

săptăminal de moravuri grele

Merită un stadion plin de nerecunoștință și cu alt nume Sechelariu se pregătește să stea acasă pe banii mamei

PSD-ul a scos pe piață, poate pentru ultima oară, pentru alegeri, colecția lui de oameni cu bani. Vi-i prezentăm succint, cu a-faceri, vile, terenuri, mașini, relații și ceva conturi. Baroni, primari, oameni forte, politicieni și afaceriști din umbră. Hai să ne mai uităm încă o dată la gașcă și, duminică, să scăpăm de ei. Se poate!

Pagina 3

100% love story Jurnalistul Turcescu îi ia declarații de dragoste Dacianeii Sârbu

Bărbat 100%, pe sticlă, la modă, cu bile, Robert Turcescu a intrat în Top 10. Chișule, *you're history!* Bittmane, simți răsuflarea rece în ceafă? Or, dacă e totuși adevărat că nici măcar Andreea Marin n-a rămas insensibilă la farmecul sobru, justițiar, bine informat al Turcescului, atunci îi prefigurăm colegului nostru o carieră de sex-simbol mai vi-guroasă decît a lui Tucă și mai pitorească decît a lui Nistorescu! Aventura abia începe: Robert + Daciana ministrului Sârbu = 100% Love, iar Realitatea e că procentul poate chiar să urce, în viitorul apropiat! Iar cînd o să ajungă la 200% audiență, e clar că PSD-ul pierde alegerile și Turcescu se mută la Antena 1.

Pagina 19

În turul doi, Alianța PNL-PD propune, prin Băsescu,

CREȘTEREA NIVELULUI DE TRAIAN

Vă asigur, stimați alegători, după victoria de duminică nu veți asista în sînul Alianței la nici o păruială. În '96, știu, v-ați smuls părul votînd Cheia. Acum nu ezitați: Votați Chelia!

Votînd în ploaie

Grație performanței de a asfalta rapid cea mai mare groapă comună de pe șoselele patriei, PSD-ul a reușit să câștige alegerile în Mihăilești. Asta deși, cu tot ajutorul de urgență promis de Guvern, la trei săptămîni de la incident, încă mai plouă în casele afectate de explozie. Păi, de ce să nu-i votez, nene? Anu' ăsta m-am trezit cu cinci saci de îngrășămint d'ăla de amoniu, căzuți prin acoperiș; la așa o fertilizare adăugați ploile masive din ultima vreme; așa că grîul din dormitor e pînă la brîu, iar cînd merg călare prin sufragerie nici nu mă vād prin lanul de porumb. Și chiar dacă n-o să pot băga combina prin hol, tot e mișto, c-o să particip la recoltat direct din pat.

Vrăjitorul din orz

Așezămintul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACTIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebî juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție:
Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament:
Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TÂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUȚȘ,
Daniel GOACE, Cătălin MATEI,
Alexandru VĂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare:
Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt
la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: Delia DRĂGUȘIN
delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-
IONȚĂ
laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia –
Viad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ

Comenzi publicitare la
Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales
manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct
la Academia Cătavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6,
Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al
Tirajelor a eliberat
Certificatul de Audit pentru
revista Academia Cătavencu
în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, suș

Omul de afaceri al Cotrocenilor, miliardarul de noapte, petrol, aur, echipamente militare Ovidiu Tender (e cel care deține cotidianul *Atac*, cumpărat recent de la Mitică Dragomir) are și el, la rândul său, un om de afaceri care e ceva mai brunetel și cu vreo nu știu câte dosare penale, pe nume Iancu. Cum Tender nu lucrează decât cu securiști (sau sepepiști) ca administratori, în consecință metodele lor de lucru sunt după chipul și înfățișarea Securității, adică murdare. Sunt câteva case pe masa președintelui Iliescu, oferite de serviciile secrete austriece, care atestă metodele grupului Tender. Dar despre asta vom mai vorbi ceva mai îndesat cu altă ocazie.

Ca să vedeți cam ce înbârligătură presupune calitatea de membru al PSD, fiți puțin atenți la mine: în spatele societății Rei Impex SRL stă consilierul prezidențial, pe probleme de taxe de protecție și recuperări datorii, Dan Iosif. Firma a făcut Piața „Aurel Vlaicu”, care este administrată de un arab, care își împarte banii cu Vasile Gherasim, primarul sectorului 1, care l-a băgat pe ciuhab la înaintare. Dacă trageți linie, veți vedea că tot șiragul ăsta de țepe cu care bucureștenii sunt alinați de patru ani de zile poartă marca „fabricat la PSD”.

Opoziția a reclamat că a fost scoasă pe șestache de pe listele electorale,

la circumscripția electorală nr. 548 din comuna Fierbinți. Până la orele 13,00, buletinele de vot nu conțineau decât patru candidați din totalul de nouă înscrși. Contestația la BEJ și BEC a fost depusă de candidatul pentru funcția de primar al PNG, Petre Radu. În campania electorală, PSD a promis pentru al doilea tur că va reînființa spitalul din Fierbinți, vechi de 150 de ani. Asta după ce tot el l-a desființat, trecându-l în conservare electorală, inclusiv stația de Salvare mutată în comuna Dridu, în sediul căminului cultural, deși la Fierbinți existau toate dotările necesare.

Demisia lui Ioan Rus a băgat Executivul în cea mai neagră criză posibilă. Pe de o parte, Rus abandonează cel mai greu capitol de negocieri din acquis-ul comunitar: afacerile interne și justiția. Iar pe de alta, nu lasă nici un înlocuitor în minister. Însălările purtătorului de cuvânt al Guvernului, cum că Năstase se va pronunța asupra demisiei luni, 14 iunie, și că va desemna viitorul ministru marți, 15 iunie, demonstrează că decizia lui Rus n-a fost luată nici o clipă în calcul de Delegația Permanentă a PSD. În același timp, un document comunitar avansează ipoteza că integrarea României ar putea fi amănată pentru 2009, iar în locul ei, negocierile de aderare să fie începute cu Croația. Ar trebui să-i mulțumim și lui Ioan Rus pentru această amânare fatală.

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gabriel Vlase (subprefect de Bacău): „Începînd de astăzi vom face o strategie.”

Dan Matei Agathon (secretar general PSD): „Sondajele de opinie comensurează intențiile de vot ale cuiva.”

Octav Cozmăncă (președinte executiv PSD): „Nu știu dacă e un eșec. Asta e cu totul altceva.”

„Una e eșec, alta e accident.”

„Deci n-am cîștigat-o, dar nu putem spune că am pierdut-o.”

Petre Roman (președinte Forța Democrată): „Din cauza timpului foarte scurt, oamenii nu au știut că Forța Democrată există și că e condusă de Petre Roman.”

CATEGORIA
SPORTUL
CU IDEALUL ROTUND

Gigi Becali (președinte PNG): „Fotbalul e o distracție, politica e o luptă pentru un ideal.”

„Eu fac politică în cel mai curat mod. Nu cumpăr voturi. Și jucătorii mi-au zis: «Nea Gigi, noi cînd venim să ne înscriem în partid?». Le-am zis că n-am timp. N-am vrut să profit de imaginea lor.”

CATEGORIA
LA VOTUL CALULUI

Gheorghe Ștefan (candidat PNL la primăria Piatra Neamț): „Da, puteam strînge mai multe voturi, numai că era greu, în condițiile în care handicapații sînt la mîna primăriei, iar etnia rromilor a semnat un protocol prin care se obligă să dea toate voturile celor de la PSD.”

Doru Ioan Tărăcilă (vicepreședinte PSD): „Nu știu dacă Geoană ar fi acceptat să-și schimbe limbajul dintr-unul diplomatic într-unul de cartier. În București sînt totuși 500.000 de țigani.”

CATEGORIA
LOVIND DIN PUMNI
PE LÎNGĂ OI

Gigi Becali (președinte PNG): „Eu, dacă primesc de la cineva o palmă, îi dau un pumn. Un pumn metaforic.”

CATEGORIA
INTELIGENȚĂ
CAM ARTIFICIALĂ

Nicu Vasilescu (deputat PRM): „Oamenii nu au știut să aleagă. Nu au ținut cont că am IQ-ul mai mare decît al celorlalți candidați, au preferat un pesedist sau un liberal unui om inteligent.”

Ovidiu Tender și Șerban Mihăilescu, doi oameni de afaceri familiarizați cu denumirea metaforică a petrolului: „Aurul la negru”

Aflăm că dl Bogdan Niculescu Duvăz, dacă tot nu a mai candidat la Primăria Capitalei, candidează ca subiect al unei anchete de trafic de influență; se pare că distinsul vânător pesedist a împușcat elanul procurorilor care ar fi trebuit să ancheteze un escroc urmărit pentru că și-a însușit un rahat de câteva zeci de mii de euro. Atragem atenția infractorilor că nu trebuie să se culce pe o ureche; procurorii verifică înainte de a declanșa cercetările dacă aceștia pot dovedi existența vreunui grad de rudenie cu verișorul Duvăz.

Grupurile de șorțulete masonice pesediste conduse cu mână de fier și picior în fund de Eugen Ovidiu Chirovici, Savancea-tatăl, Mișu Ștefan și Florea Gheorghe se străduie să-i scoată de sub pălăria masoneriei românești pe purtătorii de șorțulete peneliști și pediști. Normal, din cauza rezultatului obținut la locale de aceștia din urmă. Atât de aprinse sunt discuțiile în masonerie că, în loc de șorțulețe, conducerea ar face mai bine să poarte niște fuste. Colorate și în număr de 7.

Locatarii hergheliei Hagienei nechează pe la ure-

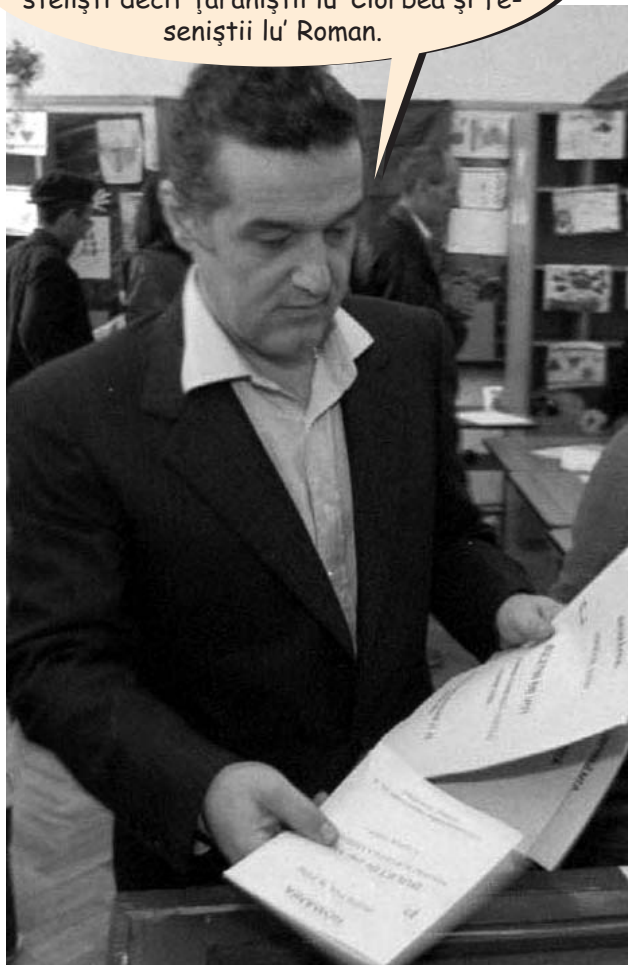
chile noastre că grajdurile lor ar fi intrat în proprietatea întâului armăsar al țării, soțul fericitei doamne Dana. O fi luat herghelia ca să aibă unde da cu biciul atunci când n-o să mai aibă poporul la dispoziție.

Acciduzzu

Legendă

1 bârfă pentru care nu
băgăm mână-n foc
2 bârfă cu parfum de
credibilitate
3 bârfă-beton

Da,
nene, e bune și alegerile la ceva!
Uite, s-a dovedit democratic la Referen-
dumu' pentru locale că în țara asta e mai mulți
steliști decît țărăniștii lu' Ciorbea și fe-
seniștii lu' Roman.

Gigi Becali demonstrînd că și în subsolul clasamentului electoral există minuscule răsturnări de situație și microscopice lovituri de teatru

Baronii PSD vor trăi din ce-au strâns în trecut

Runda a 2-a a alegerilor locale a păstrat în luptă cele mai bune perechi de candidați. Am hotărât, în consecință, să dedicăm o pagină întreagă de laude celor mai buni dintre cei mai buni.

Cluj-Napoca. Ioan Rus vs Emil Boc

Amândoi au fost, înainte de '89, activiști UTC, respectiv ASC. După evenimentele din decembrie, dincolo de evoluția politică vizibilă a celor doi, am mai recoltat următoarele osanale despre candidatul PSD, **Ioan Rus**, fost ministru de Interne și fost prefect al Clujului. „Este implicat în Societatea Napoca Construcții SA (prin societatea Transilvania Invest), care a câștigat în ultimii ani contracte importante de lucrări publice în județul Cluj, inclusiv prin atribuire fără licitație a unor contracte câștigate de firme internaționale. Ultimul contract obținut are valoarea de 2,25 milioane de euro și a fost atribuit de către Consiliul Județean Cluj, al cărui președinte este Șerban Grațian, membru PSD și fost președinte al aceleiași societăți Napoca Construcții SA. Averea declarată a lui Ioan Rus este de peste o sută de mii de dolari, adăugându-se o vilă, un apartament de 174 mp și un autoturism Toyota.” Despre „Ghidul candidaților la primării” difuzat de „Coaliția pentru un parlament curat” (<http://contracoruptie.org.ro>), unde au fost publicate cele de mai sus, Ioan Rus declară: „Este o mârșăvie; am fost unul dintre sutele de acționari (ai societății de construcții), nu am avut posibilitatea să influențez deciziile; am renunțat la acțiuni”. În *Academia Cățavencu* au mai apărut referiri la relații de afaceri pe care le-ar fi avut Ioan Rus cu Vladimir Peev, arestat (în urma unei acțiuni inițiate de polițiile din Italia și Austria) odată cu o rețea de traficanți de droguri; se mai sugerează că o rețea de cămătări care operează în Cluj l-ar folosi pe Rus ca umbrelă de protecție. Emil Boc este un sărăntoc în materie de informații despre fapte de corupție.

Bacău. Dumitru Sechelariu vs Romeo Stavarache

La Bacău, atmosfera este explozivă. Cu tot orașul curat, cu străzi superasfaltate și spații verzi îngrijite, cei mai mulți alegători s-au declarat sătui de Sechelariu ca de Ceaușescu: „**Dumitru Sechelariu**, actual primar PSD, anterior PNL, apoi independent, are o diplomă de bacalaureat falsă, a fost condamnat pentru furt în 1983 și anchetat pentru uciderea unui bătrân într-un accident auto în 1988. În timpul mandatului său ca primar a vândut Societatea de transport public mamei sale, după care i-a încredințat exclusivitatea transportului public în oraș. A pierdut deja un proces pe această temă

cu ceilalți transportatori. Controlează orașul și prin intermediul trustului de presă «Deșteptarea», al cărui patron este, și a reușit, tot în timpul mandatului, să achiziționeze pachetul principal de acțiuni la Letea SA, unicul producător de hârtie de ziar din România, după o licitație la care a participat singur. Deține opt ha de teren intravilan, un lac intravilan de 7.000 mp și o casă de 900 mp, construită în timpul mandatului, precum și mai multe firme. Consiliul Local PSD a transferat în proprietatea privată a lui Sechelariu, printr-un schimb avantajos lui, patru hectare de teren din domeniul public într-o zonă centrală unde urmează să se construiască un complex comercial. Organul de anchetă al Uniunii Europene, OLAF, a deschis o anchetă despre rețeaua de afaceri din Bacău al cărei cap este primarul Sechelariu, dat fiind că această rețea utilizează și fonduri europene. Candidează pentru PSD” („Ghidul candidaților”). *Academia Cățavencu* adaugă câteva motive pentru care Dumitru Sechelariu ar trebui să nu mai scoată capul din urnă: **Ștefan cel Mare**. Fiindcă nu știa cum să-și mai zică și pentru că se îndrăgostise din cale-afară de el însuși, într-o bună zi, Dumitru Sechelariu a decretat că el este Ștefan cel Mare. Și Sfânt? Nu, nu și sfânt, și veți vedea și de ce.

Mama lui Ștefan cel Mare

La începutul acestui an, primăria lui Seche a făcut licitație pentru ca serviciul de transport public cu autobuze să fie concesionat unui operator. S-au prezentat doi: Transport Public SA și Asociația Operatorilor de Transport Public Privat Bacău (AOTPP), care s-au bătut pentru cele zece trasee din oraș. După lupte crâncene de circa două secunde, s-a decis: AOTPP trebuie descalificată. Și a fost. Conform legii, licitația s-a repetat. De data asta s-a prezentat numai Transport Public SA și s-a adjudecat. A urmat negocierea directă, acasă la dom' primar, între Seche și doamna Agripina, mama lui care l-a făcut, și asta pentru simplul motiv că mama Agripina a lui Ștefan cel Mare este acționar majoritar la Transport Public SA. Pe vremea când Seche era mic copil, mama Agripina era taxatoare de autobuz. Acum ea nu mai taxează bilete, ci îi taxează pe alții. **Fratele**. Se numește Sergiu Sechelariu, secretar de stat în Ministerul Transporturilor, Locuinței și Turismului. Are cărare pe mijloc și un viloi de neam prost, cu steagul PSD la poartă, în comuna Lunca. Firmele sale (Conimpuls, Scut SA) au avut mare trecere la fratele primar. Sergiu a fost acela care l-a pus pe Mihai Necolaiciu director la SNCFR-Marfă. Între timp, Necolaiciu a fost arestat. Sergiu este acela care controlează ANL. Dacă vrea cineva să construiască locuințe pentru ANL, este musai să cadă

Dumitru Sechelariu, un primar cu nume de stadion, renume de baron și apucături de vătăf

la pace cu Sergiu. De exemplu, Adrian Năstase a reușit să cadă la pace cu Sergiu, firma acestuia fiind aceea care i-a construit blocul din Zambaccian. Conimpuls este firma care a câștigat licitația pentru construirea Catedralei Ortodoxe din Bacău. Durimpuls, o altă firmă a lui Sergiu, taie tot ce prinde. În general, copaci. Direcția Silvică Bacău nu l-a refuzat niciodată pe Sergiu. **Stadionul**. După ce FCM Bacău a pierdut barajul cu Farul Constanța și a retrogradat în B, primarul Seche a băgat mâna într-un buzunar și a scos de-acolo un milion de dolari cu care a cumpărat un loc în Divizia A de la FC Baia Mare. În urma acestui act de eroism, primarului i s-a părut normal ca stadionul municipal din Bacău să se numească „Dumitru Sechelariu”. O indecență se acoperă, normal, cu altă indecență. „**Prințul asfaltului**”. Dorinel Umbrărescu este prietenul fraților Sechelariu. Ceea ce înseamnă că este întrunită condiția legală pentru câștigarea tuturor licitațiilor de reabilitare a drumurilor din tot estul României. Câte 6 licitații câștigate în aceeași zi la Iași, Bacău, Piatra Neamț – buzduganul Sechelariilor ajungând să asfalteze și terenul de sub picioarele lui Mazăre, la Constanța. Valoarea totală a contractelor realizate de Umbrărescu din momentul instalării la primărie și minister a fraților Sechelariu a fost de 200 de milioane de dolari.

În comparație cu Dumitru Sechelariu, pedigree-ul pe nasole al lui **Romeo Stavarache**, candidatul din partea Partidului Umanist Român, este aproape nul: candidatul a mai fost înscris în PDSR și ApR.

București

Bătălia pentru cele 5 sectoare ale Capitalei a atins, în sfârșit, nivelul de mahala. Uite, de exemplu, la sectorul 6, se luptă **Dan Darabont (PSD)** cu **Cristian**

Poteraș (PNL). Dan, amabil, i-a editat lui Cristian un afiș electoral cu următorul text: „*Eu Cristian Poteraș mă angajez că: voi demola toate magazinele și buturiile existente, inclusiv cele din piețe și le voi înlocui cu panouri informative; voi demola toate garajele și le voi înlocui cu parcuri cu plată (taxa va fi 250.000 pe lună); voi introduce bariere cu taxă de 20.000 de lei la fiecare intrare în piețele Sectorului 6, după modelul „Mamaia”*” etc. Un alt ajutor pentru creșterea popularității adversarului penelist este oferit de PSD sub forma unor xeroxuri care simulează extrase din ziare adevărate, în care se face referire la faptul că Poteraș este în supravegherea poliției pentru că firma lui produce alcool fără a respecta normele legale. Pentru autenticitate, printurile au fost introduse în ziare (*Evenimentul zilei și România liberă*). De scris de-adevăratelea, ziaarele au scris, însă, despre Dan Darabont. De exemplu, colegii noștri de la *Academia Cățavencu* au scris despre – normal – vila lui Darabont de la Curtea de Argeș; alte ziare au publicat declarația de avere a primarului: din 2000, de când i-a început mănusul său mandat, pe lângă vila din po-veste, și-a mai achiziționat încă 2 apartamente, un teren intravilan de 1.500 mp; din banii rămași, și-a înlocuit Dacia cu un Passat și un Golf și tot n-a reușit să-i dea gata; așa că mai are în conturi 34.800 de dolari; vrăjitorul a reușit să facă din venitul său legal de 600 de milioane de lei (total pe durata mandatului) achiziții de peste 3 miliarde de lei. Ancheta Curții de Conturi explică parțial aceste venituri: Administrația de învățământ preuniversitar din Primărie a încheiat contracte de reparații fără formele legale, a organizat licitații trucate, a plătit în avans lucrări care n-au mai fost verificate etc. Dan Darabont i-a pedepsit pe directorii vinovați cu mutarea la alte departamente ale

Și
îi rog pe cei care nu
m-au votat să treacă dincolo
de gard și să-și bage două degete
pe gât ca să lase micii și berile
pentru cei care vor să mă
voteze în turul doi!

primăriei, ca simpli directori.

Dar să vedem cum s-a remarcat Eugen Pleșca în timpul mandatului: s-a gândit că n-ar strica să-și tragă și el o plească de pe turta plină de bunătăți a sectorului 3. Așa a luat ființă un proiect special pentru social-democrații de la PSD Sectorul 3. Aproape 29 de hectare de teren din zona Sălăjan au fost trecute pe șestache de la Primăria Generală la Primăria Sector 3. Terenul pe care trebuia să se construiască locuințe pentru tineri a fost transformat într-un cochet cartier de partid, unde nu mai puțin de 42 de membri și-au cumpărat viluță. Capi de listă Pleșca, arhitectul Primăriei 3, viceprimarul și o liotă de consilieri pesediști. Scandalul l-a ambiționat pe primar, care s-a hotărât să tragă și utilitățile tot pe banii bucureștenilor, la preț de circa 1 milion de dolari. Aventura imobiliară continuă! Au început împreună, au repartizat împreună locuințe sociale pentru tineretul pesedist. Potrivit unei liste, nu mai puțin de 14 angajați cu funcții solide din Primăria Sector 3 au primit locuințe în acea zonă. Pe lângă ei, fără să facă nimic, și niște jurnaliști, despre care veți mai citi. Se remarcă pe listă fiica unui consilier local PSD, Stroe Mihaela, șefă pe la Protecția Socială și beneficiara în familie și a unei locuințe în lotul Vitioara.

Nici ceilalți primari lanșați în cursa electorală nu au sărăcit în perioada mandatului: **Vasile Gherasim** are 26.000 de euro, o casă de vacanță și un teren agricol de 29 ha; **Vasile Mihalache** și-a mai luat un apartament și două terenuri intravilane de peste 17.000 mp. Să le-ajungă cât pentru o catedrală a Mântuirii Corupților.

Biroul de Investigații

Mezalianța Populară

Surse bine informate, așa cum le stă bine surselor, susțin că prăpăstioasa campanie a partidului lui Emil în București a fost condiționată de niște mici dosare fluturate pe la nas. Așa că fostul președinte a făcut ciocu' mic (și la propriu, și la figurat!) pentru ca să nu se repună pe tapet unele comisioane luate la vânzarea unor fabrici de ciment din România. Și, uite-așa, tăcere contra tăcere egal complicitate.

Solcanu între două tunuri de scrutin

Gradul de murdărie din campania pentru turul doi la Iași crește cu aceeași viteză cu care actualul candidat PSD a țopăit din partid în partid în căutarea ciolanului mai bun. Amintindu-și brusc că e specialist în canale, Nichita a început să deverseze vidanja pesedistă în speranța că electoralul se va lăsa dus de duhori la urne și-l va vota în turul doi. Dincolo de zoaiele lansate de-a valma spre opoziție se află însă strategul Solcanu, baronetul de Bahlui, pentru care câștigarea primăriei de către Nichita ar fi o ultimă speranță. Deși e sprijinit de cvasi-totalitatea media ieșene și de clientela politică locală, Solcanu pare disperat. Are și de ce: la Iași, doar triumghiul roșu PSD-PRM-PUR, adică încirdășirea cu tovarășii Anghel Stanciu și Ionel Oancea, l-a mai spălat pe senator de rușinea de la primul tur al localelor. Cum singurul contraargument pentru ineficiența binecunoscută a lui Solcanu era electoralatul din Moldova („să-l lăsăm, măi dragă, că ne aduce voturi”), cum voturile au venit pe sponci, se pare că a sosit vremea recunoștinței pentru serviciile aduse, venerabilul senator urmînd să fie, în sfîrșit, tras... pe stînga.

Justiția lui Diaconescu e la fel ca a Rodicuței

Am crezut că apariția diplomatului Cristian Diaconescu la Justiție va mai tempera zelul unor judecători care împart nu numai dreptatea, ci și nedreptatea după placul lor. Un caz despre care noi am mai scris este cel al lui Claudiu Popa din Timișoara, acuzat de trafic de droguri pentru că i s-au găsit în casă „trei bobite identice”, în greutate de 0,04 grame, care, după niște dubioase modificări în procesele-verbale, au ajuns un praf pulverulent, din care doar două bobite ar rezulta că sînt droguri. Justiția timișoreană, minjită destul de tare după Revoluție, l-a condamnat pe Claudiu Popa la un an cu suspendare, apoi, la recurs, s-a reconfirmat sentința pentru ca, după un alt recurs, să i se administreze 11 ani de pușcărie! După ce a fost înștiințat însuși ministrul actual despre această anomalie, într-o adresă de la minister se susține că nu se poate inter-veni în acest caz, pentru că dosarul e în derulare. Dar a intervenit, totuși, ceva, din moment ce judecătoria care a greșit a fost avansată!

Platon și Aristotel
recurgînd la alt apel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

Ceaușeștii noștri de azi, de la orașe și sate

M-au întrebat colegii: de ce? Și eu, ca-n filmele proaste, ca-n cărțile cu rețete de succes, am răspuns: vreau să-i cunosc pe învingători, pe cei incontestabili, m-am saturat de înfrînți. Așa cum îmi plac nesfîrșitele povești despre primul milion de dolari, așa cum îmi place mereu să aflu secretele unui concurs de miss.

Silviana Bahrin, primar PSD de Vutcani, zisă și 87%

1. Formula de succes
Muncă, discuții cu oamenii, condiții omenești – telecablu, aducțiune de apă, drumuri, dat fiind populația în vîrstă și pămînt foarte mult, am adus în sat agricultori, investitori.

2. Femeie primar
Rău, fiindcă copiii mei nu s-au bucurat că am ieșit iar primar, fiindcă stau puțin cu ei acasă. Bine, fiindcă mi-am dat seama că oamenii mi-au mulțumit astfel prin vot. Aici sînt oameni gospodari, oameni de calitate și de asta votul lor a contat.

3. Soțul
Acum, el ce să spună, e fericit, dar recunoaște că el n-ar putea face nicio dată ce fac eu.

4. Trăsătura de caracter
Iubirea de oamenii și iubirea de pămîntul de Vutcani. Eu nu fac regie, nu fac teatru, iubesc locul ăsta cu adevărat.

5. Model de viață
Ștefan cel Mare, fiindcă și eu vreau să las urmașilor urmașilor mei ceva. Iar eu sînt serioasă chiar cu subordonații mei, care mă adoră.

6. Feminitatea
Nu am pierdut feminitatea. Eu zic că am rămas tot frumoasă la 40 de ani, dar, domnule redactor, să nu vă închipuiți că sînt o cucoană de aia cu poză de București cu unghii mari, cu coafuri de nu știu care, merg și eu o dată pe lună, la trimestru, la Vaslui sau la Bîrlad ca să am grijă de mine, dar să nu vă închipuiți că stați de vorbă cu nu știu ce cuconetă.

7. Mare versus munte
Plec la mare pentru copii, dar mie îmi place înălțimea aspirațiilor de

munte.

8. Plăcere personală
Să fac gospodărie în mod deosebit, soțul zice că sînt chiar bolnavă pentru așa ceva. Mă relaxează florile și am o multime de flori.

9. Cărți
Răsfoiesc cărțile unui vutcănean de-al nostru, unul Neștian, ajuns poet în București. Dar îmi place și Eminescu, toate lecțiile de curs. Mie îmi plac și romanțele pe care eu le cînt. Eu sînt o sentimentală, chiar dacă mi se spune că trebuie să fiu mai dură. Îmi spune o vecină: Silviană, fată, tu n-o să ajungi departe, nu te mai consuma! Că eu stau și trăiesc la necazurile oamenilor.

Klaus Johannis, primarul Sibiului, zis și 88,7%

1. Trăsătura de caracter
Corectitudinea.

2. Modele
Baronul Samuel von Bruckenthal, care a organizat un sistem administrativ modern în Transilvania și care și-a pus toată viața și averea în slujba comunității în care a trăit.

3. Filosofia de viață
Să fac treaba bine pentru ca atît eu cît și cei din jurul meu (în cazul nostru – orașul) să trăim mai bine. Sibiienii au acceptat acest mod de a gîndi și au dovedit în țara Mioriței că resemnarea nu este singura atitudine posibilă, că nu este nevoie să stai cu miinile întinse pe la ușile ministerelor ca să faci rost de bani și să te apuci de treabă.

4. Punctul slab în caracter
Nu m-am gîndit și nici nu am de gînd.

5. Șpaga?
Nu am primit șpagă și nici nu mi s-a propus. Lumea știe că nici măcar nu are

sens să încerce. Eu nu sînt de acord cu așa ceva pentru că eu sînt o minte logică și încerc să organizez lucrurile, în vreme ce mita distruge orice sistem.

6. Mîncarea preferată
Mîncărurile din zona Sibiului, care concurează robustețea bucătăriei austriece, rafinamentul bucătăriei franțuzești și lejeritatea celei italiene. Aici s-au împletit influențele culinare germane, austriece, ungurești și balcanice într-un mod strălucit.

7. Muzica preferată
Ca oricărui om normal, îmi plac mai multe feluri de muzică – pop, simfonică, de fanfară. Tot ce are o melodie adevărată.

8. Care este echipa de fotbal favorită?

Echipa mea favorită este echipa al cărui președinte sînt, Fotbal Club Sibiu, pe care am înființat-o anul trecut. Ne-am înscris în C și într-un singur an am și promovat în B, demonstrînd că se poate fără blaturi, vînzări, șmecherii și peșcheșuri. Echipa a avut cea mai bună evoluție din toate seriile întregii Divizii C, avînd din 26 de meciuri 21 de victorii, 4 egaluri și numai o înfrîngere și terminînd la 26 de puncte distanță de a doua clasată! Am avut cel mai bun atac din serie cu 52 de goluri date, cea mai bună apărare cu numai 11 goluri primite. După un an de stabilizare în B, ținta noastră va fi Divizia A.

9. Sport practicat
Sînt, încă din timpul liceului, un împătimit al schiului. În fiecare iarnă, atunci cînd am ceva timp, fug pe pîrtia de la Păltiniș.

10. Casa Klaus
Casa mea arată ca orice casă din Sibiu, poate un pic mai bine îngrijită decît media. Locul meu preferat este grădina, pe care o îngrijesc cu mîna mea – tund gazonul și mă ocup de trandafiri. Grădina este locul care mă relaxează cel mai mult.

11. Emisiunea TV favorită
Emisiunile de știri și filmele documentare. Fără ele n-am ști pe ce lume trăim.

La cinci minute după ce am deschis secțiile, tot electoratul german își exercitase dreptul la vot. Pentru ceilalți 79% a trebuit să țin secțiile deschise pînă la 9 seara. Așa sîntem noi, ardelenii: nemții votează înainte să meargă la biserică, iar românii după ce se-ntorc de la cîrciumă.

Procentul uriaș al lui Klaus Johannis demonstrează că în Sibiu l-au votat români, maghiari și, în lipsă de germani, alte naționalități înlocuitoare

Ioan Mărcuș, primar PD de Sîntandrei Oradea, 95%

1. Bogăția de Sîntandrei
Munca. Oamenilor le place munca.

2. Omul Mărcuș
Sînt un om modest. Am lucrat ca inginer la Uzina de piese de schimb Oradea, apoi am venit, după '90, în Sîntandrei.

3. Materialist sau idealist
Nu sînt un materialist. Sînt un pragmatic.

4. Cărți, filme
Cele de acțiune, cu suspans. Nu-mi plac cele de karate.

5. Muzica
Toate felurile, chiar și manele bune.

6. Avere
Un teren intravilan lîngă casă, o Dacie și o casă.

7. Șpaga
Nu-mi stă în caracter. Funcționarii

de la primărie nu au de ce primi șpagă, sînt locuitori de aici. Nu am rude la primărie, nu am rude consilier.

8. Gospodăria
Casă cu trei camere, un living, o bucătărie, o curte plină de flori, că asta-i boala mea, florile, de la mușcate, petunii, la tuia, trandafiri de toate soiurile.

9. Sporturi
Nu pescuiesc, dar stau pe malul Crișului Repede. Am jucat rugby, dar acum mă uit la fotbal. Țin cu FC Bihor și cu U Craiova.

10. Întîmplările vieții
Trist a fost cînd am avut un accident pe un șantier, dar nu am rămas cu nici un beteșug. Bucuria mea este familia care o am.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu”. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului”, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cît și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul

1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea”, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurenția, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuiei lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare

împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziarisții care trec pe lîngă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă” pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Rășcanu, Raluca Rășcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Rășcanu, Négibé, Cateľuța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Părvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăuțescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezămîntul cultural „Academia Cațavencu” va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

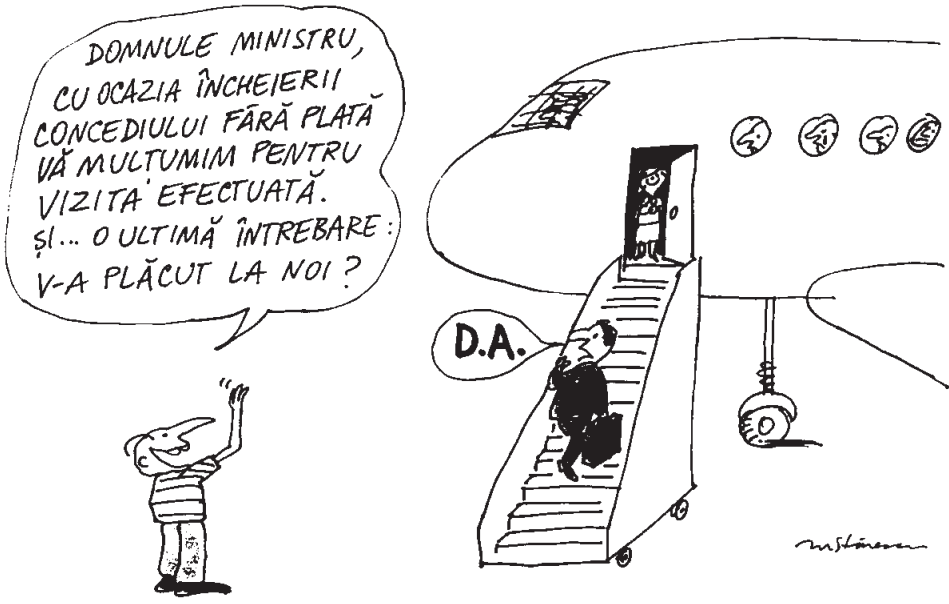
ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont: AȘEZĂMÎNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU”.

Cuvîntul care sechelălaie

A fost o săptămînă plină de cifrăraie. Era și normal. S-au numărat voturi, s-au calculat procente, s-au făcut clasamente și statistici, că vorba aia, pînă la urmă democrația e o chestiune de aritmetică. Și dacă tot veni vorba de aritmetică, fie ea și elementară, iată cum se întîlnesc marile numere în prima pagină a **Adevărului** de luni: în timp ce Băsescu lua cîteva sute de mii de voturi în Capitală, un fost candidat la fotoliul în cauză, Ilie Năstase, se lăuda în autobiografia lansată la Londra că s-a culcat cu peste 2.500 de femei, precizînd, pentru curioși, că „sexul este ca mîncarea; cu cît mănînci mai mult, cu atîta vrei mai mult”. Dragă Ilie, dă-mi voie să nu fiu de acord. Chiar dacă în ambele cazuri merge o țigară după, sexul se deosebește de haleală prin cîteva amănunte, esențiale, aș spune. În primul rînd, nu poți curta un somon afumat și nici nu-i poți trece casa pe numele lui. N-are buletin. În al doilea rînd, nu poți face copii cu o piftie, asta în cazul în care ți se rupe prezervativul cînd o înfuleci. Și trei, oricît ai ține la o salată de crudități, sentimentul nu poate fi reciproc. Cum ar veni, oricîte asemănări ai fi

găsit tu între femeie și farfurie, tot există niște deosebiri. Bănuiesc că de-aia te-ai și căsătorit, că altfel mîncai în oraș *for-ever*.
● În **Ziua** de marți și prin alte cîteva jurnale, o poză de zile mari: Sechelariu Dumitru bocea ca un amant părăsit și lacrimi mari i se scurgeau în barbă. S-a trezit săracul baron dimineața, s-a scărpinat în chiloți, apoi a întins mîna să se joace puțin prin părul electoratului captiv, dar vai, acesta îl părăsise fără ca măcar să-i lase un bilet de adio pe pernă. S-a dat jos din pat înnebunit și a început să jelească prin casă și să-și muște pumnii, că de ce, că la cîte a făcut el pentru fericirea lui, că dacă mai avea un pic de răbdare se rezolva și cu sărăcia, și cu șomajul, și cu toate alelalte. În fine, vorbe spuse la beția amorului. Ai grijă de tine, electorat băcăuan, noi sîntem convinși că poți să-ți refaci viața politică fără Dumitru. Sînt atîția bărbați cumsecade pe lumea asta care să știe să te respecte, încît nu merită să te uiți înapoi. Hai, curaj și nu mai plînge, că n-ai de ce! Fii bărbat, ce dracu!
● Joi n-am ce face și citesc din nou **Adevărul** ca să aflu, de

pe prima pagină, că PNL și PD ar da dovadă de cinism politic datorită apelului făcut de către liderii D.A. către aleșii locali ai PRM în vederea constituirii unor majorități anti-PSD în consilii. Cinism, 'ai, coane Popescule? Ba pardon, cinism e să-ți placă să dai sute de mii de dolari pe tablouri, armuri, orfevrării și alte fițe de aristocrat și totodată să te arăți afectat de problema

întreținerii. Cinism e să-mpuști urși și mistreți pe care să nu-i mănînci și pe urmă să spui poporului că-ți pasă de ce bagă el în gură. Cinism e să fii putred de bogat și să faci politică de stînga. Adică, la emisiunea lui Turcescu, Hrebenciuc jură cu mîna pe Biblie că n-a furat un ban în viața lui și aștilalți sînt cinici? În cazul ăsta Diogene era cinic, grecii erau cinici, indo-eu-

ropenii erau cinici, papii au fost cinici, Ștefan cel Mare era cinic, chiar sadic, aș spune, Europa e cinică, America e cinică, Asia e cinică, omenirea e cinică. La urma urmei, viața însăși dăunează grav moralității. Asta, bineînțeles, dacă nu tragi viața politică în piept și fumezi dita-mai trabucele fără „P”-uri.

Alin IONESCU

Cei 3 R ai ecologistului Văcăroiu: răchie, rom, Rasputin

Revista de propagandă pesedo-silvică **Universul pădurii** (editată de Romsilva pe banii noștri) a publicat un interviu cu președintele Senatului, un cunoscut prieten al pădurii, ca alternativă la boschet. Venerabilul locatar al Sălii Omnia și al WC-ului de la ușa învecinată ne-a împărtășit cu acest prilej din revelațiile nopților sale albe ca vinul de vară și scurte ca țuica de iarnă. Ce a visat domnul Văcăroiu? „O formulă ca să nu pierdem această bogăție (pădurea, n.n.) a României” – spune domnia sa. Și ne explică apoi: „Pentru asta eu am propus o altă soluție. Noi tăiem anual cca. 13-14 milioane m.c. masă lemnoasă. Am propus să mergem pe formula ca regia să taie în plus 2-3 milioane de m.c. masă lemnoasă, cu un anumit grad de prelucrare și banii rezultați să fie folosiți pentru reîmpădurire, sau chiar pentru extinderea împăduririi”. La gunoi cu specialiștii în silvicultură! Văcăroiu ne-a servit formula: cu cît consumi mai mult, cu atît e mai sănătos!

Asemenea colegului de partid, ministrul Ilie Sârbu, care spre a proteja urșii și lupii îi ucide legal, reducînd astfel „aversiunea populației față de aceste viețuitoare”, și domnul Văcăroiu sporește pădurea, tăind-o în plus. Nu încapе în mintea venerabilului că „un anumit grad de prelucrare” – măiastră zicere! – ar putea privi chiar pe cei 14 milioane metri cubi masă lemnoasă tăiată anual. Nuuu! Trebuie tăiat în plus, ca de pe

moșia lu' babacu' și abia din acești bani se va face împădurire. Știe bătrînul economist că „pădurea-bogăție” e pădurea tăiată, ascunsă în pușculița PSD-ului. Așadar, la pădurile doborîte de stihia din 2002, care zac și acum infestate de insecte, s-au adăugat altele, doborîte de FORMULA VĂCĂROIU. Dar să nu o luăm în tra-gic: sînt totuși oameni care, atunci cînd consumă peste cît pot duce, sînt în stare să facă cu toporul fapte și mai urite decît o banală despădurire.

Spre a rămîne în grațiile în-tîiului Vinător și șef al său pe linie de partid, locatarul Senatului ne mai informează spontan, în același interviu, că în țară se află „6.000 de urși înregistrați” (pesemne mulți alți rezidenți ilegali) și că, în general, la vînat stăm minunat: „La cornute, România ocupă locul 8-9 în lume”. Că Văcăroiu a vrut să zică „la cer-vide” este destul de limpede. La „cornute”, însă – părerea mea! –, sîntem MUUUlt mai în față. Nicolae R. DĂRĂMUȘ

canalul mass-midia năvodari

● Radioul Național, condus de eternul baron pesedist Dragoș Șeuleanu, a trimis-o, nu demult, pe Ruxandra Săraru la Paris, să ia un interviu, normal, unui deputat italian, Domenico Mennitti. Nimic deosebit, dacă nu se știe că subiectul, Ruxândrița Sărarului, nu este angajată a Radioului. După ce a fost dată afară de la Acasă TV, fiindcă nu i se mai vedea ratingul nici la zoom, Ruxandra Săraru a găsit adăpost pe moșia lui Șeuleanu, care-o trimite departe de-acasă, să vadă și fata cum e în alte țări, că în România lui tată-său nici nu mai avea, săraca, pe ce să cheltuiască diurnele.
● Observînd că presa din Prahova nu prea găsește subiecte pe invers cu personajele PSD aflate la putere, ziarul *Gazeta de Sud-Est*, din Slobozia, s-a gîndit că n-ar fi rău să foreze dînsul sub cloștile din partea locului. Așa se face că, recent, a apărut ediția de Prahova a publicației amintite. După primul număr s-a constatat că, după ce s-au umplut cu bani de la buget, prin firmele lor specializate, pesediștii s-au umplut un pic și de sînge, în urma dezvăluirilor din *Gazetă*. Zețarul Ivan

România.

Mici fragmente
de neant.

Taromul copt

N-am nici o idee dacă ați mers recent cu Taromul. În schimb, am mers eu, pentru prima oară în viață. Și pot să vă spun că România este singura țară care are stewardese grase și bătrâne. Atât de grase încît nici nu au loc printre scaune, atât de bătrîne încît nu mai are nici un sens să-ți zîmbească. Îți lasă impresia că ești acasă la ele. Ți-au oferit o cafea, gata. Nu fi nesimțit să le mai ceri. Cineva care lucrează la o companie aviatică străină mi-a explicat că ele sînt de fapt soții de piloți. Eu cred că sînt mame de piloți sau, cel mai sigur, soții de-ale lui Aurel Vlaicu.

CFR și ofertă

Zilele trecute mergeam spre redacție cu un Intercity (cred că fostul „Bănescu”) destul de spălat, cu muzică, femeie de serviciu și ziare moca. La un moment dat, vocea lui Dido a fost înlocuită, în difuzoare, de o voce masculină care semăna cu vocea Oanei Zăvoranu: „Domnul Miha-lache este rugat să meargă de urgență la vagonul restaurant!”. Nu știu cine este domnul Miha-lache și nici nu mă interesează, dar mi s-a părut interesantă manevra. Deja așteptam să aud și alte anunțuri: „Cine a luat scrumiera de la bar este rugat să o aducă înapoi”, „Vînd locomotivă rulată numai în oraș, piese originale” sau „Înmatriculez drezine”.

Vatman, forever!

I-am observat de cum m-am urcat în tramvai. Erau vreo cinci-șase, își luau micul dejun direct din niște pungi de semințe. Cojile le scupau, normal, pe jos. La picioarele lor se formase un frumos covor, gri spre negru, de coji. La un moment dat, aud o voce care se poate spune că urla: „V-ați luat tramvai, bă?!”. Mă uit în direcția vocii și văd un tip tuns scurt, cu barbă și ochelari de soare, gen Jean-Claude Van Damme. „Bă, nesimțitorilor, nu vă e rușine?! Ce e cu mizeria asta?”. Nici unul dintre semințari nu zicea nici pîs. „Se vede, bă, că sinteți țigani!”. Cel care striga la țigani semințari era vatmanul.

Maxi-taxi Mix

Mii de mulțumiri șoferului de pe Maxi-taxi 515 fiindcă a condus ca un mîrlan și a izbit-o de toți pereții pe o doamnă corpolentă care, de altfel, a și făcut scandal pentru asta. La început, am solidarizat în sinea mea cu doamna, dar cum, după ce a protestat la adresa stilului de conducere, s-a așezat pe un scaun și a început să ragă într-un telefon mobil fără oprire, timp de 15 minute, m-am răzgîndit. Deci, mulțumesc cu lacrimi în ochi, încă o dată, șoferului că a izbit-o pe doamna aia cu capul de geamuri.

Ethos, Portos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Universul magic al lui Bebe Tauru din Urdari

— Bă, de ce faci poză la afiș?
— Am făcut un reportaj despre nea Tauru și voiam să-i fac o poză.
— Cine te-a trimis?
— Nimeni. Am venit să vorbesc cu nea Tauru.
— Și ai vorbit?
— Da.
— Bă, ia uită-te la poza aia! Ia uită-te la mine!
— Aoleu, nea Tauru în persoană!
— Bă, ce ziarist ești tu că minți pe Tauru în față?
— Domnu' Tauru, pentru noi, la ziar, sînteți un exemplu de anticorupție. Un model de nimeni atins! Haideți, să vă fac un interviu și o poză!
— Nu chiar, ha, ha, nu, eu sînt Bebe, sînt frati-su. Sună-l pe telefon și zi-i să vină.

Tradiție

Bunicul Tauru a cerut pămînt la Urdari de Gorj pe vremea lui Dej. Și pămînt nu a luat. Atunci a scris o scrisoare lui Dej. A venit un anchetator. Tauru ăl bătrîn și-a întins roșiile cu brînza și s-a pus să mănînce. Bă, ce faci? Tu ai scris? Da, și anchetatorul i-a aruncat roșia. Atunci Tauru i-a dat un pumn anchetatorului. Anchetatorul l-a băgat pe Tauru în moarte.

Eroul

În sat este statuia lui Culmeș, normalist, mort în război. Nimeni nu știe cum a murit. Nimeni nu știe în sat cine e.

Politicianul

Mustață scurtă, tuns box, unghiile de la degetele mici lăsate să crească. Să fie din sat Fîntînel, neapărat.

Dacă vrei, voți

De alegeri, străzile din București devin un loc periculos. Sîmbăta trecută, cu o zi înainte de votare, treceam pe lângă localul Vama Veche-Stuf aflat pe strada Berzei colț cu Cobălcescu, cînd am crezut că orașul a scăpat din frîu. Zgomot mare, chiote, înghe-suială, oameni (preponderent de etnie rromă) care fugeau spre case încărcăți de pachete cu alimente, urlete din portavoce, oameni care se duceau să vadă și ei. Ce să fie? O revoltă de stradă, cu devastare de magazine? M-am apropiat cu gîndul să iau și eu cît pot, că și mie mi-e foame, și am rămas dezamăgit. Ce jaf?! Nici un jaf: doar campanie electorală interzisă în ziua dinaintea alegerilor! M-am liniștit. Un comando al lui Geoană tocmai descărcase niște munți de produse alimentare. Prin-

Bebe Tauru, un ales exemplar al poporului care a preferat să bage divorț de nevastă-sa înainte ca aceasta să-l umple de fo' corupție rușinoasă

Studii

Bebe Tauru a terminat informatica la Craiova și a scris o carte despre FOXPRO. Are ore de infomatică la liceu, deci are voie să scrie în afiș „prof. ing.”.

Parcursul politic

„Am venit de la studii și a venit Leucă. Bă, Tauru, hai la liberali să facem echipă și noi o să cîștigăm. Și am cîștigat. Numai că l-a chemat Mischie pe Leucă. Bă, Leucă, uite, vin fonduri Phare, le furăm împreună și băgăm apă în Urdari. Și la licitație eu nu am avut acces. El a trecut la pesedeu. Eu nu. Licitația a luat-o, cine credeți, Bucur, Bucur de la București, pesedistul cu Capșa. Și Mischie a împărțit banii cu Leucă. Atunci m-a luat Mischie: bre, Tauru, semnează adeziunea aici și îți fac nevasta soră la Școala ajutoare. Bre, Mischie, semnez. Și așa am intrat în PSD. Apoi, pe nevastă am adus-o la primărie, dar pe concurs adevărat. Dar nu

am mai suportat să stau în partid cu Leucă, făcea prea de tot furturi. Leucă a ajuns candidat de la PSD. Eu am vorbit cu Becali și m-am făcut candidat de la PNG. Acum intrăm în turul doi, Tauru cu Leucă.”

Campania

„Bebe e viceprimar acum și va fi primar de la PNG. N-am avut bani, dom'le, că dacă aveam, știi, noi cîștigam din prima. Că Aristică de la PSD a dat de băut, lingă votare. Bun, știi, ai votat, hai la mine să bem, dacă ai votat. Păi, Aristică are autobuz de dus oamenii la nuntă și un Espero, de unde bani, și are toate crîșmele din sat. Dar l-a sunat Becali pe Bebe și i-a spus că-i trimite o Solenza s-o vîndă și să facă afișe, să dea de băut și mîncat.”

Universul anticorupție

„E un sat care se vinde pentru un pahar de vin. S-a împînzit satul Urdari că Taurii sînt ne-

buni, lighioane de cîini ce stau în pădure. Totul s-a făcut de la politică. Uite, e directorul de la școală. A venit o fată să ia o corcodușă. Vacoo! Am auzit, nesimțit, că e trecut pe lista de consilieri a lui Aristică, pe el, pe fi-sa și pe fi-su. S-a dus Bebe la poartă: bă, ce te tot iei de mine? Dom'le, putea să-l omoare, a pus mîna pe pietroi și l-a nimerit în coaste. Or, primarul a luat credit european să bage apa. Și ce crezi... că noi știm prețurile, cît e aia, cît e aia, 10 miliarde, dar unde-s banii pînă la 35 de miliarde? Nu se permite asta. Apoi, pămîntul la noi e afectat de mină, se aldează pămîntul că sapă mina. Ce credeți, alta, că uite, dădea primarul lemnele ăstora de la școală, iar fi-miu se ducea ca vice și făcea rost de carbuni pentru școală. Nu știu ce mai este. Nu a dat ajutoarele în comună că se dă după, ca să vadă el cine cum a votat. Ca să zică: eu sînt Mache și Tache. Uite, dom'le, primarul ăsta dacă dă 500.000 de om, că doar a furat miliarde, cîștigă!”

Petiția

„Am făcut lista de șapte puncte la PNA. Uite ce a fost, a făcut cheltuieli inadmisibile la școală, uite, cu apa. Sînt chestii raportate de PNA. Și-a angajat primarul copilul, nevastă-mea, fiul secretarei. Dar nevastă-mea știa carte, dom'le, ori fi-su nu știa nimic. De ce nevastă-mea? De ce nu? Să se ancheteze nevasta, fiindcă sînt anticorrupt. De ce să nu se cerceteze? Eu sînt corect cu mine însumi și nu uit de nevastă. Fiindcă eu o pun și mîine pe nevastă să dea examen și cîștigă. Și l-am sunat pe prefectul Greblă, care a rupt foile din caiet unde se consemna controlul la Leucă. Pușcăria îi paște! Știți ce am mai scris? Că au închis politic asta, mina. Și eu m-am așezat în calea excavatoarelor care le scoseseră ăștia ca să închidă mina: bă, dă-te la o parte! Nu mă dau! Vulpă și cu ăștia, Leucă, vor să dea exploatarea altcuiva, au om.”

Program

De ce vă lăsați mințiți și votați cu ei pentru 2 mici și o bere, care după ce au fost aleși o vor scumpi și o veți plăti și pe care ați consumat-o.

Echipa Tauru

Pasăre Vili, ing. Răscol, regi-zor teatru Vîrzoc, înv. Șalupa, adm. Stăic, dir. Cepoi, ing. Mărcine, jurnalist Cilica Deaconu.

Tauru vrăjit

Primarul Leucă: „Este un bagabont, un om fără căpătii. Păi, dumneavoastră știți că ăsta și-a bătut nevasta, a dat cu spray paralizant peste socri și i-a băgat în spital? Iar femeia lui a băgat divorț.” Bebe Tauru: „Ați găsit-o acasă pe nevasta mea? Da. Atunci?”. Tatăl Tauru: „I-a făcut farmece, i-a întors capul. Are vrăjitoare care se sfătuiește cu el. Și politic, și uman”. Bebe: „Da, dom'le, fiindcă eu cred în supranatural, în Dumnezeu.”

Eugen ISTODOR

Grup de bucureșteni manifestînd spontan pro-Geoană și pro-pachetele cu macaroane

Reporterică Venturiano

Cursa șpagilor

D.A. au scăzut prețurile

Cîștigarea alegerilor la Primăria București de către Alianța D.A. a început deja să aibă efecte benefice. Timp de două săptămîni, cît a mai rămas pînă la instalarea noilor consilieri, fiecare bucureștean poate să cîștige bani. Și, paradoxal, nu de pe urma aliaților, ci datorită funcționarilor pesediști. Care au devenit deodată foarte generoși. Ei, nu, nu astupă găurile din șosele cu saci de bănet, nici nu tapează igrasia de pe blocuri cu bancnote de un milion. Treaba e mai simplă. Disperați că-și vor pierde posturile curînd, conform bunului obicei de schimbare a cohorței funcționărești pe motive politice și de încuscrire, aceștia încearcă să mai tragă pe ultima sută ceva foloase de pe urma funcției. Conform unei reguli sănătoase de marketing, ca să faci mai rapid profit, au scăzut prețurile. La șpagă. Dacă înainte de alegeri, costa 100-200 de coconauți recepția de constatare a unei construcții nou ridicate, acum aceasta se poate face cu promoționalul preț de doar 50 de coco (preț valabil la sectorul 1). Dacă autorizația de construc-

ție se obținea rapid înainte cu o cărămidă de 300-500 de euro, acum aceasta costă pînă-n 150 (preț valabil la sectorul 3). Așadar, dați buzna, fraților, la primării, cît e lichidare de stoc la funcționari! Și țineți bani deoparte pentru promoția din toamnă, valabilă în toată țara.

Biroul de Investigații
și Investiții

Spațiul comercial, ultima frontieră

Știți cum e în chestiunea asta cu șpagile: singura dovadă pe care o poți avea cînd scrii despre cineva că ia șpagă este flagrantul. Flagrant nu poate face decît poliția, or noi nu sîntem polițiști atîta timp cît obișnuim să înșurubăm becuri în grupuri mai mici de 4 indivizi. Prin urmare, vom renunța la ideea flagrantului și vom spune cam așa: există în București o firmă de spații comerciale a cărei inițială este W.; la această firmă există

un director de vânzări cu inițialele Z.M., care percepe o șpagă lunară de 100-150 de dolari (nu în mînă, ci pe card!) de la clienții cu care negociază contractele. Dacă vrei să vinzi în spațiile W. și urmărești să obții o negociere care să te avantajeze și pe tine, atunci sari cu cocaru' pe cardul lui Z.M. Dacă-l întrebi pe Z.M. cum de-și permite să perceapă taxa asta fără să-și pună o secundă problema concedierii, îți va explica că deasupra

lui veghează la derularea cinstită a afacerii „un evreu bătrîn care nu prea știe pe ce lume trăiește”. Prin urmare, cine se simte „evreu bătrîn care nu știe pe ce lume trăiește”, dar știe de unde vin inițialele W. și Z.M. este rugat să se trezească de urgență – pentru că pe lumea pe care trăim noi în timp ce dumnealui nu știe pe ce lume trăiește se întîmplă faptele descrise mai sus.

Card cu boi

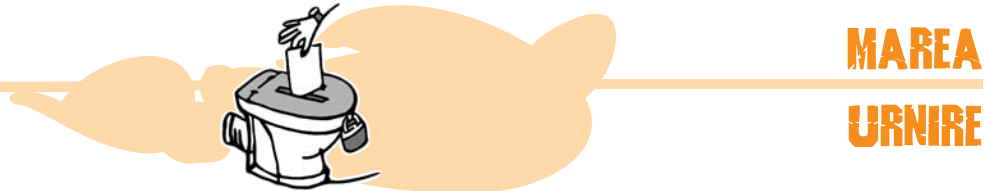
În Vrancea, votul a fost fast-food-urile

Aveți mai sus secția de votare numărul 47 din Focșani, adică fast-food-ul pesedistului Dan Radovici, fost viceprimar și fost fost, pur și simplu. Cum s-a votat la această secție nu mai e cazul să povestim. Interesant ar fi ca, la turul doi, să se amenajeze secții de votare și în alte locuri legate la fel de mult de proprietățile pesediștilor vrînceni. Un loc bun ar fi, de exemplu, sub Nissan-ul

lui Opreșan. Aici, spre deosebire de cazul cu fast-food-ul, dacă lui Marean nu-i convine cum votează cineva, nu mai e nevoie să-i falsifice votul. E suficient să miște secția de votare doi-trei metri înainte și înapoi, de cîteva ori. Că pe morți îi convingi mai ușor să voteze cu PSD-ul.

Secția de votcare

Testarea vremii

– senzaționalele voturi ale Academiei Cațavencu –

Luni, ora 10,57, în redacție. Stă lumea la birouri, cu un ochi la monitor și cu celălalt la aparatul de aer condiționat și se-ntreabă: o fi cald la noi, aicișa, sau n-o fi? Cum tanti Maria, consultantul nostru de specialitate în probleme de căldură și cutremure, nu se prezentase la serviciu, trimițându-l în locul ei pe nea Vergilică (pe care în

permanență îl arde pe instalație, deci n-avea cum să ne dea un răspuns obiectiv), n-am putut trage o concluzie fermă și unitară. Așa că, în lipsa unor păreri fundamentate, n-am avut încotro și am votat: A fost sau n-a fost cald în redacție, luni, 14 iunie 2004, ora 10,57? Numai Dumnezeu poate ști – dar, din păcate, El nu s-a prezentat la vot.

A FOST CALD

Marius DRĂGHICI

Este groaznic de cald, insuportabil! Îmi amintesc cu plăcere de un –20 de grade în Canada, când se trecuse la ținuta de primăvară. La –5 grade era deja caniculă, nu se mai juca hochei pe trotuare. Mă gândesc că românii sunt săraci pentru că sunt risipitori: la +10 grade, de ce mai poartă haine?

Gabriel DROGEANU

Evident, aş putea expedia problema, spunînd că mă lasă cam rece întrebarea asta de azi. Totuși, voi răspunde. De la o vreme – adică de la un timp – se întâmplă niște fenomene ciudate în redacție. Cum apare Marius Drăghici, se face frig. El tocmai a venit din Canada și a rămas cu câteva grade în urmă față de noi, așa că pornește aerul condiționat care suflă exact în ceafa mea. E drept că am putea schimba un-

ghiul pe care să-l urmeze jetul de aer la ieșirea din aparat, dar scaunul meu este cam înalt. Bine, se poate regla și scaunul, nu numai unghiul aerului. Problema e că și eu sînt cam înalt, iar eu nu mai pot fi reglat. Totuși, ca să răspund și eu odată, am constatat ceva: azi m-am îmbrăcat în pantaloni scurți și m-am încălțat cu papuci (*Puma*, foarte mișto), deci e cald.

Iulian TĂNASE

În stînga am o ușă pe care tocmai am închis-o. În dreapta e o fereastră deschisă – pe aici intră de obicei, în redacție, aerul și un tip pe nume Marinică. Ne aflăm, aşadar, la etajul 6 al unei clădiri cu 5 etaje. În picioare am niște ciorapi. Pe corp am o cămașă subțire, verde-pal cu niște dungi colorate, și pantaloni subțiri, de semi-camuflaj. În față-dreapta e un aparat de aer condiționat pe care cineva l-a închis ca să nu răcească la gît, urechi sau ochi. În

față-stînga e un alt aparat de aer condiționat pe care nimeni nu l-a deschis, și mă întreb de ce. Părerea mea este că acum (luni, 14 iunie, la ora 10,57), aflîndu-mă în redacție, mie, unuia, mi-e cald.

N-A FOST CALD

Marius BORȚEA

Cald este atunci cînd soarele, trecînd pe deasupra redacției fără să ne-ntrebe, scoate fetele la bronzat pe clădirile din împrejurimi. Pînă nu apar fetele cu tîngi pe acoperișul de vizavi sau măcar Mugur Isărescu în slip pe balconul BNR-ului vecin, verdictul meu este necruțător: nu, nu este cald. Nu este cald afară, în redacție cu atît mai puțin. Pe colegii care se plîng de zăpușeală îi îndemn să pună un duș rece mai vechi pe ei.

Alexandru VĂRZARU

Eu prefer să stau în partea din redacție care e caldă. Cele două

aparate de aer condiționat din dreapta și stînga bat direct spre mine și prefer să stau în spațiul cald care rămîne între jeturi. Uneori nu rămîne cald decît sub mese și trebuie să mă bag acolo. Sincer, mie îmi e frig. Dar, tot sincer, prefer să îmi fie frig la *Academia Cațavencu* decît cald la *Național* sau *Libertatea*.

ABȚINERI

Alexandru DUȚU

După opinia lui nea Virgil, 33 de grade sînt departe de a fi suficiente, chiar și pe căldura asta. În ceea ce mă privește, însă, voi boicota aceste alegeri, considerîndu-le profund neconstituționale; propun renumărarea gradelor întrucît, la aceeași măsurătoare, diferența dintre gradele Kelvin sau Fahrenheit și cele Celsius a fost dubios de mare. Iar temperatura este una din acele libertăți esențiale și fundamentale ale ființei umane stipulată ca atare atît în Declarația de Independență de la 1776 cît și în cea a drepturilor cetățenilor de la 1789 la alineatul Q = MxCxdt; și nu putem transforma democrația într-o dictatură a majorității, care să înfierbînte excesiv vreo minte paranoică de dictator.

Daniel GOACE

Dragi colegi, vă somez să nu vă lăsați manipulați! Prin acest vot, o anumită parte a presei de la *Academia Cațavencu* ar vrea să

inducă ideea că vara e prea cald și iarna e prea frig. Ce mai urmează să se insinueze în acest an electoral? Că e cafeaua prea fierbinte și apa de la dozator prea neacidulată? Că săpunul lichid e prea roz și odorizantul din WC prea dulce? Domnule director Vulpe, să știți că eu sînt alături de dumneavoastră în această campanie de denigrare! La *Academia Cațavencu* nu e nici frig, nici cald, e tocmai bine!

INDECIȘI

Alin IONESCU

La 10,45 era căldicel, dar spre 10,46-10,47 a-nceput parcă să se mai răcorească. Dintr-o dată, brusc, la 10,48 am simțit o zăpușeală de-am zis că mă sufoc de viu. Cred că norii de fum de țigară, obținînd energia cosmică, au produs un efect de sferă asupra creierului meu, efect pe care l-am resimțit ca o senzație de supraîncălzire a scoarței cerebrale. E deja 11,03 și norii toxici s-au mai împrăștiat de pe cerul biroului. Șocul termic s-a mai redus din intensitate și ultimii supraviețuitori încep să revină la locurile lor de muncă. Însă, indiscutabil, se profilează o criză de foietaje și fursecuri deoarece recolta de grîu, adică de făină 000 din care se obțin aceste delicatese, a fost promisă în proporție de 99%.

„Ioan T. MORAR“

Într-un climat de încălzire

globală, la o scară cum altfel decît globală, eu cred că încălzirea se produce perpetuu, și chiar dacă sînt oameni care mor de frig, climatul tot se încălzește... *Tata a plecat mai repede și a zis că să îi trimit textu’ pe meil lu’ domnu’ Borțea, da’ ce, io-s prost? (întrebare retorică) Las’ că șterg io partea asta cu glumele lui și bag io așa la shmen.* Păi cum, dom’le, n-am văzut io filmu’ ăla cu „dă dei aftăr tumarou“?? Mai întîi ne-ncălzim și apoi ne-nghetăm! Da’ sincer acuma, foarte cald nu are cum să fie și nici foarte frig. Cu această ocazie vreau să salut pe toți cei care mă cunoaște și pe toți cei care nu (mă cunoaște), deși ultimii nu merită, și de asemenea vreau să dedic piesa lu’ O-Zone „The luv from ză Tei“ la toți băeții și fetele din raza inspectoratului de poliție Călărași. (*David Morar*)

NU ȘTIU

Dan STANCIU

După părerea mea, nu prea știu dacă în clipa asta, cînd scriu, e cald sau frig. Dacă-ar fi nițel mai cald, ar fi călduț, cu ușoare tendințe de căldicel. Dacă-ar fi ceva mai frig, s-ar putea spune că-i cam răcoare și ne-am dori un strop de caniculă, fie și cu tendințe ușoare de soare cu dinți. Dar nu e nici cald, nici frig, aş zice că e 47,2% cald și 39,4% frig. Rămîne ca starea vremii să fie decisă de al doilea tur de scrutin.

Oprișan, între urna mobilă și brigada mobilă

Vrancea este o provincie europeană, s-a văzut și la alegeri: o provincie europeană clasică, în care românii au venit la furat. Baronul provinciei, un individ care pe vremea PSD-ului dă cu jula la fel de senin cum dădea cu subsemnatul pe vremea fostului PSD, PCR-ul, s-a reales cu un nou mandat de boier peste județ, fluturînd pe sub nările supușilor miros de mititei cu bere, așa cum boierii de odinioară le fluturau fum de ardei iute. Acolo unde tactica mituirii electorale n-a funcționat la standardele așteptate, boierul provinciei a dat buzna în secții (în secțiile de votare, că la celelalte încă nu l-a chemat nimeni) și, din graiul său cu-ndemnuri pentru vitele din comisii, a prefăcut pe loc ștampila-n pontoarcă și votul nefolosit în tuș din călimară. O să prezentăm în continuare motivele pentru care alegerile din Vrancea ar trebui anulate, iar manechinul Marean – trimis să vadă dacă moda hainelor vărgate se mai poartă prin țuhaus.

Ne vom opri mai întâi la circumscripția 44 Ploscuteni, unde două-trei persoane pe care nimeni nu vrea să le iden-

tifice au scris cereri pentru o urnă mobilă în care-au băgat pînă la lăsarea serii 100 de voturi. Semnăturile celor două-trei persoane nu corespund cu semnăturile de pe listele speciale și există o oarecare bănuială că la mijloc ar fi oamenii lui Oprișan. Deși e un gest cel puțin temerar să crezi că niște oameni aflați în subordinea lui Oprișan ar fi în stare să imite 100 de semnături, cînd nici pe ale lor nu le știu foarte bine.

Vom merge mai departe, la secția 22 Mîndrești, unde urna mobilă a sărit pîrleazul, fără să fie solicitată, în bătăturile a 28 de persoane. Pentru 7 din cele 28 de persoane, semnăturile și datele de identificare de pe cereri nu seamănă nici măcar vag cu cele de pe lista electorală. Au mai fost semnalate cazuri ciudate, în care persoane ce nu solicitaseră urna mobilă n-au fost găsite acasă. Dacă și în aceste cazuri e tot mîna oamenilor lui Oprișan, e de presupus că, acolo unde oamenii n-au fost găsiți acasă, în urna mobilă s-au băgat, în loc de voturi pentru PSD, cîte-o rață, cîte-o gîscă, cîte-un blug. Tot pentru PSD.

Iar aici, domnule președinte, urmează să se-nalțe monumentul victoriei democrației asupra plaiurilor vrîncene. Va fi construit, bineînțeles, prin ANL și va simboliza visul de veacuri al vrîncenilor, ideal ce pînă mai ieri-alaltăieri părea de neatins: Miron Mitrea cu o carte în mîină și jos, la parter, magazine Auto-moto-velo.

Privindu-l pe Marian Oprișan, Ion Iliescu constată cu plăcută surprindere ce forme aberante poate îmbrăca democrația: a meritat, oare, să-și mînjească mîinile cu atîta sînge la Revoluție și la Mineriade?

Ne vom opri acum la 26 de secții de votare unde numărul voturilor centralizate diferă de cel trecut în procesele-verbale. Diferența este, în toate cele 26 de cazuri, în favoarea PSD și a apărut, cum se zice, la trecerea datelor pe curat. Semn că, deși au trecut atîția ani de la absolvirea cu brio a cursurilor de tractorist, Oprișan încă nu a învățat nici măcar să copieze corect. Iar lucrul ăsta l-a făcut baron pentru încă un mandat.

Ne vom deplasa în continuare în circumscripții despre care habar nu avem unde se află – dar despre care ar putea da mai multe amănunte cele 6 ștampile date dispărute de la secția 44 în ziua votării și reapărute după închiderea urnelor în sacul secției de votare 24.

Un lucru mai puțin obișnuit pentru o provincie europeană s-a petrecut în satul Bordeasca, unde sătenii au votat pe bule-

tine trase la xerox. Neobișnuiți cu ultimele noutăți în materie de tehnică, țăranii s-au minunat de prezența copiatorului și i-or fi rugat pe membrii secției de votare să le multiplice de cîteva ori voturile, ca să aibă PSD-ul și la alegerile viitoare. Că poate pînă atunci țăranii vor deceda – și nu se știe cîți dintre decedați vor avea timp să vină duminica la votare.

Avotat de amoniu

La Roșiori, vila de primar nu-i acasă

Nu-i chiar o bucurie să fii edil la Roșorii de Vede. Pune-te în locul primarului în exercițiu, pesedistul Fierașcu: vine ziua cînd trebuie să-ți torni o vilă și n-ai unde. Nu-i vorbă, de găsit găsești un teren, însă ambientul lasă de dorit. Că doar n-o să-ți faci vilă la Roșorii de Vede, să se chiorască peste gard toți fomiștii din oraș. Care, dacă nu pui cîinii pe ei, sînt în stare nu doar să se chiorască peste gard, ci să ți-l și mănînce. De aceea, primarul, împreună cu cîțiva consilieri pesediști aflați în aceeași tragică situație, au fost nevoiți să-și facă vile hăt, tocmai la Moeciu. Însă nu trebuie să ne indigneze acest lucru. Oamenii au fost constrînși să recurgă la acest act, v-am explicat mai sus. Și oricum, vilele de la Moeciu și le-au făcut chiar pe strada Roșiori, semn că n-au uitat, ca alții, de unde au plecat.

Roșorii de Vedre

Rromii cochilari exportă cochilii

Rromii din Prahova exportă melci în Italia. Întrebarea e: exportă melcii ăia cu casele întregi sau gata sparte?

Melc Gibson

Anacronica TV

Formula 1
a succesului

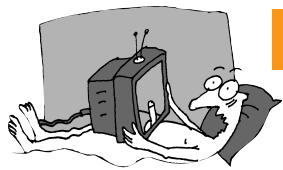
Duminică seara, în timp ce sportul balon cu regele rotund sau sportul rotund cu regele-n balon sau cum i se mai spune era în desfășurare pe TVR 1, doi comentatori de Formula 1 au fost pedepsiți să analizeze Marele Premiu al Canadei pe TVR 2. Asta nu contează. Singurul lucru cu adevărat important este propoziția altruistă și memorabilă a de-acum celebrului comentator Dan Michi Alexandrescu: „Ne dorim cât mai multe depășiri”. Propoziția aceasta este definitorie pentru nivelul de performanță al comentatorilor români. Cum ar veni, dacă ăștia tot se urmăresc vreo oră jumate pentru niște valize de bani, noi de ce dracu’ să nu vedem depășiri și niște împușcături, niște răsturnări și niște explozii, niște băți cu săbii, niște cisterne în flăcări, niște bazuci și niște mitraliere, și dacă s-ar putea, și niște scene fierbinți de sex la standuri cu Nicole Kidman și pilotul Tom Cruise. Să depășim planul la depășiri...

Cătălin MATEI

Eros,
Pornos și Aramis

Oricum, nu înțeleg de ce televiziunile aruncă banii pe filme erotice proaste, când există atîta porno de calitate pe Internet. Între noi, bărbații, am impresia că filmele astea erotice nu fac altceva decît să emasculinizeze. Să vă spun de ce. Dacă la filmele porno actorul trebuie să se țină cît mai mult, la cele erotice, actorul trebuie să pară că se ține cît mai mult. Dacă în filmele porno gatica trebuie să mimeze orgasmul pentru că bărbatul nu are cum, la filmele erotice actorul trebuie să mimeze și el. Băieții din filmele porno se rad la organele intime, pe cînd cei din filmele erotice se rad pe piept. Iar cei din filmele erotice trebuie să joace roluri de extraterestri, de directori, de politicieni, trebuie să intre în pielea personajului, pe cînd cei de porno pot să intre oriunde.

Andopornografia zilei

Trampla și ecranul

★ La Discovery am dat peste un documentar interesant, despre proiectul unui oraș al viitorului, de formă piramidală, care se va construi aproape singur și va adăposti aproape un milion de locatari, beneficiari ai celor mai noi cuceriri ale tehnicii. Ne-am gîndit imediat ce bine ar fi să se facă și la noi așa un oraș piramidal, eventual prin ANL. S-ar înghesui lumea, cum a făcut de fiecare dată cînd a auzit de vreun nou joc piramidal.

★ De curînd am aflat la TV că mai mulți cetățeni din Dolj – țigani de etnie rromă, ca să le spunem așa – și-au botezat puradeii. Cele mai răspîndite nume utilizate de părinți au fost Deputat și Prefect. Asta, pesemne, pentru ca în timpul viitoarelor razii cu mascați, mamele puradeilor să poată răcni: „Nu dădea, dom’ comisar, mîncă-ț-aș gălăgia ta, că te bat cu fi-meu, prefectul, și-l pun pă ăla mare, deputatu’, să te calcă cu trotineta cu girofar!”.

★ În vreme ce bolnavii din spitale fac dinți iepurești și slăbesc de la morcovul zilnic de poți să-i faci snop, cîte zece sub o pătură, realizatorii unei emisiuni de sănătate difuzate la Prima TV au găsit soluția la problema sistemului sanitar românesc. Mai exact, cică putem reduce tensiunea, spori fertilitatea și crește armonios copiii dacă ținem în casă un cîine sau o pisică; din aceeași sursă am aflat și că sexul, mai mult decît pisica sau cățelul, constituie un remediu pentru aproape toate bolile (bănuim că mai puțin pentru cele cu transmitere sexuală). Ne așteptăm ca în curînd, la *Știrile de la ora 5*, să auzim despre cîte-un tînăr care „a consumat alcool la bufetul comunal și, în stare de ebrietate fiind, a pătruns în locuința numitei, în vîrstă de 80 de ani, pe care a vindecat-o de reumatism și bătăături”.

★ Avem la Iași trei posturi pentru copii: Cartoon Network, Fox Kids (care se oprește de cum se lasă seara) și, nou-venit în gașcă, TLJI. Acesta este un post în limba franceză și se adresează, din cîte ne-am prins noi, copiilor care sînt prea mici pentru a se

uita la celelalte două; mai exact, celor cu vîrste cam între 2 și 4 anișori. De curînd, într-o noapte, pe la 23 și ceva, postul emitea în draci emisiuni pentru micuții care ori băuseră multă cafea în timpul zilei și n-aveau somn, ori erau în toiul petrecerii: pe micul ecran evoluau niște marionete lîngă o trupă rock, după care a început un fel de talk-show între două păpușele făcute din șosete. Fiindcă am început să căscăm, ne-am dus la culcare și n-am mai stat să vedem dacă de la miezul nopții se difuzează și filme porno cu Albă ca zăpada și cei 7 pitici negrișori.

★ De o bucată de vreme, în locul postului Animal Planet prindem postul francez Animaux, care e chiar mai interesant din toate punctele de vedere. Am prins pe Animaux o emisiune cu dansatoarele topless din cabaretul parizian Moulin Rouge. Țițe goale pe micul ecran, într-o veselie, așa că ne-am zis, în ton cu specificul postului: „Frumoase sălbăticiuni!”. La final aveam să aflăm că reportajul cu pricina fusese, de fapt, despre cățelul mic, alb și pufoș care se zbenguise printre lungile picioare ale dansatoarelor. În contextul respectiv, bănuim că și un Saint Bernard ar fi trecut neobservat. L-am fi băgat de seamă doar în cazul în care gagicile ar fi fost grase, și atunci ne-ar fi interesat doar butoiășul cu alcool de la gît.

★ Ieri am prins la televizor un spot publicitar pentru produsul „Dulcolax”, despre care am înțeles de prima dată, chiar din numele său, că este un laxativ. În reclamă apare un nene care se plimbă cu bicicleta mai înții pe Strada Intestinului, după care o ia frumușel pe Bulevardul Stomacului (fără a intra pe Aleea Ficatului, din cîte am priceput noi) etc. Fiind vorba de un laxativ, știm cu toții cam care ar fi destinația; cu toate astea, spotul publicitar se oprește înainte de ultima sută de metri, cînd nenea cu bicicleta ar trebui să se dezechilibreze din cauza vîntului.

★ Voi, cînd vă uitați la televizor la un meci de hochei, vedeți pucul? Eu nu. Sînt, e-adevărat,

Termină, dragă Corina, cu frica asta copilărească! Cum o să te spînzur ca pe alea din emisiune? Crezi că sînt fraier? Păi, și masa cine o plătește?

Dan Negru invitînd-o pe Corina Dănilă să aleagă în ce tabără vrea să fie la următoarea emisiune *Ciao Darwin*: „Măritate din interes” versus „Măritate pentru bani”

niște oameni care aleargă pe-acolo, se bat și-și dau cu crosele în cap, se trîntesc pe jos unii pe alții, dar nici urmă de puc. Din cînd în cînd mai apare cîte un punct mic negru în plasă, da’ doar cîteva fracțiuni de secundă. Poate nici nu există vreun puc și e doar o legendă ca să-și ia sponsorii banii, dracu’ știe...

★ La *Ciao Darwin*, pe Antena, am văzut ceva supercool. La indicațiile lui Negru, niște oameni spînzurau femeii. Vă dau cuvîntul meu de onoare. Le îmbrăcau cu niște saci din ăia ca-n Evul Mediu, le urcau pe un scăunel, apoi un ins trăgea un șut scăunelului, iar altul tăia cu o sabie funia în care se bălăngănea femeia. Brrrrr, groaznic de mișto. Ațîta adrenalină în mine n-am simțit niciodată ca telespectator, dar, totodată, mi-am dat seama că vreau mai mult și de-aia îmi permit să sugerez o probă de curaj la ghilotină. Să vedem dacă e-așa cum se spune, că femeile își pierd capul după Negru.

★ Cu ocazia anunțării bugetelor pentru sezonul următor din Divizia A, l-am văzut pe George Copos, la PRO TV, extrem de indignat: „Bugetul de 10 milioane de dolari anunțat de Gigi Becali pentru Steaua este indecent, mai ales în vremurile astea cînd oa-

menii nu-și pot plăti utilitățile. Tocmai de aceea Rapid va avea un buget *decent* (s.m.) de 3 milioane de euro”. Soacră-mea, o pensionară alb-vișinie înfocată, a fost de-acord cu domnul Copos și a promis că va cheltui anul ăsta pe întreținere, curent și gaze doar două milioane de euro, adică o sumă decentă, nu ca stelista de madam Georgescu de la parter, care și-a propus să dea două milioane de coco numai pe lumină.

★ În reclama unui produs destinat exclusiv femeilor, apare pe ecran acest cuvînt: *protejslip*. Doamnelor și domnișoarelor, vă propun un test: încercați să-l roștiți cu voce tare. Așa-i că nu se poate? Cred că domnului care l-a inventat i se-nmuieră aripioarele limbii române, de la bere.

★ Acum două săptămîni s-a strecurat la rubrica de „trampe” o muștrare colegială pentru unul din comentatorii de la PRO TV, mai exact cel care a fost convins că meciul Craiova-Steaua se terminase 2-1, deși toți microbiștii care au renunțat la plimbarea cu gatica vecinului pentru a se uita la televizor văzuseră doar două goluri. Problema e că, spre deosebire de vocea Oanei Zăvoranu, care poate fi identificată fără probleme, omul de la *Academia Cățavencu* nu a reușit să ghiceas-

că, după voce, numele făptașului: ori Mironică, ori Pescaru. Unul dintre cei doi ne-a asigurat că nu el a comis-o, motiv pentru care precizăm: a fost celălalt!

★ Am văzut continuarea marmotei care învelea ciocolata în staniol. De data asta, am observat că au scos marmota în aer liber, dar parcă nu mai arată la fel de profesionistă. În fabrică arăta ca o adevărată meseriașă a staniolului, afară pare doar un dihor care răscolește după bucăți de pîine prin gențile oamenilor veniți la iarbă verde și vaci.

★ Am văzut mai demult, pe un post TV, nu mai știu care, ceva fascinant: ecran împărțit în două, în stînga o fereastră de chat în care niște puberi insomniaci scriau aberații, în dreapta o tanti tînără pe nume Oana, care citea cu un aer intelectual tot ce rula în partea stîngă: „Luna e în noaptea asta ca o ciupercuță de pădure”; „Oana, te iubim, ne-ai lipsit”; „Ozzy, ești nașpa că nu m-ai sunat”; „Steaua, să le-o dai cînilor”; „Sînteți bulangji, eu mă duc la culcare”. Dacă știe cineva pe ce post și la ce oră se dă emisiunea asta, să-mi scrie pe adresa redacției și s-o trimită și pe Oana să-mi citească mesajul.

1. Ion Iliescu	25 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Becali vede semne divine de circulație

Gigi Becali a obținut 666 de mandate de consilier și a zis că el vede în acest lucru un semn de la Dumnezeu. Alte semne divine la care Gigi nu a fost atent, da' erau acolo, ar mai fi: crucea de la finalul cuvântului „mandat”, lansarea seriei 6 de la BMW în România în preajma alegerilor și faptul că body-guardul lui a învins la galele K1 un suedez urît ca dracu', chiar după închiderea urnelor.

Becalele K1

Sechelariu și-a pus angajații la munca de convingere

Și odată a văzut Sechelariu că pierde alegerile, că a și chemat pe angajații săi și le-a spus: „Angajații mei, ca să nu pierd alegerile în turul doi, convingeți fiecare dintre voi 100 de persoane să mă voteze”. Păi, încă nu a aflat Sechelariu că alegătorii nu se conving cu sutele, ci cu milioanele?

Moș Alegerilă

Dialogurile lui Blaton

Cu toată pregătirea lui filosofică și cu toată oratoria pe care i-a băgat-o în cap Parvenide, Bekalides nu a reușit să obțină la alegerile locale decât o brumă de culoare politică în obrajii partidei sale, Noua Compilație. Dar nu asta e partea care-l supără cel mai tare pe Bekalides, ci faptul că a obținut fix 666 de mandate de consilier, iar acesta e un semn care numai de la divinitate nu poate veni, vorba aia. Și pe cine credeți c-o s-arunce măgăreața?

Parvenide intră în biroul lui Bekalides. Peste tot numai lumânări aprinse, fum de tămâie de nu te vezi om cu om și o grămadă de icoane și statui de zei împrăstiate pe pereți, pe podea, peste tot.

BEKALIDES: Vezi, mă, nenorocitu' dracului, în ce hal m-ai adus, că nici nu mai pot să respir de-atîta fum ca să scot de-aici din birou dracii de mi i-ai băgat tu. Stai jos!

PARVENIDE: Păi, preașefu', poate ar trebui să mai crăpi un pic geamu'!

BEKALIDES: Taci, mă, 'tu-ți gura mă-tii, că-ți crăp ție capu'! Sînt distrus, sînt terminat, gata, am cacarisit-o cu politica. Auzi, 666 de mandate, asta mi-a dat mie daimonu' ăla al tău, bă, boule!

PARVENIDE: Preașe...

BEKALIDES: Bă, javră, te omor cu mîna mea! Unde ești, bă, că nu te văd dă fum. Vino mai aproape, nu fugi, că te distrug, te termin! Ai făcut-o intenționat p-asta cu 666, ca să mă înervezi, că ce ți-ai zis tu: hai să-mi bat

joc de Bekalides, să-l lucrez pă la spate, că dacă Bekalides iubește filosofia, o fi și vreun prost?

PARVENIDE: Preașefu', zău, lasă-mă să-ți explic!

BEKALIDES: Ce să-mi mai iecsplici, bă, nu-mi mai iecsplici nimic. Am băgat zece mii dă drahme-n curu' tău și tot de-a-colo o să-mi scot pîrleala!

PARVENIDE: Cum adică, preașefulică, nu cumva vrei să...

BEKALIDES: Ba da, hai, hai, să n-aud că faci scandal, c-o iei mai rău. Jos pantalonii! Acum!

Parvenide își dă jos pantalonii cu mișcări timide și se întoarce cu spatele către Bekalides, care își scoate cureaua și începe să-l pocnească cu sete peste fund.

BEKALIDES: Le numeri tu sau îl chem pe Mhemesis, că eu mă-ncurc la ce draci am pă mine?

PARVENIDE (*plîngînd*): Le număr eu, preașefu', da' să nu dai tare, te rog!

BEKALIDES: Unaaaa!

PARVENIDE: Uaaaauuulelei, șefuuuu', dă mai încet, că-mi iei

viața!

BEKALIDES: Douăăăă...

PARVENIDE: Oaaaaaaaaaa! (*se întoarce către Bekalides cu lacrimi în ochi*) Mă omori, șefu' meu, cîte vrei să-mi mai dai?

BEKALIDES: Ai răbdare, geniule, că mai ie pînă la 666.

Parvenide își ridică pantalonii și fuge spre ușă, o deschide, dar în prag dă peste Spargcapus, care bălângănea pofticios un bici în mînă. O trîntește speriat la loc și se-aruncă apoi la picioarele lui Bekalides.

PARVENIDE: Șefu' meu drag, preaînțelepciunea ta, tu, care ai un suflet așa de mare, fie-ți milă de un sărman filosof care în nemernicia lui a crezut că poa' să te-ajute. Nu mai da, că mă ustură sufletu'!!

BEKALIDES: Ha, te ustură, da' pă mine nu m-a usturat, mă, cînd mi-ai adus cifra fiarei în partid?

PARVENIDE: Mi-aleg eu o pedeapsă, preașefu' meu bun, ai milă de mine, că n-am suportat niciodată bătaia. Toată copilăria m-a bătut taică-miu la cur să-nvăț pe dinafară *Iliada* și *Odi-seea* și numai cînd mi-aduc a-minte...

BEKALIDES: Bă, hai să zicem că nu te mai bat și te las să-ți alegi pedeapsa, da' banii cum mi-i scot?

PARVENIDE: Cumpără mă-runțișuri, șefu' meu: amfore, nasturi, statuete mici, cuțite, că peste două mii de ani or să fie antichități și or să valoreze enorm.

BEKALIDES: Hm, hai să zicem că cu banii am rezolvat-o, da' cu pedeapsa?

PARVENIDE: Mă sinucid, șefu', zău că mă sinucid dacă mai dai, pe onoarea mea!

BEKALIDES: Sinucide-te, bă, du-te dracu'! N-am văzut pînă acum nici o sinucidere, și chiar sînt curios!

PARVENIDE: Șefu', nu mă provoca, c-o fac! Zău o fac! Îmi iau niște cucută și-o beau. (*Se*

tîrăște pe jos și-i pupă picioarele lui Bekalides) Te implor, preașefu', lasă-mă să plec și-ți promit că mă sinucid mai tîrziu.

BEKALIDES: Hai, bă, du-te dracului, și să nu te mai prind pe-aici că te-am spart!

PARVENIDE: Da' îmi dai, șefu', și mie cinci sute de drahme să-mi iau cucută, că, știi...

BEKALIDES (*se repede către el*): Te omor!

Parvenide iese din birou, apoi din cetate. Fuge spre nord, spre ținuturile hiperboreene. Daimonul filosofiei să-l aibă în pază!

THE END

Miliția spirituală Lică, Lică, fă lampa ideologică mai mică!

Comunismul nu ar fi fost posibil fără slugile ideologice ale acestuia, fără coloanele vertebrale din cauciuc cu care erau dotați toți activiștii. Principalul laborator de spălare a creierelor pentru a fi încărcate cu citate din Ceaușescu era „Ștefan Gheorghiu“, locul de unde au pornit mii de cariere de activiști care ne-au otrăvit ani de zile. Printre cei care au slujit partidul la „Ștefan Gheorghiu“ se numără și Vasile Secăreș, Lică pentru prieteni, care a fost prins de decembrie 1989 pe postul de secretar de partid la odioasa școală! Dar el împreună cu alți îndopatori ideologici se dădeau, în acea vreme, un fel de elită a intelectualității de partid, alcătuind așa-zisul grup de la Trocadero, după numele terasei unde-și desfășurau consumul de bere presărat cu subtilități marxist-leniniste. După revoluție, Secăreș și gașca lui de comuniști finuți, de bibliotecă, au vrut să facă din trecut *Un viitor pentru România*. Nu le-a prea ieșit mare lucru, așa că s-au cam destrămat. Și pe vremuri, ca comunist elitist, Lică Secăreș se ocupa de lucruri înalte, nu ca activiștii simpli pe care-i producea locul său de muncă. În 1979, de

Vasile Secăreș, fost secretar PCR la „Ștefan Gheorghiu“, împreună cu Adrian Năstase, președinte PSD la Ion Iliescu

pildă, Vasile Secăreș publică o carte intitulată *Polemologia și problemele păcii*. Pupătura fină în curul scorniceșteanului se oferă chiar din primul rînd al *Cuvîntului înainte*: „Recentele documente de partid și îndeosebi Expunerea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cadrul sesiunii Marii Adunări Naționale din 18 decembrie 1975 au readus în atenția opiniei publice din țara noastră și a

celelalte mondiale o problemă a cărei importanță pentru soarta umanității nu mai trebuie să fie subliniată: războiul și pacea. (...) Prin vocea cea mai autorizată – cea a secretarului general al Partidului Comunist Român și președinte al Republicii – România a oferit lumii o analiză multilaterală a cauzelor războiului și a condițiilor păcii în societatea contemporană, a obiectivelor și sarcinilor forțelor

antiimperialiste, ale progresului, democrației și socialismului de pe întreg globul în etapa actuală“. Limba aceasta, de lemn cu îmbrăcămintă de catifea, susține, dacă o citiți cu atenție, că Ceaușescu este șeful care dă sarcini democrației, progresului și socialismului lumii! Și cum să nu creadă un analfabet ca Ceaușescu o așa de luminată minte de polemolog?
Lică Secătures

Iată, avem un remediu, vom dubla salariul mediu!

Deja a intrat în istorie, în aceea a gafelor, desigur, discursul lui Năstase imediat după aflarea rezultatelor, cu promisiunile de tip Ceaușescu legate de dublarea salariului minim și a pensiilor. Multă lume s-a întrebat cum de a putut rosti așa ceva un om despre care se spunea că nu e prost. Ei, omul a pășit în această gafă monumentală cu ajutorul unor consilieri. Iar textul i-ar fi fost scris, se

spune, de un tip care a mai scris discursuri și pentru Victor Ciorbea, unul dintre acele discursuri fiind celebru pentru citarea lui Goebbels! Numele scriitorului de discurs este, după sursele noastre, Bogdan Teodorescu, un băiat disponibil pentru sume disponibile! Care chiar merită dublarea salariului!

Năstase, gafe grase

Politia presei

Demnitari din toate țările, adunați-vă!

În numărul de joi, 10 iunie, al *Curierului Național* apare pe di-tamai prima pagină următorul articol, în al cărui titlu se spune că 100.000 de DEMNITARI vor participa la funeraliile fostului președinte american, Ronald Reagan. Or, din câte știu eu, ar fi trebuit să vină în păr parlamentele din întreaga lume pentru a acoperi un asemenea număr de demnitari. Mai jos, în articol, autorul necunoscut – cel puțin pentru cititorii extrem de

ocazionali ai *Curierului*, cum sînt eu, de exemplu – precizează subtil, cum că „sunt așteptați peste 100.000 de persoane și numeroși demnitari americani și străini“. Fraza, care conține și un dezacord de sămînță, vrea să mai spele oarecum obrazul titlului, care se vede că a fost scris în graba mare, așa cum s-au obișnuit unii cînd e vorba de îngropat foști președinți.

Hildegard Ignătescu

Vaza zilei: Să nu uităm nicicînd să ciordim cu trandafirii

Teoretic, legea interzice ca prefectul unui județ să facă gesturi electorale. În județul Vrancea, prefectul George Băeșu, cumătrul lui Marian Oprea, se face că respectă legea și că n-o atinge nici c-o floare. În realitate, însă, o biciuie cu cei trei trandafiri pe care i-a ținut, în pragul alegerilor, în încăperea cea mai importantă a prefecturii. Iar încăperea cea mai importantă a prefecturii este, dacă facem abstracție de seif și de diplomatul lui Oprea, sala în

care au loc întrunirile cu consiliul. E clar pentru toată lumea că prin afișarea celor trei trandafiri pesediștii din prefectură au vrut să aducă un omagiu organului care i-a emanat. Și aici au greșit un pic, căci, dacă voiau să aducă un omagiu respectivului organ, mult mai inspirat ar fi fost să pună, în loc de trandafiri, trei fire din floarea aia numită în limbaj de specialitate *țiganis pisdus*.

Tom și Jderii

Sechelariu a rămas destul de în urnă

După opt ani de domnie neîntre-rupă în Moldova sa natală din Bacău, Ștefan cel Mare a fost înfrînt de PURci. A fost o grea lovitură pentru stadiul lui Dumitru Sechelariu care, la scruti-nul din 6 iunie, a ieșit primul după candidatul PUR la primăria Bacăului. Înconjurat de oștile străine, în fața vilei sale de neam prost, astfel glăsuia Ștefan cel Mare: „Dar deschideți poar-ta, PURcii mă-nconjur, D.A.-ul

sufală rece, urnele mă dori!”. Cum nimeni nu i-a deschis, Ștefan cel Mare a deschis din nou gura, de-clarănd: „Se vede treaba că românul este mai sensibil la vorbe decît la fapte”. Aici, Ștefan cel Mare nu s-a înșelat prea tare, fiindcă, într-adevăr, românul este al naibii de sensi-bil la anumite vorbe despre anu-mite fapte. Fapte de corupție, mai ales.

Letea de putere

Spitalul de campanie

Mulți români ruși în tur. Turul 2

Vă transmitem, în continuare, ultimele minute din meciul elec-toral intrat în reprizele de prelungiri. PSD-ului îi fițtie tare de tot turul; turul 1, dar mai ales turul 2. Încearcă disperat să marcheze golul de aur. Golul în buzunarele noastre, așa cum v-ați obișnuit, și aurul într-ale lor. Oprea își amenință cu pistolul adversarii politici, Vanghelie și-ar băga și al doilea picior în PSD, după ce patru ani și-a băgat picioarele în primărie, în timp ce Cozmâncă declară că nici n-au cîștigat, dar nici n-au pierdut alegerile. Ei trag targa pe uscat, noi mai tragem puțin targa prin Spitalul de cam-panie.

6-6-6, poartă-n casă

Becali zice, și de data asta chiar are dreptate, că i-a bătut pe Ciorbea și Roman. Rămîn de bătut Dinamo, Liverpool și ce-lălalt Roman, Abramovici, acest Gigi din Uralii londonezi. Faptul că PNG-ul a cîștigat fix 666 de mandate de consilieri e văzut de Becali ca un semn de la Dum-nezeu. Dacă găsea într-un cartof tăiat o stemă a Stelei cu dungile roș-albastre vărsînd lacrimi, mai zic. 666 asta poate fi un semn divin, dragă Gigi, dar atunci el îi transmite clar că trebuie să te ferești. Știi mioara aia năzdră-vană, care te sfătuiește la ceas tainic de seară să-l propui la președinție pe Ronald Reagan, fiindcă va obține mai mult ca Ili-escu și ca Regele Mihai? Uită-te mai atent și ai să vezi că e Hrebenciuc cu o șubă veche de sudor de-a lu' Nea Nelu, întoar-să pe dos.

Teapo di tutti țapii

După ce și-a văzut procentul (care pentru noi ceilalți era practic invizibil), Ciuvică a spus: „Înseamnă că eu am vorbit sin-gur o lună în șir”. Și-o să mai vorbești mult timp de-acum, că ai ajuns atît de rău că nici se-curiștii (ăia care v-au învins din nou) nu-ți mai ascultă nici măcar telefonul. Deși, să fim sinceri, la televizor ați fost destul de prezenți. Eu am văzut

foarte des, la ore de vîrf chiar, însemnul AP, într-un cerc roșu, așezat în colțul din dreapta jos al ecranului. Și dacă nu vă ajung cele cîteva ore pe seară, face-ți-vă un partid cu sigla 12, 16 sau 18 (simbolizînd numărul cel-lor care vă votează).

O insulă de buletinitate

Senatorul PRM de Constanța, Ion Cîrciumaru, de 73 de ani, și-a pierdut mandatul de con-silier județean, abia cîștigat, din cauza unui buletin. Dar nu un buletin de vot și nici un buletin de analiză psihiatrică. Ci din cauza propriului buletin. Și nu pentru că l-ar fi uitat la închiri-eri hidro biciclete sau pentru că ar fi prezentat dunga roșie spe-cifică partidului. El a uitat pur și simplu (deh, vîrsta, tataie) că își făcuse buletin de București și nu mai putea candida la Con-stanța. Asta, dacă mai prinde vreo delegație parlamentară, te trezești că la toamnă îl bate pe Bush în alegeri, de se chinuie iar ăia din Florida, la contesta-ție, să numere trei zile la bule-tinul lui.

Funar își pregătește BOCceluța de campanie

Ungurii din Cluj sună de zor la Primărie, să-i transmită lui

NU ȘTIU CE SĂ MAI
ZIC DESPRE ALIANȚELE
ASTEĂ, VOICULESCU, ÎMI
CAM PARE CA PUR "UL" ÎN
DOUĂ LUNȚI!

MARDALE

Funar felicitări de genul: Ce bine-mi pare că ai luat țeapă! – așa cum îi stă bine să primească unui membru al formației „Ple-cat de-Acassa Loco”. Dar mă gîndesc că și Ghiță, după turul doi, o să-i sune, cu satisfacție, pe maghiari să le spună același lucru, dacă PSD-ul ungarilor pierde pe mîna Rusului. Sau putea să le răspundă de acum, cam așa: Las’ că și voi ați pier-dut Bucureștiul.

Trilogia Stăpînul Buldozerelor 2

Supărat de rezultatul alege-rilor, primarul Vasile Mihalache a retras luni utilajele care înce-

puseră să lucreze pe străzile sectorului 4. După ce au otrăvit sondajele, ăștia sînt în stare să dea foc la gropi, să-și ia asfaltul și, după ce fac baricadă de bas-culante la Inter, să ia cu asalt OTV-ul. Vă dați seama cum și-ar fi luat Geoană NATO, UE și vi-zele dacă se supăra; sau Iordă-nescu Națională. Ar fi, totuși, și cîteva cazuri fericite: dacă Van-ghelie s-ar supăra, și-ar lua toți țiganii și-ar pleca; Rus și-ar re-trage toți gaborii de pe străzi; sau Năstase și-ar lua tot guver-nul PSD și s-ar căra.

Urna Thurman

Alegerile de la Făcăeni: furtună într-un pahar cu bere

O să vă demonstrăm în con-tinuare că tornada aia care s-a împiedicat de satul Făcăeni în 2002 nu a lovit la întîmplare. La scurt timp după ea au venit miniștrii cu termopane, apoi au venit și niște fonduri pentru si-nistrați, numai bune de detur-nat, apoi au venit și alegerile din 2004, prilej ca să ajungem și noi, împreună cu ziariștii de la *Gaze-ta de Sud-Est* din Slobozia. Altfel, vă spunem, s-ar fi chinuit pese-diștii de aici degeaba, n-ar fi aflat nimeni de cea mai completă și mai sigură metodă inventată vreodată în galaxie pentru a cîștiga niște pîrlite de alegeri.

Cu numirea unui candidat PSD pentru postul de primar nu a fost greu: au pus-o pe secretara Consiliului Local, Nuți Roșu, zisă și „Spaima instituției”. Cîrciu-marul-politician Motăloiu (cel cu limba scoasă), un fel de mîna moartă a lui Nuți, a pus la bătaie un grătar, pe care l-a așezat cam la o aruncătură de mitit de una din secțiile de votare. Gaborii

tocmiți să supravegheze proce-sul electoral nu au depistat gră-tarul-spăgă electorală, lucru ex-plicabil oarecum prin prezența masivă și inexplicabilă a fumu-lui. Cînd un observator PRM a îndrăznit să arunce în jur niște

sămînță de scandal și proteste, primarul ce tocmai expira a su-nat-o pe mama acestuia, anga-jată la primărie, și a propus un troc în urma căruia femeia ră-mînea cu slujba intactă, iar fiul cu observațiile. Nefiind în stare

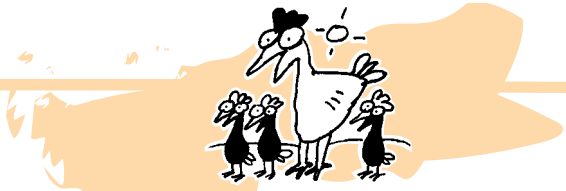
să scape de tornadă, era clar că Făcăeniul nu se putea feri de o amărită de ploaie care l-a trans-format în lagună. Drept pentru care unul din candidații la Con-siliul Local, un alt pesedist, a pus la dispoziția electoratului

mai simandicos un tractor și un bou-vagon. Le-a luat exact de la societatea de stat pe care o con-duce, ca director, și le-a dus unde era mai mare nevoie de ele, adică la secțiile de votare. În vehicul era și o menghină, dar,

în lipsa vreunui priboi, nu putem băga mîna în foc că este vreo legătură între prezența acestui instrument și numărul de voturi al PSD-ului.

Tornada Florilor

Analiză finală Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Ce au înțeles Maria și Vergilică despre procesul electoral? Este deja o întrebare cu răspunsul cunoscut. Ceea ce nu o să bănuieți este faptul că ei, deși nu au votat, au păreri. Mamă, ce mai surpriză anunțată!

Vergilică: Salut, Vergil!

Maria: Ce salut?

Vergilică: Dacă tu nu mă saluți, mă respect singur!

Maria: E, lasă-mă, eu sînt învățată de mică cu respectul!

Vergilică: E, atunci, ce zi e azi?

Maria: 10 iunie!

Vergilică: La mulți ani, Vergilică!

Maria: E ziua ta, arde-te-ar focul!

Vergilică: Da.

Maria: Ți-oi lua ceva de ziua

ta la salariu, că nu e bani lichizi.

Vergilică: Dă-mi lichid, nu lichizi, ha, ha, ha!

Maria: Te-oi sărbători la salariu, că eu aș zice să se voteze și zilele cînd am vrea noi să se ia salariu, nu doar primarii. Eu aș vrea în fiecare zi! Să-mi dea 50.000, dar în fiecare zi!

Vergilică: Păi, atunci, ne-am duce și noi la vot!

Maria: Păi, da, că acum nu știu nici eu cu cine să votez! Mie îmi plăcea Geoană, iar pentru cei care au ajuns să citească acest rînd, eu dau un autograf, iar pentru cine nu, atunci fiecare să-mi dea cîte un milion de lei.

Vergilică: Să se dea, dar să se dea și la votare, nu doar la citire. Să se dea doi mici, o bere și o sută de mii. Așa e la noi, la țară, dracu’ să ne ia, că am ajuns orășeni.

Maria: Bre, dar cu cine să votezi? Uite, vorbesc în troleibuz, aud oameni în troleibuz: dă-i dracu’, că toți sînt niște hoți! Păi, Băsescu, Băsescu are mașină, are casă, din ce, bre, Vergilică, din ce? Din munca lui? Care muncă, bre, marinar, să freci puntea și să iei bani, lasă, bre, că-mi spunea sora mea Coni cum se fac banii pe vas. Și

vine ăsta să ne dea lecții, adică nu e în stare un bucureștean de-al nostru să ia primăria? De ce nu este, bre, și vine marinarul și ne toacă banii și nervii? Dar noi nu am votat! Asta ne face independenți, putem să comentăm, să-i băgăm dracu’ înapoi în mamele lor cu politica lor cu tot, că ne-au otrăvit casele, gîtlejurile, apa, pămîntul. De ce, bre Vergilică, e politica asta? De ce, bre? Auzi, da’ Becali, de cît să dea bani la partidul lui, mai bine ne-ar da nouă, de ce nu ne dă pentru întreținere, că eu dau un milion și vine trei? Or, așa, ar cîștiga omul, pe mine, adică, fiindcă cu 35 de milioane ne-am plăti angaralele.

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul Un literat cu litera legii certat

Augustin Buzura, ca fan al lui Ion Iliescu, nu putea să nu dea curs sentimentelor anti-chiaburești ale președintelui. Ca atare, cu avînt revoluționar, a pus și el mîna pe o vilă din Cluj, revendicată cu nesimțire de foștii proprietari, și a cumpărat-o cu derizoriul preț de 52.000.000 de lei. Casa fusese confiscată de statul român fără titlu de proprietate, pe motiv că burghejii ăia de proprietari au preferat Occidentul. Imobilul a fost preluat apoi de Editura Tribuna, unde Buzura era simplu angajat și încă nu spera probabil să ajungă ce este astăzi, groparul moral al revistei *Dilema*, renăscută acum ca *Dilema veche*. Conform surselor noastre, Augustin Buzura a locuit în casa din strada Ponorului, la nr. 8, fără să aibă contract de închiriere cu editura. Iar apoi, considerîndu-se totuși chiriaș încă din 1985, a cumpărat casa, cu toate că, spun apropiați de-ai lui, nici măcar nu mai locuia în Cluj și deci, conform legii, nu avea acest drept. Familiei Frișan, proprietarii acestui imobil, Buzura i-a dat cu tifla spunîndu-le că are relații suspuse, un fiu în Televiziunea Română și un ginere barosan și că pe baza lor nu va pierde nicidecum casa.

Merită un sincer bravo, mai ales că e o afacere profitabilă. După cumpărare, capitalistul Buzura a închiriat-o unor străini, unor occidentali care n-au avut de-a face cu binefacerile comunismului (din februarie 2004 locuiesc acolo niște francezi). Iar de curînd a încercat să o vîndă, deși, conform

legii, nu are acest drept timp de 10 ani de la cumpărare, tocmai pentru că e un imobil în litigiu. La cît de capitalist e acum, cînd vrea să vîndă casa, ne și mirăm că Buzura nu s-a gîndit s-o facă puțin și McDonald’s.

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru își face o idee despre

– excesul de zel al PNA-ului care a arestat computerul judecătoarei Ciucă și-i storce de jocuri;
– despre stilpii umani pe care stă comod Măzăre la Constanța;
– și despre cât de repede scapi de inchoisore dacă furi mult, ești gravidă în 53 de luni și jumătate și te numești Mona de Freitas.

Judecătorea Ciucă, pe locul I în laptop-ul anticorupției

Profitând de zarva stămîni de alegeri, PNA-ul din Tg. Mureș a mai dat o spargere la judecătorea Andreea Ciucă: i-a mai deschis 5 capete de acuzare și i-a arestat laptop-ul personal. No, fain. Între noile motive de cercetare se numără una dintre cele mai dure-roase lovitură pe care Ciucă le-a tras Ministerului Justiției: a reușit să-l execute financiar pentru datoriile pe care MJ le avea față de magis-

codrul bunelor maniere

Primarii pesediști au făcut multe (pentru ei)

Din ciclul „Dacă dorii să revelești și să nu revotai!”, vă prezentăm cîteva apariții, din revista noastră, ale unor primari pesediști, de-a lungul mandatului lor. Mai întâi, cîteva din realizările primarului sectorului I, Vasile Gherasim: e un primar destoinic, care face cît doi la un loc. Mai exact, s-a remarcat în sectorul I prin faptul că și-a ridicat nu una, ci două case la un loc (3). De asemenea, strada pe care stă primarul Gherasim e de mare excepție. Toată e pavată cu dale din beton (1), în timp ce străzile perpendiculare pe ea au fost lăsate ca un cîmp arabil, pavoazate aproape tot timpul anului cu cel mai viscos nămol (2). Nămol de proastă calitate, bineînțeles. Nu ca ăla în care își înnoaie Gherasim ciolanele de dinozaur roșu, de la Eforie. Stațiune în care, conform surselor noastre, cum vă spuneam încă din 2001, primarul și-a făcut un vilău imens, amplasat atît de ilegal

Dom'le, programul meu, după ce cîștig primăria din Cluj, e simplu: în primul an vopsec roșul de pe bănci în albastru, în al doilea vopsec galbenul în roșu și în ultimii doi ani vopsec albastrul PRM în albastru PNL-PD. Ascultă-mă pe mine, o să fac treabă, nu glumă!

CEZAR PREDĂ

Emil Boc, candidatul Alianței „D.A.” care a reușit să-l îndepărteze încă din primul tur pe Gheorghe Funar, candidatul „Pa-Paa!”

dosarele chiX

noaptea – se află și manuscrisul romanului pe care judecătorea îl scrie despre războiul ei cu corupții din sistemul Justiției. Ei bine, în text, un capitol important este rezervat dlui Șuhan. Săracu’. Nici măcar nu se califică la categoria corupți. Actualul adjunct al șefului PNA (unde a fost avansat tocmai datorită zelului demonstrat în cazul Ciucă) apare ca un personaj pe care mintea nu-l ajută să-și camufleze comportamentele de brută stalinistă. Acest cric de basculă rătăcit în farmacia Justiției va avea prilejul să-și citească portretul, din păcate fără o asistență psihiatrică de urgență. Și mai grav este că, tot în avanpremieră, vor avea acces la text și subalternii săi, care deja rîd în pumniișori de se strică. Data eliberării laptop-ului se pierde în negura viitorului pesedist. Ipoteza noastră este că Parchetele și-au pus la cale un sistem de dotare cu computere second hand prin arestări. În urmă cu vreo doi ani, tâlharii de la Parchetul General l-au arestat pe Ovidiu Iane în cazul Armageddon 2; cu același prilej l-au halit și calcu-

latorul de-acasă. Au trecut anii, Iane a fost scos explicit de sub aberanta urmărire penală, dar calculatorul nu i-a fost înapoiat proprietarului nici până în ziua de azi. Atenție, cetățeni posesori de computere – nu cumva să deschideți ușa vreunui procuror.

Organigrama legumicolă a familiei Mazăre

Ca să nu ne încurcăm cu introduceri, intrigi, cuprins, punct culminant și încheiere, le amestecăm ca lumea și iese micul inventar ce urmează. Viceprimari la Constanța: Nicolae Nemirski, fost director de șantier la Aquamagic, investiția vărului lui Mazăre; Gabriel Stan, fost director PSD al Corpului de Control al Primăriei, trimisul lui Mazăre în magazinele care nu puneau afișe cu el sau, și mai rău, puneau cu alți candidați. Consilieri: Nicolae Moga, vecin cu primarul, fost subprefect responsabil cu buna dispoziție a ziariste-

lor, printre altele, acționar mic – în comparație cu prefectul de Brăila – la o firmă de construcții pe bani publici; secretara comisiei Turism-Servicii Publice: ex-responsabila cu protocolul pe la primărie Monica Jucan, fost crainică la TV Neptun, televiziunea lui Mazăre; șef la Urbanism: doctorul Corneliu Dida, strateg al lui Mazăre, președinte al CA al Spitalului Județean (cu reparații începute exact la finalul campaniei electorale, în prezența lui Năstase), apărut masiv la TV Neptun; Alexandru Mazăre, secretarul Comisiei de Buget-Finanțe, fratele primarului. Și așa mai departe.

Trecem la Consiliul Județean, de unde amintim: Nicușor Constanținescu, președinte, a treia mîna a lui Radu Mazăre, șef pe la diferite regii și CA-uri, cam pe unde vrea mușchiul partidului; Ion Dumitrache, PSD, cu încurcături penale pe tema privatizării Șantierului Naval Midia, făcut cadou de FPS; cam toți primarii PSD din județ, ca să se știe exact la cine tre’ să ajungă banii; în sfîrșit, ca să

Biroul de Investigații

terminăm în familie, Edi Martin: fiul prefectului Martin, trimis cu Hummer-ul să vadă de afacerile familiei de prin Arad.

Mona de Freitas: și însărcinată, și cu banii toți

Mona de Freitas, soția însărcinată în patru ani a lui Gabriel Bivolaru, s-a scos. S-a scos de la pușcărie! Dacă vă întrebați de ce ar fi trebuit să aibă același domiciliu cu Bivolaru-BRD, e simplu. „Între 1994-1996, Mona de Freitas, Gabriel Bivolaru și Plazzotta Paula Monica au indus în eroare BRD SA, cu prilejul derulării unor operațiuni bancare ilegale de către aceasta din urmă, cauzînd un prejudiciu unității bancare în valoare de 70.218.675.405 lei, reactualizată 1.131.425.298.892 lei”. A meritat să-l apere domnu’ Năstase pe Bivolaru de năpasta Parchetului? A meritat! Pentru că în timp ce Bivolaru era în PSD și în Parlament, terenul casei construite de firma lui Seche ăl mic trecea miraculos de la mama lui Bivolaru în lada de zestre a familiei prim-ministeriale. Iar dosarul Monei de Freitas a fost îngropat cu maximă prudență juridică. În luna februarie a acestui an, Judecătoria Sinaia a aplicat prescripția și a șters latura penală a dosarului. Partenera de furt a Monei și a lui Bivo a fost condamnată la doi de închisoare, dar a fost scăpată, tot prin prescripție, de alte infracțiuni.

Ultimul demers tupeist-mafiotic al Monei-mereu-însărcinate, a fost acela de a contesta daunele de 2.173.5 miliarde de lei, pe care inculpatele au fost obligate să le plătească BRD-ului. Dacă vine din nou PSD-ul la putere, deja mi-e teamă pentru francezii care au cumpărat BRD. Parcă văd că-i obligă Justiția să plătească daune familiei Bivolaru că și-au pierdut locul legitim de furat.

Biroul de Investigații

Iar dacă iese candidatul nostru, promit Bacăului ceea ce își doresc foarte mulți români din toată țara, care însă au votat greșit: Ciao, Darwin și Tucă Show prezentate de Gabriela Vrînceanu Firea la orice oră din zi și din noapte.

Deși a primit ca membri tot felul de oameni în încercarea de a-și promova partidul, Dan Voiculescu este surprins că electoratul a votat partidarul și nu Generalul

MANGLA CUM LAUDE

Gîndiți-vă, doamnă: cît am fost ministru m-am zbatut să elimin vizele pentru români. Păi, vreți să vină Boc să vă interzică dumneavoastră, din Teleorman, să vindeți castraveți timpurii la Cluj? Votați-mă duminică la cît mai multe secții și vă promit: vorbesc cu niște foști subordonați ca să vindeți și iarba!

În campanie electorală, Ioan Rus înregistrează un indiscutabil succes pentru democrația românească: demisia lui din funcția de ministru la Interne

Ipoteze de lucru despre debarcarea ministrului Rus

În ciuda calmului afișat la mai toate posturile de televiziune de mai-marii PSD după dezastrul alegerilor din 6 iunie, Delegația Permanentă a partidului s-a întrunit a doua zi, dis-de-diminează. Cum era de așteptat, a plouat local cu reproșuri, iar pe alocuri s-au auzit descărcări electrice de mamă și cristelniță, la adresa stafului de campanie și a președintelui PSD, Adrian Năstase. Cel mai tare a bătut uraganul Ioan Rus, care l-a acuzat fățiș pe Năstase că n-a putut înlătura baronii locali și că din cauza asta a pierdut Geoană Bucurestilor, iar din același motiv, social-democrația riscă s-o ia în freză în alegerile generale. Rus l-a mai înfruntat pe Năstase în cursul acestei primăveri, de cel puțin încă două ori, iar o dată a șuierat că este scârbit de politica premiei-

rii. Sursele noastre din partid vorbesc despre un Năstase livid, care a ascultat acuzațiile lui Rus fără să poată schița nici o reacție. La jumătatea săptămânii trecute, Rus se întâlnea în taină cu Mitrea. Dacă ar fi să plecăm urechea la ce au auzit persoanele aflate în raza lor de acțiune, înseamnă că Rus și Mitrea discutau eventualul plan de debarcare a lui Năstase. Firește că Năstase a fost informat imediat și a acționat în consecință, obligându-l pe Rus să demisioneze din toate funcțiile din Executiv.

La Brașov, Fulga cântă pe Scripcaru, în acordurile PSD-ului

Brașovenii sunt pe cale să înghită o gălușcă pedistă de le va ieși în următorii patru ani numai PSD pe nas. Gălușca a fost fabricată și umflată pînă la dimensiunile unei gogoșae de un pesedist care, în civilie, adică până să fie numit șef la SIE, răspundea cu: „Să trăiți, vă raportează Gheorghe

Anca Boagiu încercînd să demonstreze în turul doi că sexul slab are votul tare

Cornel Ivanciuc crede că

– la Cluj, Rus vrea să înceapă, ca primar, ceea ce a abandonat în București, ca ministru: integrarea europeană;
– la Brașov, mîinga electorală este în terenul lui Fulga, șeful spionilor;
– la Iași, candidatul PSD s-a îngrășat în ajun, ca să-i rămână ceva din campanie;
– iar la sectorul I București, Gherasim fură în continuare de stinge.

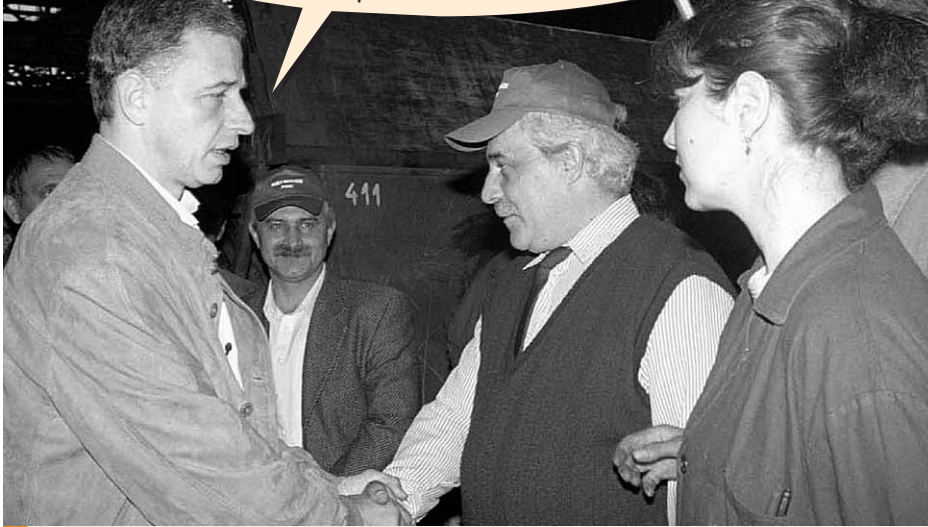

zișori. Dar ce nu faci pentru un cadou? La fix patru anișori după, pe 9 decembrie 2003, RAJAC a scăpat de teren și i l-a făcut cadou lui Dănuț Prisecariu, finanțator al PSD și patron de presă de partid, la preț de 40 de coco pe metru pătrat – după ce, reamintesc, cu patru ani înainte îl cum-părase cu 51 de coco pe metru pătrat. Că așa se fac evaluările șmenuite. O evaluare neutră, făcută de Primăria municipiului, a arătat că prețul în zonă este de 105 euro pe metru pătrat. Ceea ce nu-l deranjează absolut deloc pe Dănuț P., care sapă voinicește la fundația motelului care va crește pe terenul cumpărat. Deci: RAJAC-u' lui Gigi, aspirant la primar, a pierdut peste 100.000 de euroi în favoarea lui Dănuț, care-i face campanie de-șanțată pe Tele M, postul de televiziune pe care-l deține la Iași.

Aventurile fiscale ale primarului Gherasim în țara țepelor bugetare

Nu mai pe un sociolog, un secretar de primărie la Buhuși, un viceprimar la Moinești, un consilier juridic principal la Sfîntu Gheorghe și un vicepreședinte CPUN Covasna, precum Vasile Gherasim, putea să pună ochii Vioarei Hrebenciuc, conjugateanul său băcăuan. Grație căruia a ajuns în '92 membru în Consiliul național al PDSR, iar în '96, vicepreședintele Consiliului Municipal al PDSR. Și grație căruia a fost bă-

Îți mulțumesc, nea Iordache – mamă, da' ce mîini aspre ai! – că nu m-ai votat cu toată echipa ta de sculeri-matrișeri. Totuși, pentru mine a fost o mare experiență. Am văzut cum miroso transpirația și fumul dintr-o fabrică românească. Trebuie să recunosc că mă-mpac mai bine cu Dolce & Gabbana și fumul de Cohiba de pe la receptiile simandicoase. Cînd mă gîndesc că pentru o gură de șampanie Dom Pérignon dumneata muncești 8 ore și 45 de minute și pentru un bob de icră neagră doamna trebuie să tragă la pilă 2 ore și un sfert, chiar îmi pare bine că nu m-am ales primar! Aș fi fost un primar trist...

Mircea Geoană mulțumind electoratului care l-a votat pentru funcția de ministru de Externe

România,
tară
de păcat

- indexul evenimentelor mondene -

Thailanda,
masaj românesc

Andreea Marin pleacă într-o expediție în Thailanda. Cu această ocazie, ea o să-nvețe temeinic masajul thailandez, ca să aibă ce să-i facă lui Țiriac de câte ori acesta o să-i ceară niște ouă ochiuri sau măcar să-i calce o cămașă de-aia de 2.000 de parai fără să-i dea foc la vilă.

Rocsana
în corpore sano

Rocsana Marcu pozează în *Playboy* pentru o sumă record: 20.000 de euroi! Vedeți, a fost bun și scandalul cu Mutu la ceva: pe Rocsana au plătit-o la kil și nu la bucată, cum ar fi fost normal.

Mutu continuă singur

Noi aventuri pe uscat cu Adi Mutu: ei bine, el a fost refuzat și de Miss Playboy, Oana Ioniță! E clar: nimeni nu-l mai vrea pe Brilliant. N-ați observat că atunci când își pune costum și se roagă de câte una să continue împreună aduce un pic cu Geoană?

Decolteus ex machina

Mihaela Tatu dixit: „Le sfătuiesc pe neveste să se îmbrace mai decoltat, pentru a trezi simțurile adormite ale soților”. Sper că nu vorbește din proprie experiență. Caz în care, pentru a le adormi la loc, pentru Mihaela ar fi suficient să se îmbrace în dessous-uri de dantelă și să-nceapă să vorbească despre Bebe sexologul.

Daniela,
baroneasa manelelor

Daniela Györfi cîntă în duet cu manelistul Liviu Guță. Vestea bună e că Daniela o să strice și manelele și-o să le bage-n faliment. Vestea proastă e că, după aia, Adi Minune, Dan Bursuc și Florin Fermeacătorul or s-o fugărească cu săbiile ninja, ca să-i taie silicoanele.

Nud Van Nistelrooy

muzeul figuranților
de ceară

Miros proaspăt de canal

Cînd Televiziunea Română ne-a anunțat că pofteste să facă rebranding, am roșit și-am întreat de ce ni se vorbește urît. Jena ni s-a atenuat văzînd mîndrețea de pînglicuță tricoloră devenită logo-ul postului din Pangratti. Și a dispărut complet cînd am aflat că, slavă domnului Valentin Nicolau, s-a abolit găselnița tută Teveromâniaunu, revenindu-se la formula consacrată: TVR1. ● De schimbarea la față, la trup și la membre a televiziunii s-a ocupat, în schimbul a vreo 300.000 de euro, firma britanică English & Pocket, care s-a îndeletnicit în ultimii 20 de ani taman cu redesenări de brand și strategii de imagine pentru posturi de televiziune mai mari sau mai prăpădite din întreaga lume. UEFA Champions League, Discovery Home& Leisure, UBC Thailanda sau Nickelodeon sînt doar ultimele lor patru joburi însemnate, de pe urma cărora s-au ales cu sume la fel de mari (dacă n-or fi fost mai mici) ca în România. ● Întrucît la conferința de presă ni s-a spus că toată tărășenia a costat 500.000 de euro, deducem că restul de 200.000 trebuie să fi plecat înspre consultanții de la Brandient și către cadourile, team building-urile, petrecerile și ședințele oferite angajaților în speranța că aceștia își vor schimba mentalitatea, vor începe să gîndească occidental și își vor întineri cu 20 de ani modalitățile de abordare a muncilor de serviciu.

Pupincuristul
din fotografii

Petrecerea dată cu prilejul „rebranding-ului“ TVR s-a ținut la Palatul Snagov și a fost chiar reușită. Operațiunea de amuzament a avut loc într-un decor în care opulența socialistă a clădirii se lupta din greu cu modernitatea și luminile noului brand. Pînă

la urmă a învins noul, iar sprîturile declanșate în timpul acțiunii de sărbătorire au făcut uitate chiolhanurile de odinioară ale partidului.

Altceva însă vreau să vă povestesc: ajungînd mai tîrziu la eveniment, am fost silit de un pluton polițienesc de circulație să trag pe dreapta ca să poată goni coloana premierului cu pedala la podea și girofarele la maxim. Adrian se întorcea deja de la cheful postului național și se grăbea, în gipanele blindate, spre alte televiziuni electorale. După ce iureșul sepepiștilor piloți de curse s-a stins undeva în zare, am putut înainta și eu, pe șoseaua eliberată, spre Palat. La vreo trei minute zăresc din sens opus un norișor de faruri. Un grupuleț de oaspeți în mașini se furișa pîș-pîș de la ospăț, pe urmele lui Adi. Se țineau la o distanță prudentă, să nu afle prim-ministrul că au plecat și ei.

Vreți să știți cine erau? Era gașca pupincuriștilor, acea specie bîzîitoare care gravitează servil și insistent în jurul șefilor. Nu știu nume, dar cred că în realitate nici nu au. Identitatea lor e mai degrabă definită de oportunismul plasamentului. Apariția în public pe lîngă un grangure sau altul le atrage avantaje. Ca să fie văzuți la televizor în dreapta premierului sau pozați în stînga unui ministru sînt gata să-și sacrifice orice program. Tot ițindu-și capul din fotografiile cu barosani, ajung să împrumute din importanța lor. Nu știți cine sînt, dar le asociați mutrele cu ceva oficial. Și atunci, cînd dau năvală cu o privatizare sau o licitație pe la un ghișeu sau pe la o comisie, fac imediat impresie. Îi știți de undeva, dar nu mai ții minte de unde. Nu ești sigur, dar nici nu îndrăznești să întreb. Li servești și taci mîlc. Iar el, pupincuristul din fotografii, îți demonstrează încă o dată că prezența slugarnică și tenace la evenimente a devenit super-rentabilă.

Veninul și cînepa

Andreea Marin, o posibilă viitoare mamă a lui Ion Ion Ion Țiriac Jr.

muzeul
figuranților
de colecție!

VECHI!

Doi menestreli la ora marilor iubiri

Alo, mami? Săru' mîna! Da, bine, mulțumesc, am primit zacusca și murăturile și să știi că sînt sănătos și mi-au făcut și carte de muncă! Nu, stai liniștită, încă nu mi-am pus cercel în ureche și de data asta n-o să zic nimic rău de domnu' Iliescu. Ba chiar, uite, m-am hotărît să-ți fac o surpriză de ziua ta și să public la noi în ziar două poze cu băieții ăia doi de care erai matala îndrăgostită înainte să te vrăjească tata cu Mobra aia de figuri și cu biletele prin sindicat la Eforie Sud. Ai ghicit: Mircea și Mircea! Sper să-ți placă la maramureșeană și evazații lui Baniciu, precum și blugii din Consignație ai lui Vintilă – căci în rest nu mă bag. Dar dacă iar te-aude tata cîntînd prin bucătărie „Un' te duci tu, mielule“ și „Andrii Popa cel voinic“, să știi c-o să ai probleme cu el. Și-odată-l vezi că scoate benzile de magnetofon din debara și te face de rușine prin vecini cu Angela Similea și Corina Chiriac! **Folkies, but goldies**

Depășiri de plan la muzica ușoară pe bandă rulantă

După cum se vede (extras dintr-un program de sală al unei manifestări de masă, găzduită de „Sala Palatului R.S.R.“ în 1971*), playback-ul nu e o invenție recentă. Deci să nu vă mai aud că Animal X face și drege pe bandă, în campania PSD! Că nici cu Mihai Constantinescu** nu-mi era rușine pe vremea cînd comuniștii distrau electoratul cu „Cîntarea României“.

Playback to the future

* anul în care Nicolae Ceaușescu efectua o vizită de lucru în China, iar Corina Chiriac cîștiga locul al III-lea la Cerbul de Aur).

** „O lume minunată în care veți găsi nuuuuamai copiii...”

Ana are Ferent

Așadar, în premieră mondială, o fotografie de la Festivalul Mamaia optzeci și ceva, poate chiar nouăzeci și ceva, cu Elaine de la Demmo! De fapt, s-ar putea să fie chiar Ana Maria Ferent, din *Seinfeld*. Aha, mi se zbiară acum în cască: este Ana Maria Ferent, de la ansamblul vocal-instrumental-CD player Demmo. Am lecturat-o pe toate părțile în *Playboy* și în *FHM* și, acum cîteva numere, băieții lu' Dinescu de la *Academia Cățavencu* au povestit despre un dîtai consilierul guvernamental recent căsătorit și multiplu împrăprietărit pe la Snagov, care are ocazia să-i citească pictorialele în viu.

Demmo Rădulescu

Localul bălan

La Operă, cu trei parale

Era un veceu public la stradă, lîngă Opera din București, unde mulți homosexuali și-au găsit alinarea în brațele travestitei Cici Balerina. Anii au trecut și, din primăvara asta, pe ruinele veceului a răsărit un bar super-mișto cu terasă supraetajată, unde am băut niște beri rezonabil de scumpe și suficient de ieftine. Vi-l recomand, deși nu mai știu cum se cheamă. Tot în zonă aș vrea să rămîn ca să vă vorbesc

și despre terasa cunoscută sub numele *Morena*, care se găsește vizavi de Facultatea de Drept. Săptămîna trecută am hotărît să nu mai iau friptura săracului, adică pizza, cum iau eu cînd am chef să mă dau mare. De data asta am vrut aventură, spaime, amețeli, dar neapărat ceva care să nu mă coste mai mult de 50 de mii de lei. În meniu, numai berea și ciorbele mai costau atîta. La rubrica ciorbe, însă, am

văzut ceva care suna foarte ciudat: „Tarator“. M-am gîndit: „Să fie vorba de o «Țirîtor», cu melci sau rîme, scris așa, fără diacritice“? Cred că intuîți... m-am aruncat! Și nu regret nici pînă astăzi, pentru că astfel am dat de tot ce a putut ceafa groasă a vecinilor noștri bulgari să facă mai bun pe lumea asta. Taratorul e un fel de ciorbă-supă, din iaurt, cu gheață, cu castraveți tăiați mărunt, cu căței de usturoi, cu

mărar, cu ulei de măsline, geniaal! Focul usturoiului amestecat cu răceala iaurtului (iaurtul – mîncarea mea națională) dă o combinație teribilă. Nu știu alte taratoare cum sînt, dar la *Morena* e bun și am să-l încerc pe oriunde am să îl prind. În sfîrșit, ultimele amintiri ale stomacului meu se referă la un fast-food grecesc care s-a deschis recent tot în zonă, între Facultatea de Drept și Piața Kogălniceanu. Ceva m-a deranjat aici, dar ce?... Da, mi-am amintit. Pe șervețelele de pe masă și pe meniu sînt imagini mirifice cu niște soufflăki (un fel de frigărui cu legume) imense, cu care crezi că poți

sătura un stomac rezonabil. Din cauza asta, cînd ți se aduce o frigăruie pentru pitici, ți se întunecă privirea și tare îți mai pare rău după bani. Ce naiba, nici în prima săptămîna de la deschidere să nu păcălești consumatorul cu niște porții mai mari pe care să le micșorezi discret, în timp? Asta nu se face!

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

XXXXX ca la mama acasă;
XXXXX ca la tata acasă;
XXX ca la mine acasă;
X ca la mă-sa acasă.

☺ ieftin ca braga;
☺☺ caută-te-n buzunar înainte de a intra;
☺☺☺ e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
☺☺☺☺ numai dacă te invită cineva care plătește.

♣ poți să și adormi;
♣♣ curățel;
♣♣♣ ai grijă pe unde pășești;
♣♣♣♣ n-ai putea să mai rabzi?

Cosarele hardcore

Bilă neagră pentru Andreea Marin:

Robert Turcescu și Daciana Sârbu –
100% love story

Robert Turcescu e un bărbat pe val. Un bărbat bine, genul mediteranean, cu două bile frumos conturate, cu bicepsul ferm, intransigent, și cămăși clasice, uneori în carouri, de om serios, bine ancorat în realitățile țării. Robert Turcescu a fost – spicuesc din amintirile-mi personale, din studenție – un gagiu cu părul lung, care dansa la bai-ramuri pe mese, cînta bestial la chitară, avea la un moment dat o trupă de rock cu care a apărut la emisiunea aia a lui Magdin și care, în clipele lui de reverie casnică, scria un roman pe care, mărturisesc, nu l-am citit. Dacă l-ar fi cunoscut atunci, cum mi s-a întîmplat mie, Andreea Marin și-ar fi făcut o impresie greșită despre Robert Turcescu. În sensul că nu i-ar mai fi cerut un autograf pe sini sau bilele la control, cum umblă vorba că s-a întîmplat acum, cînd Turcescu e o vedetă națională și nu mai dă din pleată la televizor pe ritmuri de heavy-metal (la care oricum Andreea nu se pricepe deloc, întrucît pe muzica asta nu poți dansa în figuri, sub blitz-urile fotografilor). Mă rog. O fi cam lungă in-

troducerea asta, dar vreau să-mi exprim și eu o părere personală: acum opt-nouă ani, cînd eu, unul, ascultam Zeppelin și mă uitam la Turcescu cum toarnă vin în el și cum îi merg deștele pe coarde (sau corzi, cum e mai bine?), n-aș fi crezut c-o să ajungă aici: cu Daciana Sârbu pe felie. E drept că, pe vremea aia, nu știam cine e Ponta, Daciana, Sârbu și, sincer, mă durea în fund de PDSR. Dar, iată, bărbatul de pe val, cu cămăși burghize și discurs sobru la Realitatea TV, m-a luat prin surprindere. „Da, este adevărat, sîntem împreună. Nu mă-ntreba mai mult. Înțelege-mă, atîta am acum de declarat.” Și mă mir pentru că mă uit la Ponta, apoi la Turcescu. De două-trei

ori mă uit și nu înțeleg. Dar poate nu e treaba mea ce-o fi fost în capul Daciane în „perioada Ponta” sau ce e-n sufletul ei ingenuu cînd îl vede pe Turcescu stînd la taclale cu Pleșu. În fine. Vreau să vă mai spun doar că această frumoasă poveste de dragoste dintre fiica unui ministru și un jurnalist de la Realitatea TV este abia la început (cîteva săptămîni, colea). Se poate întîmpla orice, ca într-o aventuroasă guvernare PSD. Sper doar să nu mă cheme Turcescu la nuntă, ca să fiu nevoit să dau cu ochii de Năstase și să-mi pice rău sarmalele.

Și-ncă ceva, bătrîne: ai nimerit-o mai bine cu Daciana decît cu Andreea Marin! Figuranta asta de la TVR te-ar fi cărat după ea în tot felul de expediții prin locuri exotice, ca să iei interviuri la veverițe, pîrși sau șerpași. În plus, toată viața ți-ar fi reproșat că de ce nu ți-ai lăsat și tu mustață ghidon și avion personal ca ale lui Țiriac!

Dragoș VASILE

e lung pămîntul,
ba-i destrăbălat!VIP-urile bucureștene
au ieșit la iarbă verde cu golful

La finalul săptămîinii trecute s-a desfășurat, la iarbă verde, Bucharest Golf Cup 2004, organizat de BCR și Sail Way Events. Evident, au venit să astupe gropițele cu steguleț mai multe personalități marcante ale vieții social-politice românești care încă n-au avut timp să-și construiască un teren propriu de golf: Viorel Cataramă, Garcea, Corneliu Cojocaru, Mișu Negrițoiu, Dinu Pescariu și, pentru un timp foarte scurt, însuși Adrian Năstase. Atmosfera a fost de voie bună, iar mingile au fost izbite de concurenți pînă cînd tuturor li s-au dat niște diplome de participanți, ca să nu rămînă nimeni cu buza umflată degeaba.

Volkswagen Gol

Corneliu Cojocaru, purtător de cuvînt al BCR, un om care știe să lovească bilele acolo unde nu-l doare.

Broscoiul Andrei Rațiu și o prințesă blondă cu fustă atît de scurtă încît mai-mai că i se vede vrăjitoarea.

Leana, milițianul feroce din Vacanța Mare, caută o explicație pentru faptul că sînt atîtea stegulețe și nici un schior.

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

Ale tinereții vaduri

Ciprian de la *Big Brother*,
operator la Hoț Line!

Incredibil! Senzațional! Penal! Ciprian Azoitei a fost membru PNȚCD! Cum care Ciprian, cum care PNȚCD? Ciprian care a ieșit pe locul 3 la *Big Brother* și partidul ăla de specialiști și boșorogi, filiala Timișoara (cine-a tras în noi). Dar nu asta ne interesează, căci, într-adevăr, pe cine mai interesează PNȚCD, în afară de Ciorbea și vecinii lui de bloc? Ci un fapt politic de viață, petrecut în 1998, cînd Ciprian Azoitei (foto) a fost desemnat să repre-

zinte Organizația de studenți a PNȚCD Timișoara la o Școală de vară a Organizației Studenților din Partidul Popular European, desfășurată în Austria. Cu această ocazie, cei șase delegați români (cu Azoitei – opt) au văzut cu ochii lor inocenți, creștin-democrați, ce înseamnă să fii un springar din România, liber (mai bine zis, în libertate) pe străzile Vienei. Pe scurt, Ciprian și-a început activitatea lui turistică în magazine la modul finuț, cu ochelari de soare. După ce a șutit prima

pereche și nu l-a prins nimeni cu rața-n gură, omul s-a înfipt la pradă mai mare: cămăși, pantofi, jachete, ciorapi, mai puțin șifoniere complet echipate (n-aveau loc sub geacă) și lebede vii (că i-o luaseră alții înainte).

Ce-i drept, omul avea o tehnică ireproșabilă! Nu l-a simțit nici musca, darămite bodyguardii sau vînzătoarele naive dintr-o țară atît de civilizată și plină de valsuri și bun-simț. Apogeul a fost atins la Salzburg, unde delegația română a fost cazată la modul bine intenționat, într-un cămin de studenți dotat occidental, cu televizoare și aparate video pe fiecare palier. Întorși mai devreme de la o bere regulamentară (pe banii lor) în oraș, tinerii creștin-democrați l-au surprins pe Ciprian (pe care-l duruse puțin capul) într-o poziție nefirească: c-o șurubelniță în mînă, încercînd să scoată video recorder-ul din lăcașul său predestinat... Asta a fost cam prea mult. Amenințat cu poliția și percheziția, Azoitei a lăsat-o mai moale: a încercat să îl convingă pe colegul țărănist din Argeș să-i țină puțin jaful ăla de video în bagajele lui, pînă peste graniță. Olteanul a refuzat și i-a zis ceva pe olteneste, despre mă-sa. Apoi, delegația română s-a întors în țară, iar Ciprian s-a pierdut în anonimat. Prin urmare, nu știm de unde și-a luat apoi televizor, video și chiloții cu care l-am văzut la *Big Brother*. Bine, totuși, că nu i-a luat p-ăia 75.000 de parai, că-l vedeam pe Big Brother cum depune plîngere la poliție și pe Cristian Sabbagh cum intră cu mascații în Camera Secretelor!

Big Pradăr

*Shit! Zaharescu is not alone!*Două țepe, două paie,
ia tîlharul la bătaie!

Dacă Aurelian Săndulescu de la *Observator* ar fi trăit în Vestul Sălbatic, iar Voiculescu i-ar fi făcut campanie lui Wyatt Earp (*the fearless frontier lawman of Wichita and Dodge City, Kansas*), poza prezentatorului de știri sportive mai sus amintit ar fi atîrnat pe toți copacii de pe terenurile de împușcături din pădure. Normal: cu mesajul „Wanted. Dead or alive”, plus o recompensă mică, pe măsura personajului. Dar pentru simplul motiv că trăim alte timpuri civilizate și, din păcate, în altă țară, Aurelian Săndulescu e doar dispărut și, în spiritul justițiarului Earp, a fost doar eliminat din lotul reprezentativ de la Antena 1. Ce se-nîmplă, șerifule? În dulcele stil clasic al banditului de Zaharescu (Andrei), mister Săndulescu a dat recent niște țepe spectaculoase, ca-n Vestul Sălbatic, în beneficiu personal, înșelînd așteptările financiare ale unor oameni de bine, iubitori de sport sau, pur și simplu, mai naivi decît prevede regulamentul. Aventurile sale de mic „outlaw” din Băneasa Town au început la Mobexpert, unde omul s-a prezentat la costum și a comandat pe datorie mobilier în valoare de 7.000 de euro, cică în scopul de a mobila sediul unei fundații. Inutil de menționat, dragi telespectatori, că fundația respectivă există doar în imaginația îmbîrligată a lui Săndulescu și că omul s-a dat la fund cu tot cu mobilă, cu mult înainte s-o achite, măcar în gînd. Dar nu înainte de a-l țepui frontal pe directorul de IT din Antena 1, pe care l-a convins pe față, la o cafea, că poate să-i

facă rost de o garsonieră în Băneasa, la incredibilul preț de 6.000 de euro, banu' jos (ocazie, bă, nu alta!). Obviously, băiatul visător de la calculatoare a rămas cu ochii-n monitor, fără garsonieră și fără cașcaval. Cu – poate – 5.000 de lei în buzunar, cît pentru un *Anunțul de la A la Z*, plin de garsoniere la prețuri nesimțite, dar mult mai realiste. Circumstanțe agravante: Săndulescu obișnuia, în paralel, să împrumute sume mari de bani de la colegi, pe care uita să le returneze, fiind prea ocupat cu cheltuielile lor. Acuma, ce să vă zic, pe Săndulescu nu-l găsește nimeni, ca să-l ia puțin la bani mărunți. Dar cert e că, referitor la acest caz tipic românesc, Antena 1 ține să precizeze că i-a dat papucii tîlharului, fără preaviz. Oricum, datoriile continuă. Dacă-l zăriți pe Aurelian Săndulescu vă rugăm să anunțați cel mai apropiat post de televiziune. Dacă se poate, direct pe băieții de la secția de sport. S-o găsi vreun prezentator mai lungan, care să fi făcut la viața lui judo, box thailandez sau măcar paintball cu Colt-ul, în pădure la Băneasa.

Wyatt Țeap

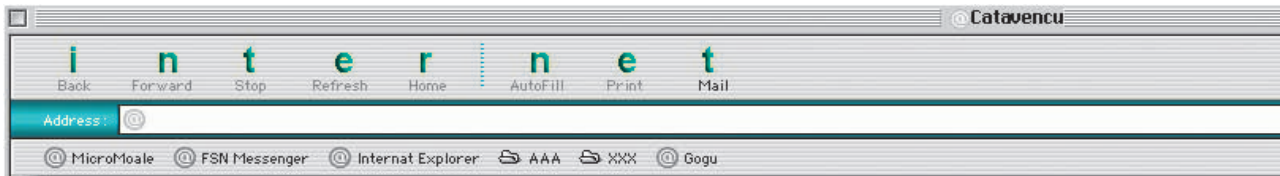
În ce ape ale lui Gheară
se scaldă iahtul lui Mutu

Aflăm că Gigi Becali i-a propus lui Adi Mutu să se înscrie în Partidul Noua Generație, ba chiar să-i conducă organizația de tineret! Briliantul ar fi zis că nu se bagă (a-nceput să-i placă pe banca de rezerve), motivînd că e prea devreme să intre adînc în politică. Noi am zice că adevăratul motiv e altul, și anume că, deocamdată, Becali nu are femei mișto în partid. Deci ar cam fi cazul să investească niște zeci de mii de parai în zece-cîșpe hostese. Saaaaau trei-patru secretare de un ridicat nivel tehnic.

Mă rog. Pentru noi, ăsta e un prilej să vorbim despre celebrul iaht al lui Mutu (foto), în care, dacă vă amintiți, au curs niște valuri de șampanie și au acostat niscăi domnișoare nu mai puțin celebre (Catrinel Menghia, ca să dăm un exemplu relativ recent). Adevăratul pretext se referă la expediția de modă și manechinăreală efectuată, dacă mai țineți minte, săptămînile trecute la Monte Carlo de amicul Nicu Gheară și cîțiva designeri preferați ai casei. Suficient pentru a afla că iahtul lui Mutu, prezent la eveniment, se intitulează „Live” (asemeni clubului din București unde e acționar Briliantul), e un model „Azimut 55”, costă aprox. 600.000 de euroi (fără taxe și lenjeria de satin din dormitor) și, mult mai important, nu este iahtul lui Mutu. Ci – mult mai palpitant – al lui Nicu Gheară, amiralul flotei de manechine de la „Space Models”. De unde rezultă că, atunci cînd nu e împrumutat lui Mutu, iahtul cu pricina poate pleca în călătorii aventuroase, spre „Camorra din insulă” sau, dacă-și bagă coada și paza de coastă, în căutarea „Copiilor căpitanului Flagrant”.

Iahtung Baby

Parte de cartele pre-paid

În urmă cu ceva timp aveam neplăcerea de a vă anunța, cu lacrimi în ochii noștri de copii, dispariția celui care a fost „Free” din familia „Free Xnet”. (Începînd cu 1 aprilie, accesul la Internet este posibil numai printr-o aplicație numită MyX Desktop. Pe lîngă că numitul soft se mișcă precum un dos, tot ce depășește 10 ore/lună se taxează cu 0,5 \$/h). Pe atunci vă promiteam că o să ne interesăm de alternative la defunctul Xnet. Ei bine, ne-am interesat și veștile nu sînt deloc bune. O să lăsăm Internetul de calitate (fibră optică, cablu

dedicat, cablu TV) să-și odihneas-
că mai departe prețurile alea as-
tronomice în ofertele provideri-
lor și o să ne orientăm către so-
lutiile pe dial-up.

1. **EasyNet.** Nu necesită cont, user-name sau parolă. Doar formezi 893.01.23 sau 893.31.31 și ai net. Tarife: *1,88 eurocenți/min.* – ziua, și *1,20 eurocenți/min.* – noaptea și în week-end. Care va să zică *1 oră și 40 minute = 80.000 lei* ziua și cam *50.000 lei* noaptea. Cam cât face și virusul pe centură.

2. Cartele pre-paid. Oferta este variată. Eu am testat cu suc-

ces o cartelă de la **Idilis: 300.000 lei** – o lună de Internet nelimitat. (În afară de asta mai plătești apelele către Romtelecom la noile tarife pentru acces Internet: **0,0095 euro/min.** – ziua și **0,0045 euro/min.** – noaptea). În principiu, legătura se prinde din prima la 46 Kbps, poate chiar mai mult (eu am o vechitură de modem software Rockwell Conexant 56k). Oferta Idilis mai cuprinde cartele de 30 ore = 150.000 lei și 60 ore = 200.000 lei. Alți furnizori: PCNET (50 ore = 8 euro, o lună = 9 euro, o lună pe timp de noapte = 7 euro), RDS.Link (50 ore = 6 \$, o lună = 10 \$, o lună noaptea 5 \$).

3. Dacă ar fi să depășim puțin momentul dial-up, una din alternative ar fi oferta Zapp. Cel mai ieftin pachet se numește **Zapp Online Turbo 10**. Abonamentul costă *15 \$/lună*, la care inițial se adaugă un aparat (să zicem cel mai ieftin, H-100 = 500.000 lei). Primele 10 ore/lună sînt gratuite. Ce depășește se taxează cu *2 cenți/min.* Viteza este cam pe la 230 Kbps, iar download se face cam cu 6-7 Kbps. Un calcul sumar arată că 30 de ore pe lună te costă în jur de 1.600.000 lei. Hai că-i mai ieftin ca ora de meditații.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW

eu vă www

■ **Dragă domnule Ion Iliescu, știu că vi se apropie sfârșitul mandatului, o iminentă pauză profesională care vă va aduce mai mult timp pentru familie, dar și pentru dumneavoastră. De aceea m-am gândit să vă recomand din când în când câte un site de vizitat pe Internet, un minunat mod de a petrece timp cu prietenii sau, de ce nu, cu doamna Nina. Pentru început, ceva fin, ceva deosebit, ce știu că vă va unge la casa sufletului și vă va aduce o lacrimă timidă în colțul ochilor: www.ateism.ro, evident, site-ul tuturor ateilor din România.**

■ Da, dom'le. Eu vreau să îl văd pe Adelu mai mult la televizor. Vreau să îl văd cu familia în concediu pe PRO TV, vreau să îl văd într-o vizită de lucru pe TVR 1 (sau cum s-o mai fi chemând), vreau să îl văd asfaltând cu Manivelu pe Prima TV, vreau să îl văd jucând tenis în sufrageria de la Cornu pe TeleSport, vreau să îl văd vânând rechini cu Rex Hunt pe Discovery. Dar cel mai mai mult și mai mult, vreau să îl văd în direct aici, pe acest webcam:
<http://www.tnacso.net/cont/jailcam.shtml>

■ De-a lungul anilor, acest cimitir a devenit cel mai mare și cel mai cunoscut cimitir de animale din lume. Zeci de mii, sau poate sute de mii de vizitatori i-au trecut porțile, au citit epitafurile, s-au plimbat printre morminte, au vărsat o lacrimă, poate. Cu toții am avut la un moment dat un animal, un suflet lângă noi, și poate a sosit vremea să îi immortalizăm, pentru totdeauna, amintirea în criptele eterne ale ciber-spațiului, la <http://www.mycemetery.com/pet>.

■ EU SUNT DE OBICEI O FIRE PAȘNICĂ, UN URIAȘ BLÂND, UN PACIFIST FANATIC, UN GINGAȘ ȘI UN FINUȚ. DAR IATĂ CĂ SE ÎNTÂMPLĂ UNEORI SĂ RENUNȚ LA BLÂNDEȚE ȘI SĂ ÎMI MANIFEST DEZACORDUL FAȚĂ DE CINE ȘTIE CE CHESTIE ÎNTR-UN MOD APROAPE VIOLENT. EXACT CUM FAC ACUM, CÂND PROTESTEZ, SCRIND CU LITERE MARI, FAȚĂ DE EXISTENȚA [HTTP://ANTICAPLOCK.COM](http://anticaplock.com), UN SITE CARE LUPTĂ ÎMPOTRIVA SCRISULUI CU LITERE MARI.

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor
Fotbal la Maus

A început Campionatul European din Portugalia, iar soția v-a monopolizat singurul televizor din casă pentru a se uita la *Vivere*, noua telenovelă de pe Antena 1? Nu face nimic. Mutați-vă cu berea și semințele prăjite la calculator și faceți rost de jocul **Euro 2004** (Best Distribution). Spre deosebire de eventul real de la televizor, ultimul titlu *EA Sports* vă va da ocazia unică de a repara în al doisprezecelea ceas greșelile lui Iordănescu, și a-nume de a califica România la „Euro 2004“. Care va să zică, dacă alegeți România și o luați de la început, veți participa mai întâi la tragerile la sorți unde (în cazul în care nu optați pentru *Randomize*) veți cădea în grupa a 2-a cu Danemarca, Bosnia, Norvegia și Luxemburg. Ca majoritatea sim-urilor de fotbal de pînă acum, Euro 2004 vă dă posibilitatea să planificați totul, pînă la ultimul detaliu: de la strategiile de joc de tip Dinu 4:4:2, 1/4:1/4:1/2 sau chiar radical din 9:logaritm bază 2 din x:cos 8 pînă la schimbările din timpul meciului, și de la culoarea jambierele jucătorilor pînă la efectul imprimat balonului la loviturile de pedeapsă. Un sin-

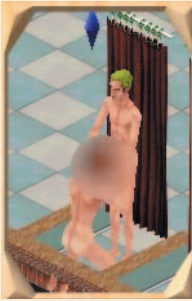
gur lucru n-a fost prevăzut de producător: nu poți alege iconițele cu sfinții de pupat în timpul meciului și nu poți decide nici firma cărui baron local să cîștige licitația pentru repararea gazonului. Altfel, Euro 2004 nu aduce mare lucru în plus față de ultimul FIFA 2004. Aveți cam aceleași 7 taste principale (4 direcționale plus cele 3: pasă, șut, centrare cu boltă), la care se adaugă Shift-ul ținut apăsât pentru fente, plus ceva combinații cu tastele W, Q și C pentru jucătorii avansați – lovituri cu capul, din plonjon sau foarfeci (mie nu mi-au ieșit decît niște faulturi spectaculoase soldate cu cartonaș roșu). Grafica jocului este bună, sunetul la fel, iar manevrabilitatea este OK. Pentru început vă recomandăm cîteva meciuri pe modul „Practice“ cu reprezentativa Moldovei sau a Bulgariei. Dacă aveți noroc, între două reprize vă poate cînta ceva din gură celebra Nelly Furtado, care se găsește trecută pe coloana sonoră a jocului.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

Reîncarcă-ți cartela SIMS!
Love is in the air: a apărut „Singles: Flirt Up Your Life“, un nou Sims, cu două personaje (hetero sau homo), cu multă vrăjeală și foarte puțin sex (sub pături) la sfîrșit. Evident, n-am avut tupeul să-l joc (prefer genul „action“, cu smanes și babardeală din primul și pînă la ultimul frame). Dar am citit cîteva review-uri și m-am lămurit: în materie de sex, eu vreau „naked girls“, „kinky stuff“, iar cînd iau ceva la bord, chiar niscai „illegal games“ (don’t ask about it!).
● Vrei Simși cu finalizare? S stripteuze jucăușe care merg pînă la capăt? Poker pe dezbrăcate, silicoane, lesbiene, „spanking machine“, vibra-toare, 69, „adult only channel“ – și mă opresc aici, ca să nu te complexez. Bun. Atunci du-te la www.pandorasims.net și, în partea de pre-ludiu, demonstrează că ai peste 18 ani, apoi înscrie-te și scoate, nene, cașcavalul (credit card only)! Păi, unde-ai mai pomenit mata fete frooomoase și scurturi virtuale moca?
● La www.adultgamereviews.com/nude-patches.shtml e aglomerație mare: femei goale în Gothic 2, prostituate explicate în Grand Teft Auto 3, un deathmach pe dezbrăcate cu vedeta XXX Asia Carrera în Unreal Tournament și alte multe tips-uri & tits-uri. Bașca niscai „Quake 2 & 3 Nude Skins“, pentru băieții răi, amatori de femei focoase, cu „big guns“.
● Pentru novici, un clasic al patch-urilor care o lasă-n fundul gol (la www.gamerevolution.com/download/lara.htm). Cum pe cine lasă, perversule mic? Pe domnișoara Lara Croft din *Tomb Rider* – și mă refer la joc, nu la film. Dacă o vrei chiar pe Angelina Jolie goală, trebuie s-o cauți în altă parte, dar mi-e teamă că p-asta n-ai s-o convingi să-și miște bucișoarele alea cînd apeși tu pe CTRL.
Nud în papură

Din nou la cassă bîrfe economice

0 întâlnire din Oficiu

Surse cu trei urechi și un singur creier, dar întreg, ne-au șoptit că, săptămîna trecută, clientul nostru, Ioan Melinescu, fostul președinte al Oficiului Național pentru Prevenirea și Controlul Spălării Banilor (ONPCSB), a avut o întîlnire de taină cu Daniel K. Roberts, președintele RIB (Romanian International Bank). De ce și, mai ales, în ce calitate s-o fi întîlnit, oare, Melinescu cu Roberts, din moment ce fostul milițian nu mai are nici o calitate la Oficiul pe care l-a condus oficial pînă la 5 mai a.c.?! Un lucru e sigur, totuși: prin conturile RIB s-au plimbat tot felul de sume de bani, destul de mari și cel puțin dubioase, iar aceste transferuri erau suspecte de a fi vecine bune cu spălarea banilor. Însă întrebarea rămîne: în ce scop s-a întîlnit președintele RIB cu fostul milițian Melinescu, apropiat al lui pRIBoi?!

Apel la spălarea banilor

Aceleași surse urecheate ne-au făcut să înțelegem că lui Melinescu i s-a găsit, în sfârșit, un înlocuitor la șefia ONPCSB. Ar fi vorba, se pare, de magistratul Iulian Dragomir, de la Curtea de Apel București, care ar putea fi unul și același cu magistratul Iulian Dragomir care, alături de alți patru judecători, face parte din Comisia de Recurs Federal, instanța supremă de judecare a litigiilor din fotbalul românesc. Iată, deci, că se poate: în fruntea spălării banilor din România a ajuns un judecător de fotbal.

Arestare humanum est

Yasser ArAPAPS nu știe dacă să se bucure sau nu că – din câte am auzit – se va elibera în curînd un mandat de arestare pe numele lui Genică Boerică. Este, totuși, vorba de un om: Genică e prieten cu Melinescu, cu Ristea Priboi, cu rambursările ilegale de TVA și – cum altfel? – cu o locomotivă de care poate va mai amintiți. Acum cîteva săptămîni, Boerică se afla în Italia, la tratament, și probabil că acolo va și rămîne dacă țara care i-a dat viață, legal, și miliarde de lei, ilegal, va dori să îl aresteze.

Ozosep, ozosep, vino-ncoace să te CEC!

O veste proastă pentru naționaliști vine dinspre Robank, care a fost cumpărată, se pare, de către OTP, adică de către CEC-ul unguresc. Naționaliștii ăștia vor fi însă dezamăgiți să afle că, înainte de a fi preluată de unguri, Robank îi avea ca acționari pe: Balli Group plc, London (36,5%), Asigurarea Anglo-Română S.A., București (15%), Mustafa Bayraktar, cetățean turc (45,5%), Vahid Alaghband, cetățean englez (2%) și Huseyin Bayraktar, cetățean turc (1%). Acum, că s-a mai calmat și Vadim – Vadim, stai jos și nu mai plînge! –, putem să încheiem liniștiți și să ne semnăm:

Yasser ArAPAPS

Pe autostrada București-Constanța:

Probleme, demagogule?

Am folosit și noi, zilele trecute, o bucățiță din autostrada București-Constanța, cea inaugurată, cu un ochi la sondaje și cu unul la conturi, de Adi & co. La capătul dinspre București (la care ajungi trecînd prin tranșee urbane) încă se mai lucrează. Trebuie să fii atent la manevrele utilajelor. Mai încolo, pe traseu, este musai să-i ferești pe cîțiva domni muncitori, din reclama la coniacul „Unirea”, care traversează agale ulița de mare viteză. Practic, circuli tot pe un șantier. E ca și cum colegii mei ar merge pe la oameni pe acasă și, în timp ce aceștia citesc revista, mai schimbă un titlu, mai bagă o semnătură nouă sau trag și ei un pui de somn pe canapeaua lor, dacă aia din redacție este ocupată (de Dragoș Vasile, normal).

Pîine și crie

Finanțatorilor PSD a cam început să li se facă curte. Curte de Conturi

Dănuț poa' să ude și canapeaua, ba poate s-o și fure, că partidul nu se supără. Poa' să fure și statul de melearde, că partidul tot nu se supără. Iar dacă se supără, mai comandă Dănuț o emisiune complet obiectivă la Tele M și spune el tuturor cum stau lucrurile. Iar dacă se supără tare, emisiunea va apărea și la Radio Nord Est și chiar la Vox T. Dar ce nu veți auzi și vedea la toate aceste instituții de presă ținute în lesă de Dănuț sînt următoarele concluzii ale Curții de Conturi a României: „Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă (AJOFM) lași a achiziționat în anul 2000 un imobil cu suprafața de 610 mp, de la persoane fizice, respectiv Prisecariu Dănuț și Mihaela, valoarea achiziției fiind de 5,13 miliarde lei. La rîndul lor, vînzătorii au dobîndit imobilul cu numai 25 de zile înainte a tranzacției cu instituția publică, plătind pentru aceasta suma de 192,78 milioane lei, care este de 27 ori mai mică decît suma plătită de AJOFM“. Nu, nu a fost tot. Curtea de Conturi ne delectează în continuare: „Operațiunea a generat însușirea de către persoanele fizice implicate a u-

nor sume deosebit de mari și o sustragere de la plata către bugetul statului a obligațiilor ce rezultau în urma vânzării activului. Dată fiind destinația inițială a imobilului, respectiv de local de alimentație publică (bar, cofetărie, simigerie), ulterior achiziției instituția publică a efectuat lucrări de amenajare în valoare totală de 5,07 miliarde lei, mutarea efectivă în noul spațiu făcându-se la 01.03.2002, la 15 luni după achiziția imobilului“. Și

restul e tăcere. Ba nu, e presă de partid. PSD, normal, partid la care Dănuț cotizează cu entuziasm. Cu acel entuziasm pe care îl-dă deținerea a două magazine gen mall (Moldova și Hala Centrală din Iași), a unei televiziuni (Tele M), a două radio-uri (Vox T și Nord Est, tot la Iași), a două hoteluri („Unirea“ și „Astoria“, da, da, tot la Iași), plus a altor citorva firme care îl fac milionar în dolari.

Curtea de Deconturi

Frecăm la fitness din străbuni

Spre deznădejdea colegului nostru Alin Ionescu, care crede că dincolo de granițele județului Giurgiu nu s-a muncit în veci pe acest meleag, leagăn de cultură, dar și de sudoare, voi continua seria dezevăluirilor foto despre truda de veacuri a românului. Aveți în imaginea de alături un instrument oltelesc folosit la ridicarea de greutăți. Ansamblul om-mașină-curve ilustrează ce era pe vremuri, în Oltenia strămoșească, ceea ce astăzi numim cu afită snobism „sală de fitness“. O sală de fitness rustică, în aer liber și curat, de țară, cu un singur aparat: suveica, incredibila mașinărie țărănească de ridicat greutăți și modelat bicepsii. Și atunci, sala de fitness se folosea după un pro-

gram asemănător celui din ziua de azi: de obicei, lumea mergea la sală după serviciu, să se relaxeze. Mai exact, după ce se întorceau de la muncile câmpului, oltenii se relaxau ridicînd recoltele. Nici nu vreau

să mă gîndesc ce provincie bogată și sănătoasă ar fi fost astăzi Oltenia dacă sportivii ei locuitori nu s-ar fi reprofilat de pe fitness pe fotbal.

Sfinții muncinici

Politia, în service-ul cetăţeanului

Să știți că nu întotdeauna să ai pe cap o mașină de poliție este un semn rău. Pentru firma Quarck Motor's din Timișoara, mașina de poliție oprită la ușă nu reprezintă un motiv de neliniște, ci unul de câștig uriaș. Această firmă a câștigat licitația pentru repararea mașinilor poliției cărășene, deși prețurile practicate sînt cam de 5 ori mai mari decît ale concurenței. Știți vorba: prost nu e ăla care cere. Dar nici ăla care organizează licitația (deși bancurile despre inteligența lui n-or fi apărut degeaba) – ci ăla care dă, cetățeanul contribuabil.

Arborele socotit

Cotele taxelor Dunării

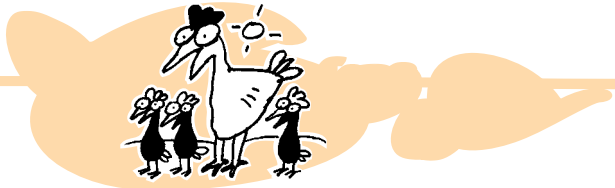
Deoarece la *Cotele apelor Dunării* nu se anunță și chestii de-astea, vă spunem noi: biletul ăla pe care îl plătesc șoferii ca să treacă Dunărea pe la Fetești-Cernavodă, bilet pe care îl știți de 50.000 (sau de 40.000, acum câteva luni, ori de 20.000, acum și mai multe luni), s-a făcut brusc 60.000 de lei. Unde mai pui că, exact când a început sezonul estival și s-a spart conducta cu turiști, AND (sau cum i-o spune acum) a închis un sens de circulație, pentru captușeli specifice. Probabil că e și asta o explicație pentru creșterea taxei de traversare. Ori faptul că de acum apar și fetele la datorie, deci se mărește numărul de găuri de pe drum? Că oile, pentru conducătorii auto mai nonconformiști, au apărut deja.

Emil Drumaru

UE
ne face kile fripte

Vasile Pușcaș, ministrul Integrării Europene, se sacrifică pentru țară: el susține că la fiecare deplasare la Bruxelles slăbește două kilograme. Pierderea de greutate s-o datora faptului că, vrînd să dea bine la europeni, ministrul își lasă la fiecare deplasare lanțurile acasă.

Bruxelles Willis

protecția presei

Puterea maramureșeană consumă carne de ziarist pe pâine

Doi presari sunt băgați în corzi de mahării din Maramureș: Ioan Romeo Roșianu și Teofil Ivanciuc. Roșianu combate la Canal 7 TV Baia Mare, unde a dat pe post o chintă de fraude comise de primarul din Baia Sprie, Valer Barboloviciu, bazate pe constatările Curții de Conturi. Primarul l-a târât în tribunal pe Roșianu, care a pierdut procesul la Apel. Instituțiile statului și mai multe comisii parlamentare s-au făcut că plouă la dezvăluirile lui Roșianu, vizavi de furiacuniile lui Barboloviciu. În cele din urmă, dosarul a cerut azil politic la Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg. Teofil Ivanciuc este dat în judecată de ofițerul Vlad, de la poliția din Sighet, pentru o bărfă nesemnată, apărută în numărul 72 al *Gazetei de Maramureș*. Bârfa îl dă în gât pe polițaiul Vlad, care ia spăgă pui și brânză, de la precupeții din piața de alimente sigheteană. Deși bărfă nu menționează prenumele spăgarului, totuși, un oarecare sticlete pe nume Vlad, care s-a simțit cu musca pe caschetă, s-a jurat pe Crucea

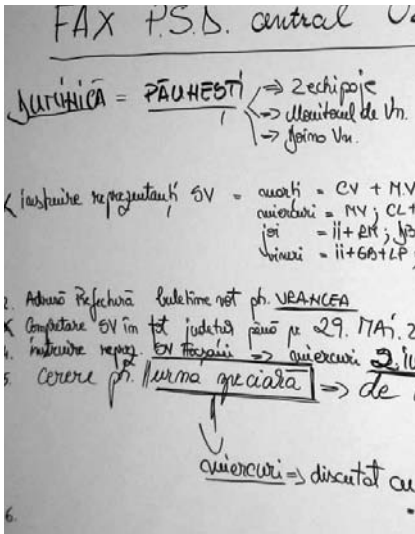
Sudului că Ivanciuc este autorul informării și îi cere daune morale de 150 de milioane de lei. Singurul criteriu al identificării sale drept făptaș e acela că Ivanciuc a comis eroarea de a fi corespondent zonal. Asta, în timp ce la poliția din Sighet sunt doi gran-guri pe nume Vlad, alți curcani cu același nume căraie la posturile din Baia Mare, Vișeu sau Borșa, plus de asta încă patru tizi de-ai vardistului Vlad își fac mendrele în Poliția de frontieră județeană. Firește că lacrimile polițaiului au udat suspect de convingător robele judecătorilor din Sighet, satisfăcuți că Ivanciuc, care le-a făcut multe zile fripte, și-a găsit, în sfârșit, nașul, și au dat curs plângerii lui Vlad cât ai zice spagă.

La Constanța, jurnaliștii au ambulanța

Romanul își primește oaspeții cu pîine și sare. Așa se zice. La Constanța, treaba stă oarecum așa cum se zice, dar cu cîteva mici deosebiri: atunci cînd oaspetele are aer de ziarist, locul pîinii este luat de pulan, iar sarea se presară pe unde trece înaintea pulanului. Sau cel puțin așa i-ar conveni prefectului Gheorghe Martin să se

Presa, pe panoul de dezonoare

Acesta este planul de bătaie pentru turul 2 al PSD Vrancea. Nu știm mîna cărui pedesist a scris planul, dar se vede cu ochiul liber că-i vorba de o mîna de pedesist obișnuit, care nu tremură cînd vine vorba să fure ceva, fie ele și alegerile. Nu acesta este însă scopul observației noastre. Ce vrem să subliniem din acest plan este prezența Monitorului de Vrancea în capul listei de măsuri. Așa cum stă el acolo, cuminte și supus, Monitorul de Vrancea nu mai poate pretinde nici măcar statutul de gazetă de perete. Poate cel mult de gazetă pusă la perete.

întâmplă. Căci nu degeaba a mobilizat el, zilele trecute, puhoi de gardieni publici, după ce la o conferință de presă a fost depistat un student de la Sorbona venit să facă un fel de practică la un post de radio local. Deranjat că nu a fost anunțat din timp de prezența străinului la prefec-tură, Martin l-a sunat pe șeful gardienilor și a cerut să pună la ușa pază înarmată cu pulane și seminte prăjite, invocând iminența unui act terorist. De unde

ideea cu terorismul? Simplu: oaspetele-ziarist de la Sorbona era cetățean de culoare și, prin urmare, prezenta toate semnalele unui terorist. De ce-o crede prefectul Martin că la Constanța au voie numai suedezele este treaba lui. Oricum, la cât de curajos se dă când are gardienii prin preajmă, e de presupus că și în cazul suedezelor tot la pulanele altora apelează.

www.freeex.org

Manual pe bune

Din trei surse diferite am aflat că în spatele acestei coverți se ascunde – bravo, ați ghicit! – un manual. Din alte două surse, diferite de primele trei, am aflat că manualul se intitulează *Competență în mass media* și a fost editat de Humanitas Educațional, în colaborare cu Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Catavencu*. Manualul este pentru

liceu, este opțional și se adresează tuturor specializărilor. A apărut cu sprijin financiar de la Uniunea Europeană, ceea ce reprezintă o garanție în plus. Pentru detalii suplimentare, apălați la adresa: nicoleta@mma.ro.

As media

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

The Guardian scrie despre ciupercile mutant care au băgat în spital peste 100 de români fugiți în pădurile patriei pentru o masă mai bună. Așa le trebuie și burghejilor ăstora care se duc prin păduri numai după ciuperci, de parcă scoarța de copac ar fi cancerigenă. Se vede treaba că singurele ciuperci autentice și de care poți fi sigur rămân tot cele luate de pe centură.

Într-un spital din Mangalia, poate singurul, un porc mistreț a intrat ca la el acasă și a distrus tot ce i-a ieșit în cale, fiind amenințat și ucis în cele din urmă de profesioniștii crimei ca sport, vânătoarea. După mirarea dintre rîndurile articolului, bănuim că **Agencia France Presse** nu prea înțelege cum s-a ajuns la o asemenea situație, însă noi ne minunăm doar de faptul că porcul a reușit să treacă nevătămat de cordonul de țigani cerșetori de la intrarea în spital.

Potrivit cotidianului *Budapest Sun*, golful este cel mai trendy și mai fișos sport printre parveniții din România și câștigă teren(uri) pe zi ce trece. Am vrea să aducem completarea că, pe lângă golf, un alt sport care cunoaște la parveniții noștri o dezvoltare nemaivăzută este vânătoarea. Iar faptul că cele două sporturi nu au nici o asemănare este numai o aparență, fiindcă la noi au totuși

ceva în comun: și în cazul golfului, și în cazul vânătorii, se întâmplă să dispară niște bile în timpul partidei.

Reuters se întreabă din ce și mai ales de cine va fi făcută mașina aia care va costa 5.000 de euro, ați ghicit, Dacia Logan. O mașină ieftină e visul oricărui european, o mașină bună e visul oricărui american, dar ca să vi-sezi la o mașină și ieftină și bună îți trebuie neapărat imaginație românească.

Organizația teroristă Al-Qaeda ar vrea, potrivit agenției de presă **DPA**, să-și facă o casă de vacanță pe la noi, dacă nu la munte, măcar undeva într-un loc ferit de ploii și de gheara americană. Atît ne mai trebuia, să ne călcăm pe bombeuri pe la Mihăileștiuri cu arabii. Alo, domnu' Benladenu, vezi, tati, că alde Mitrea și Oprea, la cît sînt ei de operativi și de rapizi, repară asfaltul înainte de a apuca voi să trageți cuiu'!

Andreea Rompresca

Cu mințile curate

Ciinele polițist, cea mai productivă criză a omului de ordine

Poliția din Iași se confruntă cu o criză de ciini polițiști fără precedent. Firește, soluțiile pentru gestionarea crizei nu au întârziat să apară: mii de agenți din toată țara au făcut imediat recurs la organul lor intelectual, pulanul, și scărpinîndu-se cu el la tîmplă s-au și umplut de idei. Să le vedem pe cele mai interesante dintre acestea și să ne întrebăm care dintre ele va fi aleasă.

Agentul Puiu Hișu a inventat un ciine polițist electronic cu trei picioare și multe faruri, care fuge la fel de rapid ca puiul cu același număr de picioare din banc – dar, față de acesta, prezintă avantajul și noutatea că face și lumină. Din păcate, invenția lui Puiu Hișu nu a reușit să treacă cu brio probele tehnice: odată eliberată din lesă, invenția s-a îmbîrligat în următoarea secundă cu cățeaua unui chestor și a electrocutat-o mortal într-un nemaivăzut spectacol de lumini. Chestorul a dat imediat ordin ca invenția agentului Hișu să fie transformată din ciine polițist electronic în semnalizator-dreapta la mașina biroului de criminaliști, pentru că și la acest capitol, al semnalizatoarelor, poliția ieșeană trece printr-o criză fără precedent. La finalul competiției, agentul Hișu s-a declarat mulțumit că a putut inventa măcar semnalizatorul-dreapta cu trei picioare, dar și-a exprimat regretul că acesta nu poate depăși viteza mașinii care-l poartă.

Ceva mai fericit este cazul **agentului-cercetător Mihăiță Păsu**, care s-a prezentat la concurs cu o șocantă creație genetică: nevasta-ciine polițist. El a reușit într-un timp record să-și învețe nevasta să latre – însă, și acesta s-a dovedit a fi punctul slab al proiectului agentului Păsu, nu a reușit s-o dezvețe să mugească. Agentul Păsu este de fapt căsătorit cu o capră pe care a învățat-o să mugească la insistențele tatălui său – pentru că acesta din urmă, de modă veche, a acceptat cu greu ca fiul său să rupă tradiția neamului și să ia de nevastă o capră și nu o vacă. În sfîrșit, să vedem cum au decurs testele. Invenția lui Păsu a primit ca sarcină să prindă cîțiva pușcăriași care voiau să evadeze din penitenciarul Colibași. Acțiunea s-ar fi putut termina cu succes dacă nevasta-ciine polițist ar fi lătrat la pușcăriași. Din păcate, proasta a uitat ce trebuie să facă și a mugeț, așa că pușcăriașii nu s-au intimidat și au reușit să evadeze; ba, mai mult: nesimțîții au avut tupeul s-o și rușineze pe biata nevastă-polițist a lui Păsu, trezind gelozia acestuia, care chiar a doua zi a înaintat divorț și a părăsit domiciliul conjugal fără măcar s-o mulgă de despărțire.

În fine, al treilea proiect prezentat la concurs aparține **genialului agent Vasile Spectroniu**, cel care cu nici un an în urmă a inventat, în caz că nu știți, fluierul de polițist din uraniu suflat

cu plutoniu – căruia între timp (și p-asta sigur n-o știți!) i-a adus o modificare substanțială, transformîndu-l în fluier de polițist din plutoniu suflat cu uraniu. Genialul agent Spectroniu și-a adaptat acum fluierul de polițist din plutoniu suflat cu uraniu și l-a făcut fluier lătrător din plutoniu suflat cu uraniu. Vă întrebați cum a reușit asta? Simplu: a introdus în vechiul fluier de polițist din plutoniu suflat cu uraniu o bilă specială din stronțiu îmbogățit cu cesiu, cu ajutorul căreia obține efectul de lătrat. La probe, Spectroniu a vrut să-și testeze chiar el invenția, plănuiind să culeagă singur toți laurii. Dar ce nefericire: testele s-au întrerupt subit în momentul în care genialul agent a băgat fluierul în gură și a constatat că i-a căzut instantaneu chipiul din cap, cu tot cu păr. E clar, spune Spectroniu, că de vină este numai cesiul cu care a îmbogățit stronțiul din bila specială: probabil că cesiul nu apucase să se înjumățească suficient, a apucat să mai spună Spectroniu pînă să-i cadă și limba. Apoi, prin gesticulații, a mai dat vina și pe stronțiu, sugerînd că nici stronțiul nu mai e ce era pe vremuri – cel puțin asta am înțeles noi că vrea să spună pînă să-i cadă și miinile. La final, supărat că proiectul său a dat greș, Spectroniu a vrut să se micșioneze pe propria invenție, însă a constatat cu uimire că nu mai are cu ce.

OSIM bin Laden

Cu mâinile curat murdare Pe ulmile disperării

Dacă atunci cînd se defrișează o pădure ne cam doare sufletul, cînd în orașe auzi de un arbore tăiat simți doar niște înțepături la inimă. Ultimul junghi l-am pățit săptămîna trecută, cînd ni s-a povestit de tragedia a șase ulmi asasinați cu sînge rece de banda de lucrători ai directorului ADP sector 2, pe care îl cheamă, ce ironie, Lemnaru. Familia Scorțeanu are o proprietate pe strada Garibaldi, la nr. 26 C. Pămînt frumos, cu mulți arbori, însă cam lăsat de izbeliște. În zonă există o gură

de canal care anul trecut a strigat: „Ajutor, îmi intră rădăcina acestui ulm din poză între coaste.“ Cu operativitate, Lemnaru a anunțat-o pe proprietară că va trimite oameni să remedieze problema. Cînd a apărut în zonă și proprietara, a văzut tragedia: în loc ca ADP-ul să sape o groapă și să taie acel braț al rădăcinii care amenința canalul, băieții au tăiat trunchiul și au lăsat rădăcina mai departe. Asta s-a întîmplat anul trecut. Se pare însă că cei de la ADP își încălzesc sediul cu lemne, în-

trucît, fără să fie nevoie, de atunci au mai venit tiptil și au tăiat încă cinci ulmi maturi de pe teren, ultimul acum două luni. Întrucît actualul șef al ADP-ului din sectorul 2 pare că e posedat de propriul nume, solicităm urgent autorităților să îl schimbe pe Lemnaru și să aducă un om pe care să îl cheme măcar Grădinaru, ca să poată supraviețui și restul ulmilor.

Ecologică Contra

Culmea ulmilor la ADP sector 2: să tai trunchiul și să lași rădăcina care strica un canal

Festivalul național „Votarea României“, faza pe Medgidia

Medgidia, orașul care l-a dăruit umanității pe Nicu Gheară, are de ales, după telenovele, praf și comerțul cu fier vechi, între actualul primar, Mircea Pintilie de la PSD, și fostul ministru Dumitru Moinescu, de la PD. N-aș fi scris despre cei doi nici un rînd dacă nu-mi atrăgeau atenția observațiile Pro Democrația, entitate care a consemnat că lupta electorală de aici a fost chiar luptă, numai bună de transmis în pauzele de la K 1. Cu gloanțe, pulane și alte instrumente specifice aplicate de către forțele de ordine unora dintre susținătorii lui Moinescu, în cartierul sugestiv denumit *Ali Baba*, în timp ce oamenii aștia agresați nu au avut loc să replice nici măcar cu niște lapte proaspăt direct de la fiță. Ceea ce nu știe încă Pro Democrația, dar poate

să afle de aici, ar fi că domnul Pintilie și-a tras niște emisiuni tip „Cîntarea României“ pe cablul din localitate (da, au și cablu), cu mult timp înainte de campania electorală, că s-a folosit de elevii din oraș exact ca la „Cîntarea României“ sau că unii dintre pediști era s-o încaseze precum la Bumbești-Livezeni. Și că după primul tur au apărut niște fluturași volanți din care înțelegem că rivalul lui Pintilie ar fi spus: „Mă doare pe mine în p... de ei și de Medgidia lor“. E greu de crezut că, înainte să se vadă cu voturile în căruță, un candidat s-a hazardat să spună așa ceva în public, ca să afle adversarii și să umple tîrgul de organe. În schimb, este evident că orașul și capetele unor pesediști s-au umplut deja de fluturași.

Gazeta Voturilor

Ciuvică a intrat în acțiune și a ieșit șifonat

Candidatura caricaturală a lui Mugur Ciuvică la Primăria Capitalei a avut un rezultat pe măsură, sub unu la sută! Intervievat după catastrofalul rezultat, Ciuvică a susținut că atacul său la Băsescu a ajutat Alianța. Exact așa cum violul te ajută să descoperi iubirea și plăcerile sexuale!

Alianța Ciuvică

Și America are securiștii ei. Trimisi de noi!

A trebuit să moară sărmanul Ronald Reagan ca să ne sară iar în ochi Nicolae Melinescu, recent dat în gît de *Evenimentul zilei* ca fiind un slujitor al Securității. Cine să comenteze dacă nu el? Un crainic destoinic, disciplinat și colaborator. Dar, spun cei care lucrau în Televiziune pe vremea aia, Melinescu era reprezentant al noii generații de oameni controlați de Securitate, cu o bună limbă engleză. Era securistul mai spălat care doar asculta ordine, nu dădea în cap la oameni. Cu alde Melinescu și Șoloc am trăit noi revoluția la televizor și, trebuie să recunoaștem, a fost plăcut! E, au mai murit și oameni, dar asta e altă numărătoare, vom ști cine a tras în ei cînd vom afla cine l-a împușcat pe Kennedy. Și, pînă atunci, desigur, Melinescu va sta la Washington ca trimis al TVR. Și imediat după ce vom afla cine l-a împușcat pe președintele american, Melinescu se va întoarce în țară și, cu acordul șefilor săi, ne va spune și cine a tras în noi!

Crainicii
de Curte Veche

V-am print, vrăjitoarelor!

Călătaurii sînt rugați să urce în vagoane

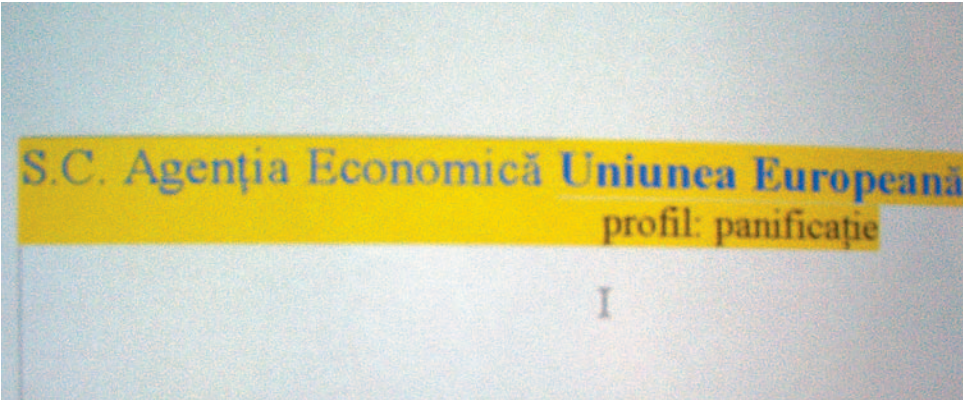

Ca practicanți ai aventurilor extreme cu 331 și cu 66, reclama de pe autobuzele bucureștene ni s-a părut înșelătoare și chiar incompletă. Se vede că tipii de la National Geographic, post promovat în reclama de mai sus, nu au mers niciodată cu autoîmbulzelile 336, 105 și celelalte mijloace de transport în comun din București. În cazul acesta nu ar mai fi arătat turma de călători

Tramvae victis

Condica de sugestii și reclame

Uniunea Europeană o coace zilnic românilor

Ca să vedeți ce putere au oamenii politici români, în județul baronului Mischie, un gorjean a ajuns să fie patronul Uniunii Europene. Ilie Morega, consilier PRM, cu șanse maxime să ajungă președintele Consiliului Județean Gorj, a făcut din Uniunea Europeană brutărie. Și mai mult, Uniunea Europeană a ajuns la faliment, după cum singur recunoaște patronul ei. Bravo, deci se poate! În curînd, dacă se alege șef peste consiliul Gorjului, vom

UE-ți-s posmagii

aberația de libertate

Am cra-va-ta mea, sînt pion!...

Pe noi, ca agenție de publicitate, ne-ar interesa acest domeniu încă ne-exploatat, și anume publicitatea din șah. Ați putea să difuzați un șah la regină cu calul – trei apariții consecutive – la care în loc de „Șah!” să citiți de fiecare dată sloganul: „Cai pur-sînge numai de la

Hergheliile Ploiești”? Sau, pentru un client de-al nostru mai amărît, vă propunem 200 de euro pentru ca, la fiecare situație în care regele dvs. se află în poziție de mat, să roștiți mesajul „Monarhia salvează România!”.

Promo sapiens

JUCĂTOR profesionist de șah, reprezintă publicitar orice firmă contra sumei de 100E/lună +echipament eventual imprimat. Distribuie materiale publicitare

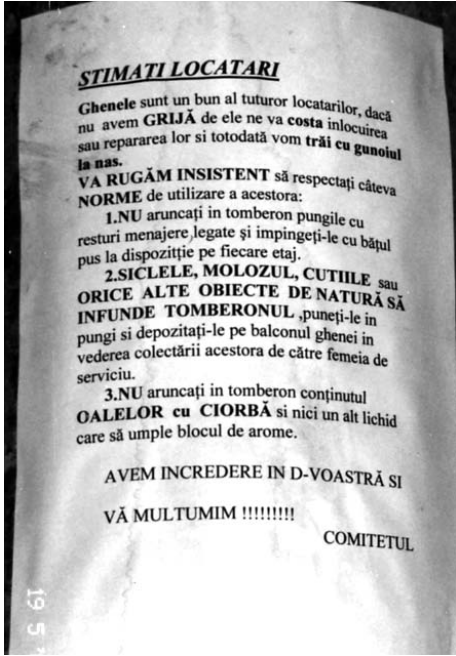
A nu se iubi cu foc copiii

Oferta promoțională de mai sus arată că România știe să se adapteze cerințelor oficialilor europeni. Așadar, doamnă Emma Nicholson, puteți fi liniștită, din România nu se mai exportă copii. Ci doar stive de Brăduți, metri cubi de Stejărei și chiar Corderini întregi.

Prezervativul Pădurex

Un bloc în focurile ghenei

După cum sugerează, finuț, și afișul de mai sus, acești locatari au o problemă de atitudine cu ghena. Problema lor e că ghena și-a cam luat nasul la purtare și le-a mpuțit blocul. Deși, dacă ne gândim mai bine, ghena n-are nici o vină că locatarii aruncă prin ea numai ciorbă de cartofi (fără cartofi, numai cu piine), c-o îndoapă cu moloz, cînd vin acasă beți și-și dau nevasta cu capul de pereți, sau că dau drumul pe țeavă la unele lichide urît mirositoare (cînd au o problemă cu veceurile infundate). Nu, vina este exclusiv a tomberonului, care ar trebui construit din beton, cu o capacitate de 500 de metri cubi, confort 1 sporit, și dotat cu parcare pentru cărucioarele pensionarilor care caută dimineața prin gunoi.

Tomberon Raider

UFO, viaaataa mea, UFO, iniiimaa mea...

Băi, ți-aș fi dat banii, dar nu mă interesează care-i treaba cu ozn-ul. Mi s-a tăiat de ozn-uri cînd mi-a spus bunicul cum i-a venit lui Orson Welles povestea cu Războiul Lumilor: s-au îmbătat în gară la Făurei și i-a spus-o chiar el, inspirat fiind de o găină pe care o pîrlea în curte și pe care a zvîrlit-o după bunică-mea, prin '27. În loc s-o lovească pe bunică-mea, găina asta – exact mătușa

● Unde este aparatul de zbor tip OZN (UFO), construit încă din 19367 1000.000 euro și afli. Tel. 0723820000

Formația O-ZN

● Unde este aparatul de zbor tip OZN (UFO), construit încă din 19367 1000.000 euro și afli. Tel. 0723820000

Comunicare

pe care
Terminați-l pe Dorel!

Celor care au deschis mai târziu televizoarele le mai spun o dată. Dorel e săpătorul acela curentat de câteva ori pe zi, pe mai toate posturile TV, în reclama la coneac. Am încercat să fac apel la opinia publică și să atrag cât mai mulți cetățeni treji în mișcarea: Salvați-l pe Dorel! O vreme am crezut că am izbândit și că l-au mântuit de patimi. Dispăruse, nenorocitul. Într-un fel, mi-a părut rău, spotul îmi place la nebunie, mi-era simpatic și începuse să-mi lipsească, cu tălpile lui curate – ieșind tandru de sub cearșaf. Când, la un meci transmis acum vreo două zile, cine mi se curentează direct, fără să mai sape, și ajunge pe patul de spital de vreo patru-cinci ori? Dorel, săracu'. Păi, până și Hristos se răstignește doar o dată pe an, și el suferă și pentru Dorel, și pentru ceilalți deștepți săraci cu duhul. Aveți milă, frați ortodocși, frați fundamentaliști! *Do something*, dracului! Că simt că începe să vă placă acest măcel finuț! Se compară Dorel cu băiatul cu rachiul aprig, cel însemnat cu sirena înroșită? Diferență de stil, de înaltă clasă, băi stimați telespectatori! Se compară cu păpușica aceea adorabilă care își frige fundulețul pe calorifer? Sau clătâne ca tot mitocanul care și-a pus aer condiționat și vrea să umple lumea de menin-gită? Astea sunt chinuri? Astea sunt patimi? Dacă ar fi fost lombrosianul de la rachiul în locul lui Dorel, l-ar mai fi pus la săpat Gogu și prietenii lui cu basculantă? Pardon, s-ar fi curentat ei și prietenii lor bețivani care ar fi venit să se ușureze în groapă, ca acei deștepți sezonieri, care, din cînd în cînd, în loc să facă bungee-jumping fără coardă, fac pipi pe liniile de înaltă tensiune din gările patriei noastre. Și abia atunci s-ar fi trezit lumea. Câți Doreli ar trebui să moară zilnic ca să înțelegem că totul e deșertăciune, frați consumatori? Hristos, după cum arată statisticile poliției, nu a fost suficient de convingător. E adevărat, a reușit să lanseze crucea fosforescentă de discotecă, pe care toate proastele o poartă peste buricul gol. Să-i convingă pe ticăloși să-și umple casa de icoane și gura de dumnezei, iar pe slujitorii lui să dărâme biserică. Așa că, măcar de amorul artei, să mai facem o verificare între Dorel și Barabulas cu sirena. Punem pariu că poporul l-ar lăsa în viață pe Barabulas? Dorel trebuie să-și ducă sacrificiul până la capăt. *Dorel must die*. Să-l plângă aia din spotul la frigiderul Bosch și publicitatea să facă un pas înainte în tehnica vânzărilor promoționale. Acum, cu 100% mai mort!

Răzvan EXARHU

Răspunsuri la scrisori

Marcela Cojocaru (Ploiești): Am primit scrisoarea, o vom publica! Bine ați revenit printre corespondenți!

Viorel Bălan (București): Aveți drep-tate să fiți supărat. Vom încerca să me-diatizăm și noi ca-zul dumneavoaș-tră.

Diplomatul (Bu-curești): Plicul trimis conține povești interesante. Puteți cumva să ne dați un reper de contact, o adresă de e-mail?

Bulevardul Mihalache (Bu-curești): Dacă am reușit să des-lușesc bine clișeul, imaginea e in-teresantă. Trebuia să ne scrieți și câteva cuvinte însoțitoare!

Marinel A (Oradea): E chiar interesantă situația din turul doi în orașul de pe Criș!

A.S.P. (Bacău): Cam penale situațiile descrise în „dosarul” trimis. Se pare că s-au prins și cetățenii, dovadă rezultatele din primul tur!

Pandele Cristian (Bucu-rești): Anunțurile detectate și de-cupate de tine sînt, așa cum ți se

par și ție, haioase. Te așteptăm și pe viitor cu ideile deja anunțate. E-mail-ul meu, pe care poți să scrii, este mo-rar@catavencu.ro.

A.G. (Vaslui): Vom verifica informațiile referitoare la acel in-cident penal în care este implicat secre-tarul de stat. Spe-răm că nu sînt în-gropate toate dove-zile.

Burțile Verzi (Bucu-rești): Interesante cercetările tale în istoria militară a poporului nostru. M-am amuzat, voi pasa denumirile colegilor mei, să ve-dem ce vor face cu ele!

Ciprian Traian Sturzu (Iași): La fel de acid ca de obicei! Mul-țumim pentru încredere. Macu-latura electorală ne-a lămurit cam ce e nou în politică la Iași. Nimic!

Anonim (București): Înche-iați pamfletul trimis cu precizarea că vă e frică. Păi, dacă ar func-ționa frica și la noi, vă dați seama că n-am mai scrie nimic. Dar, din fericire, nu e așa! Mergem înain-te și rîdem pînă la capăt!

Ioan T. MORAR

NE-AU FOST SEMNALATE
CAZURI DE EXPLOATAREA PRIN
MUNCĂ A COPILOR .

Scrisoare deschisă celor care au alcătuit listele electorale în municipiul Ploiești

Subsemnatul Cojocaru Ion, născut la 11 oct. 1937, din părinții Gheorghe și Ana, anunț și pe această cale domiciliul meu: cimi-tirul Bolovani, rînd 13, încă din 9 oct. 1993.

Am apărut pe listele electorale la secția de votare de la școala generală nr. 6, „Matei Basarab”, cartier Vest și în 1996, 2000 și 2004. Nu m-ar deranja prea mult dacă n-ar fi avut loc și un re-censămînt al populației, pentru care s-au cheltuit bani publici.

Nu mă provocați, că încep să bîntui!

Ion

Goasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Candidați morți în toiul cam-paniei am avut, votanți morți am avut, slavă Domnului (ba nu: Doamne ferește) și, cu sigu-ranță, vom mai avea. Fiindcă tentația de a-ți învia procentele în alegeri cu ajutorul morților nu moare, ea însăși, cu una, cu do-

uă. Iar pentru a desăvîrși acest tablou cu natură moartă, astăzi vă vom relata și despre aleși morți. Sabin Bordeianu a candi-dat, din partea PNG, pentru pos-tul de primar al comunei nem-țene Tarcău. Și ca să fie foarte clară orientarea profund creș-

tină a partidului lui Becali, la doar o zi după tipărirea bule-tinelor de vot, Dumnezeu l-a chemat la El pe Bordeianu. Și nu ca să vorbească cu el, așa cum divinitatea obișnuiește adesea s-o facă cu filozoful practician din fruntea partidului, despre soarta Stelei sau a României. Ci ca să facă loc noii generații, așa cum o spune chiar denumirea formațiunii. Așa că cel puțin două monede din banii băgați de

Becali în această campanie au ajuns pe pleoapele candidatului moldovean. Faza cu adevărat mortală este că, deși mai toată comuna știa de moartea lui Bor-deianu, acesta a reușit să obțină totuși zece voturi. Vorba aceea: „De morți numai de bine”. Nu știu cum va interpreta analistul Dan Pavel acest rezultat, dar eu aș spune că, în mod cert, omul ăsta a tras partidul în jos. **Știrile de la ora chici**

Săptămîna străinilor

● La Sofia, la o conferință dedicată OZN-urilor s-a lansat o monedă cosmică unică, botezată *galactos*, pentru schimburile comerciale cu extraterestrii. Dar ce ne facem dacă ei sînt obișnuiți cu plata în natură? Ne lăsăm sau nu ne lăsăm pantalonii jos în galaxie? ● În Bulgaria, tot în Bulgaria, fraților, parcă în ciuda noastră, ministrul de Interne a avansat ideea ca polițiștii să meargă la serviciu cu buzunarele cusute. Cu sute de euro? ● În Iran cică se construiește o rachetă secretă care nu poate fi detectată electronic. Totuși, cuvîntul *rachetă* fiind de genul feminin, putem spune că noua armă iraniană va putea fi recunoscută pentru că, fără îndoială, va avea fața acoperită cu un văl! ● Un artist italian din New York, celebru pentru că a decorat pereții unei camere cu mozarella, a mai produs o capodoperă: a acoperit un pat cu felii subțiri de prosciutto crudo. Asta e o dovadă clară că arta trece prin stomac! ● La Praga, în vitrina unei librării, un scriitor a bătut un record, scriind un roman în 12 ore, după care, în următoarele 12 ore, cartea a fost editată și tipărită. „Opera“ se numește *Jaguarul zburător* și tema ei a fost aleasă prin tragere la sorți. Hei, domnu’ scriitor, ați putea scrie în 12 ore, prin noiembrie,

un mic roman intitulat *Cum va pierde PSD-ul alegerile?* ● Un taiwanez de 68 de ani a căzut de la etajul 12 și a supraviețuit datorită unei prelate, unor fire și unei mașini pe care a căzut.

Spre deosebire de noi, taiwanezul are 12 vieți în pieptu-i de aramă!
AgenCIA de presă

Caricatura celui mai descurcăreț grafician român

Ultima achiziție a Partidului România Mare este Eugen Mihăescu. Pe care nu l-au încăput: Partidul Comunist Român, în care s-a înregimentat din oportunism; familia sculptorului activist de partid Baraschi, al cărei ginerică amoretat până la plăsele a devenit, din oportunism; Elveția, în care a emigrat și unde s-a dat disident, din oportunism; Franța, în care a aterizat pentru o scurtă etapă de încălzire, din oportunism; o nouă căsnicie în care a năvălit ca berbecul în oaie, după ce i-a dat un brânci Miha-

elei Baraschi, din oportunism; o Americă în care s-a teleportat și în care s-a travestit în evreu, din oportunism; o întâlnire de taină cu legionarii din America, cu care s-a solidarizat, din oportunism; o clacă de taină consumată în '90, în casa premierului Petre Roman, în care a intrat pe fereastră, din oportunism; o descindere la New York, în avionul aceluiași premier Roman, în care s-a târât pe burtă, din oportunism; o coborâre din mașina președintelui Iliescu, din care a coborât în genunchi la o vizită pe litoral,

din oportunism; un cuțit în spate, pe care i l-a tras ambasadorului României la UNESCO, Dan Hăulică, din oportunism; o aburcare în scaunul ambasadorului la UNESCO, din oportunism; o abandonare bruscă a misiunii diplomatice, după ce Vadim i-a făcut oferta de a candida pe listele PRM, la un mandat de senator, și el a acceptat-o ca pe o ofrandă, din oportunism.

Biroul de Investigații

Citius, Pinaltius, fortius

Mai țineți minte faimoasa întrebare a lui Emil Constantinescu: „Credeți în Dumnezeu, domnule Iliescu?” Echivalentul moldovenesc al acestei interogații profunde a fost rostit în miercurea de dinaintea primului tur al alegerilor, cînd Gheorghe Ștefan al PNL-ului s-a înfruntat cu principalul său adversar la funcția de primar al Pietrei Neamț, Rotaru Ioan de la PSD, într-o întâlnire televizată la Tele 7 Neamț, post patronat de deputatul PSD Iulian Țocu. Pinalti a început delicat cu o întrebare surpriză pentru contracandidatul său: „Spuni, ti rog, cît fași radical din doi!”. Rotaru a

făcut apel la toate cunoștințele sale de matematică în care își amintea că apărea cifra 2, după care, negăsind nimic palpabil în adîncurile cerebelului său pesedist, s-a enervat și a replicat, convins că așa dă pe spate electoratul: „Ce întrebare este asta? Eu nu răspund la întrebări de clasa a VI-a”. Păcat, pentru că, în Moldova, clasa a VI-a este de multe ori și ultima, iar genul ăsta de întrebări frămîntă electoratul mult timp după abandonul școlar.

Casa a VI-a

Meteo
În sfîrșit, a venit și Vremea noastră!

Doamnelor și domnișoarelor, nu mai sunați la liniile erotice! Avem și noi, aici, la *Academia Cațavencu*: picioare, mîini, plămîni, eșarfe și ochelari. Deși credem că nu mai aveau nevoie de nici o prezentare în zona de high-end, telefoane și restaurante scumpe, ultimii manechini ai *Academiei Cațavencu* au venit să-și arate

curajul nebunesc cu capul descoperit. Stimați domni, în premieră pentru revistele de mare tiraj cu persoane importante, special pentru dumneavoastră în această săptămînă de aur a modelingului românesc și universal, super-mega-fantastic, fără să facă nimic,

MARIUS BORȚEA și SORIN VULPE
VĂ PREZINTĂ VREMEA

Jurnalul lui Tetelu

Istoria vine mîncînd. Cine nu pupă, nu papă. Tetelii se strîng în jurul Mafiei pentru a sărbători înfrîngerea. Însă nimic nu se schimbă, de fapt, în România: urmează Jurnalul lui Tetelu!

12.¹⁰ AH! VISEZ ZIOA CÎND UN MUNCITOR CU FAMILIE CU 10 MEMBRI DIN MOLDOVA O SĂ REARDE UN MILION DE DOLARI LA LOTO!! (ȘI SĂ REARDE ȘI 1 APARTAMEN CU 4 CAMERE ÎN BLOCU LOTERIEI! ȘI O DACIA 1310 CU PIESE DE DACIA!!)

13.¹² AM INVENTAT SENZAȚIONAL, O NOȘ LITERĂ – DA NU JOIU CE SĂ FAC CU EA! LITERA IESTE IM!!! ȘI SE PRONUNȚĂ DE EGZEMPLU, CA „NBU”. DE EGZEMPLU, CAPITALA TURCIEI SE SCRIEȘĂ, DE EGZEMPLU, ISTA IM, CARE IESTE DE PABT ANKORA. ȘU, DE EGZEMPLU, CÎND ÂNJURI PE CÎNEVA, IE MAI SIMPLU ȘA ZICI: ESMI UIMLANGIU!! SIMPLU!

11.¹¹ ÎN SFÎRȘIT!! MEAM CUMPRAT 2 OĂ MENI!!! LA BUZĂU. MAM GONDIT SRI OMOR – DĂ MAI PĂZTREZ, CRED. EAM PUS SĂMI ZICĂ „ÎMPĂRATE” ȘI SĂMI CÎNTE DIN UKULELE CÎN MĂ VEDE TRIST. DUPE AIEA EAM PUS SĂMI FACĂ UN COPIL DIN FLORI. FLORI E FATA DE LA NOI DE LA DIVIZIEA DE PUS SARE PE CARȚORI PRĂJITI A MAFIEI (DSCPM). PE COPIL AJ VREA SĂL CHEME CA PE ÎNȚIALA TĂTĂLUI!! ȘI O SĂL FACĂ TĂȚICU LUI ZPORTIV, O SĂ FIE ÎNOTĂTOR DE FOTBAL.

11.¹⁰ CARE ESTE GREUTATEA MEDIE A UNUI OM INTELIGENT? ȘU, MAI KACT: CARE IESTE GREUTATEA IDEALĂ PT. A FI INTE-LIGENT??

11.⁹ DOAMNE, MĂ SANDIMPLAT UN EVENIMENT CIUDAT, FORTE CIUDAT: ERAM ERI CU O FEMEE DEZBRĂCATĂ ȘI, CÎCAT!!, AM AVUT UN LAPSUS!! AȘA CĂ EAM CHEMAT UN LAPSUS, PARDON, UN TAGXI. CÎN M-EAM ADUS AMINTE, EAM DEJA SINGUR, AȘA CAM BĂUT PÎNĂ MÎINECU MINE. PORNĂ NEAM DUS LA CULCARE. ȘI, CÎCAT, EAM AM AVUT UN LAPSUS – AȘA CĂ MAM ÎNTORS LA BUCĂTĂRIE SĂ BEAU, CĂ NU JOIAM CE SĂ MAI FAC CU PAPU DIN DORMITOR. CRED CĂ MAM – CÎCAT, EAM AM UN LAPSUS! – ÎNDRĂGOSTIT? FUTUT? ÎMBOGĂȚIT?

19.¹⁹ AȘA NU SE MAI POATE!: EAM ȘU STRICAT ACORDEOANELE DE LA ORGA NIZĂIEA DE INTELEGTUALI A MAFIEI! A TREBUIT SĂ LE CUMPAR 100 DE TAMBALDE DE CONCERT ÎN LOC, SĂ ȘI PÎNĂ SEMINARILE LOK DE CÎCAT!!

20.²⁰ 23.¹⁵ RUGĂ CÎNEA. DOAMNE, AJ VREA SĂ FIE CAPU LIMPEDE DE LA MERCEDES!!!

munca cu cartea

Fairia-play

După ce a divorțat de America invocînd motivul clasic în orice divorț, „nepotrivirea de caracter”, Radu Pavel Gheo s-a întors în țară și la prima lui dragoste, literatură. Spre deosebire de majoritatea colegilor săi, Gheo (n. 1969) a abandonat amintirile din copilăria și tinerețea comunistă (mult prea la îndemînă) și s-a îndreptat spre romanul popular. Romanul lui (lansat recent la Tîrgul de carte Bookarest, de Editura Polirom), *Fairia* – o lume îndepărtată, este un amestec de S.F. și heroic-fantasy, în care S.F.-ul are un rol minim. Așa cum eroul lui Cyrano de Bergerac ajunge pe lună cu ajutorul unei bile magnetice, eroii lui Gheo au nevoie de tehnologia viitorului pentru a cădea pe Fairia (de la *fairy* – „vrăjitoare”, dar și „fermecat”, „vrăjît”). Din acel moment intrăm definitiv pe teritoriul heroic-fantasy (un gen în care stăpîn absolut este Tolkien, care în 1937 a publicat *The Hobbit*). Recuzita romanului este cea îndeobște cunoscută: un prinț în căutarea unei soții, prințesa cea căutată, saurieni vorbitori, o vrăjitoare, centauri, totul pe fundalul unui Ev Mediu cam în paragină. Cunosător perfect al genului, Radu Pavel Gheo nu cade în capcanele

pe care această specie literară le întinde la tot pasul. Contribuie la asta și talentul, dar mai ales umorul autorului: prințul e cam nătărău, analfabet, cu teorii împotriva scrisului și cititului; prințesa căutată este grasă, are coșuri pe față și este moștenitoarea unui tîrgușor împutit, care nu tentează pe nimeni. Vrajitoarea e, în schimb, frumoasă și inteligentă. Dar farmecul cărții nu stă numai în umor, ci, mai ales, în posibilitățile pe care o lume vrăjită le oferă autorului. Orice posibil pe planeta Fairia și Radu Pavel Gheo a ales, din nenumăratele jocuri posibile ale închipuirii, pe acela, mult mai subtil și aș spune chiar rafinat, al intertextualității culturale. Nenumărate cărți sînt topite în *Fairia*, de la Poe la Stanislaw Lem, după cum observa și prefațatorul romanului, O. Nimigean. Desigur, adepții lecturilor serioase (cum ar fi *Omul fără însușiri*) vor strîmba din nas în fața *Fairiei*. Dar printre cititorii serioși mai sînt (norocul nostru) și dintre aceia care nu se dau în lături să se bucure de frumusețea simplă a unor jocuri încîntătoare și perfect gratuite. Lor le recomand acest roman.

Ștefan AGOPIAN

ronica pe lîngă teatre

Adevărul e o minciună, și viceversa

Imaginați-vă o cameră. Imaginați-vă că această cameră are o intrare care seamănă perfect cu o ieșire. La intrarea în cameră – nu și la ieșire! – stă un portar. În mijlocul camerei se află o cutie în care se află Phoebe, o ființă stranie, aproape femeie, a cărei mîină stîngă (sau, poate, dreaptă) iese din cutie printr-o tăietură în formă de cruce. Imaginați-vă că această femeie – care, dacă nu ar fi atît de tînără, ar putea fi luată

drept bătrînă – este adevărul însuși, adică tot o minciună, fiindcă există întotdeauna un adevăr al minciunilor, ca să îl cităm nițel pe Llosa. Portarul îi face adevărului (sau, poate, minciunii) manichiura. Prin fața cutiei se perindă, unul după altul, mai multe personaje. Ele stau de vorbă cu ființa din cutie, își biblie adevărurile lor mincinoase, își strigă minciunile lor atît de adevărate. **Polițistul** este convins că

show biz da' culți Cogito ergo consum

● „Un scriitor francez trebuie să aibă avere personală ca să poată scrie ce vrea, fără să se supună dictaturii publicului larg, adică cenzurii zise economice care, o spun cu toată tăria și după o experiență îndelungată, e mai nocivă decît cenzura politică [...]. Cine are urechi de auzit să audă! Deși mai tem că fiecare aude numai ce-i convine și degeaba, de zece ani încoace, vorbesc cu toată sinceritatea despre precaritatea culturii în societatea de consum, prejudecățile scriitorului român educat de Europa Liberă sînt mai puternice decît adevărurile proclamate de mine.”, declară prozatorul Dumitru Țepeneag într-un interviu pe care i l-a acordat lui Ion Simuț. Eu am urechi de auzit și înclin să-i dau dreptate lui Țepeneag, dar nu în totalitate. Un bun exemplu care ilustrează perfect afirmația lui Dumitru Țepeneag e prozatorul rusofrancez André Makine, care, după succesul cu romanul *Pe vremea flu-*

viului Amur, repetă la nesfîrșit formula care l-a consacrat: Rusia – o bătrînă franțuzoaică – un adolescent îndrăgostit de limba franceză. Publicul vrea să citească aceeași poveste care l-a fermecat și Makine se supune după principiul „clientul nostru, stăpînul nostru”. ● Numai că și în socialism publicul a avut ceva de spus. Chiar dacă dispăruse economia de piață și oferta tindea spre zero, cererea era în continuă creștere. Să ne amintim numai nebunia cu Kent-ul, bugii, casetele video și, spre sfîrșitul regimului, cu cafeaua. Ei bine, și în literatură s-a produs cam același lucru. Publicul își dorea, în lipsa unei televiziuni care să-i satisfacă cererea, cărți cît mai spectaculoase. Prozatorii, în special ei, n-au ezitat să ofere pe piață ceea ce se cerea: literatură de consum. Așa a apărut ceea ce aș numi *literatură de consum socialistă*. Un bun exemplu pentru acest tip de literatură este *Cel mai iubit dintre pămînteni*, un

o persoană fără acte e o persoană fără personalitate. **Măcelarul** a iubit mai demult o fată, dar ea a dispărut, iar cu tîrfele nu se poate face conversație. Adevărul măcelarului este ca un fir de *sînge la gîtul pisicii*: ceea ce își dorește cel mai mult pe lume e un pic de dragoste. **Amantul** are adevăruri de-a dreptul carnale: el iubește femeile în vîrstă (a avut odată o iubită de 60 de ani) nu pentru că asta și-ar dori, ci pentru că se teme de femeile tinere. **Soldatul** trăiește încă în uterul mamei, într-un uter ca o tranșee maternă și primitoare. Fata pe care o caută el (prin complexele sale spațioase) va trebui să arate ca mama lui. **Profesorul** zice ceva de poezii care *știu* cu mult înaintea celorlalți. **Văduva** este o ființă calculată, adevărurile ei sînt aproape aritmetice. **Fata** spune că o meserie bună îți dă independență, dar asta nu înseamnă că ai fi vreodată complet liber(ă) sau că poți avea totul etc. **Mode-**

lul e o ea și ea se adoră pe sine, își adoră sinele cu sîni leneși și coapse fine – nimeni nu-i va despărți vreodată sinele de ea însăși, poate doar bătrînețea. **Portarul** relatează o poveste despre un băiat care voia să cunoască adevărul, însă nimeni nu auzise de așa ceva. Băiatul a călătorit mult și, în cele din urmă, a ajuns la marginea unui oraș, era deja noapte și băiatul s-a ascuns după niște cutii și într-una din cutii a dat peste o babă cu unghii imense și păr de vrăjitoare, o făptură într-adevăr urîă. Ea era adevărul.

Mărturisesc că mi-a plăcut mult această piesă*. Ea reprezintă debutul unui tînăr regizor, Iulian Suman, care a făcut totul cu multă simplitate, o simplitate la care se ajunge, în general, foarte greu.

Iulian TĂNASE

* **Despre adevăr și alte minciuni** (adaptare după Rainer Werner Fassbinder); regia: Iulian Suman; TNB, Sala „Camil Petrescu”.

cinem-a pîrît

Sylvia Dolorosa

De obicei, nu-mi plac filmele cu nume de gagică pentru că sînt triste. E un principiu aberant, dar să știți că ține. Ultimul care m-a dezamăgit s-a numit *Veronica Guerin*, un film irlandez despre o ziaristă care lupta de una singură împotriva drogurilor. La sfîrșitul filmului a fost împușcată în cap în timp ce stătea cu mașina la un semafor. Nici despre filmul *Iris*, viața scriitoarei Iris Murdoch, n-am amintiri mai plăcute. După o bătrînețe plină de suferință, ea și-a dat obștescul sfîrșit răpusă de boala Alzheimer.

În fine, singurul motiv pentru care am intrat la acest *Sylvia* a fost că prietena mea a citit o carte de Sylvia Plath, o celebră scriitoare americană pe care n-o cunosc. Într-o anumită măsură, Sylvia Plath (Gwyneth Paltrow) îmi aduce aminte de Iris Murdoch (Judi Dench). Primele secvențe în care tînăra bursieră

Sylvia gonește pe o bicicletă pe străzile din Anglia anului 1956 trebuia să-mi sune cunoscut. Iubirea pătimașă care se aprinde brusc între ea și poetul britanic Ted Hughes (Daniel Craig) putea de asemenea să fie un semnal de alarmă. De aici încolo singura diferență este că pe Iris Murdoch o consuma boala Alzheimer, în vreme ce Sylvia este măcinată de o gelozie crîncenă, încolțită pe fondul unei labilități psihice. Tentativele de sinucidere se țin lanț, iar problemele din cuplu sînt de un penibil care te face să juri că n-o să mai fii gelos niciodată. De fapt, după părerea mea de proaspăt ieșit de la *Troia* și *Van Helsing*, filmul acesta păcătuiește prin a sublinia prea mult suferința fără a pune la dispoziție spectatorului măcar o jumătate de pilulă din cel mai slab anestezic.

Daniel GOACE

roman plin de violență, crime, amor nestăvilit și toate celelalte ingrediente ale romanului de consum. Marin Preda a avut un succes imens dînd publicului ceea ce își dorea și cartea s-a vîndut pe sub mîină, la fel ca și bugii, la prețuri astronomice. (Șt. A.)

● Vă promit că voi scrie, acum, pentru ultima dată, despre acest subiect pentru că nu merită să ne ocupăm chiar de toți frustrații din cultura română. Un supliment cultural al unei cunoscute case de avocați, editat într-un tiraj minuscul, mestecă în oala cu confuzii și scrie despre „bomba” fisită din *Adevărul* referitoare la o presupusă spălare de bani „executată” de publicația noastră. Nu le reamintesc toată explicația, pe care se pare că autorii articolului au citit-o. Vreau doar să vă reamintesc ce poate face invidia din om. Ion Bogdan Lefter a dorit să fie poet, dar n-a reușit. Apoi și-ar fi dorit să fie șeful scriitorilor români. Dar cum nu i s-a oferit această șansă, a înființat ASPRO și s-a făcut șeful acestei organizații paralele a cărei activitate este doar să dea niște premii, fără să ajute, în alt fel, breasla „profesioniștilor”.

Din organizația la care au aderat scriitori păcăliți de Lefter s-a ales praful. E o formă fără fond și fără fonduri. Dar Lefter și-ar fi dorit și să conducă o revistă literară. Cum *România literară* nu l-a băgat în seamă, frustrat, și-a făcut un săptămînal de cultură bazat pe tot felul de relații încrucișate, pe complicități de tot felul. Ca să vedeți cam ce tip de relații cultivă Lefter, vă reamintesc faptul că omul nostru este mare analist în ziarul lui Horică! De altfel, putem spune liniștiți că IBL este un fel de Horică al vieții culturale. Buun. Și a făcut Lefter săptămînalul după chipul și asemănarea sa: arțagos și lipsit de substanță. Cu această formulă imbatabilă l-a dus în zona tirajelor nesemnificative, bătîndu-și joc de finanțatorii care au crezut în himerele lui hrănite cu invidie. A compromis și ideea unei publicații alternative, ca și pe aceea a ASPRO. Acum, acest personaj e invidios pe niște oameni care au reușit, prin munca lor, să cîștige niște bani. Dar, totuși, cum să devii bogat cînd de la naștere ești desemnat să fii toată viața Lefter? (I. M.)

Mazeta sporturilor

Fără griji, fără probleme, degustăm Europene!

Na, că ne luarăm cu politica, cu alegerile, cu soarta României, cu alea-alea, tot felul de prostii, și era să uităm lucrul cu adevărat esențial: fraților, a început turneul final al Campionatului European de Fotbal! Păi, pînă și extragerea de la 6 din 49 sau finala de la *Big Brother* pălesc ca strălucire în fața unui asemenea eveniment! Să ne pară rău că noi (mai bine zis echipa noastră națională) nu sîntem *acolo*, în Portugalia? Ei aș, a se slăbi! Ne ajunge că reprezentativa noastră a deplasat la Euro 2004 un lot format din doar doi, dar iluștri, reprezentanți ai fot-

balului mioritic: selecționarul Puiu și președintele Nașu'. Desigur că ambii se vor întoarce din Lusitania cu valize de învățături și sacoșe de know-how. De exemplu, consilierul județean Iordănescu de la Ilfov va vedea la fața locului cum se face administrație publică și locală în Sectorul Agricol Porto. Iar președintele național Mircea Sandu de la FRF va constata cu plăcere că, în extremitatea cealaltă a Europei, grătarele și șprîțanele sînt la fel ca pe plaiurile noastre. Ia, spuneți-i unui portughez „cu carne de vacă nu se moare de foame“ sau „c-un kil de vin nu se moare de sete“! Veți descoperi că pricepe tot, și-n portugheză e fix ca-n românește... Așa că să nu ne mai facem griji degeaba, stimabililor: nu-i mare pagubă că nu jucăm la Europene. Ba, într-un fel, e chiar mai bine. Nu ne mai tresaltă pitpalacu-n piept de emoție, nu ne mai ofticăm aiurea. Gîndiți-vă cît am fi înjurat dacă eram în locul croaților, să nu ne dea arbitrul două unșpe metri! Cum ar fi fost dacă eram ruși sau spanioli și ne flu-

Președintele FRF, acest Mircea Sandu Cocosatu al Naționalei de grătar și șprîțane de la Euro 2004

iera iarăși nenorocitul de Urs Meier? Și, mamă, cît am fi suferit dacă pierdeam, ca englezii, cu două boabe primite în minutele 91 și 92! Ne îmbolnăveam de inimă, de stomac și de ficăți, și ne îmbătam de supărare ca porcii... Pe cînd așa, fără nici o grijă, urmărim relaxați partidele și comentăm doar spectacolul sportiv. Uneori, nu s-ar zice, găsim și anumite motive de mîndrie patriotică: de exemplu, întrebîndu-ne ce

caută la un turneu final niște măciucari ca ăia din echipele Elveției sau Croației, în timp ce noi, evident mai rafinați, am rămas acasă. De fapt, hai s-o spunem pe-a dreptă, noi sîntem cumva prezenți la Europenele acestea. Prin intermediari. Uite, Portugalia, în meciul de deschidere, a arătat ca o Românie oboșită, cu posesie sterilă, atacuri stereotipe și un Figo în rolul lui Hagi la apusul carierei. Păi, decît să

trăim o asemenea tristețe, mai bine urmărim veseli partida dintre Italia, care ne-a eliminat în preliminariile World Cup 2002, și Danemarca, aia care ne-a eliminat în preliminariile Euro 2004. Pe bune, de trei zile-ncoace, pînă acum ne place. Fotbal bun să fie și șprîțul rece-n frigider, că România, mai las-o, vedem ce-om face cu ea mai pe la toamnă!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid bîrfe din sport

Supărat pe sat că nu l-a votat aproape deloc, Dinel Staicu zice că vrea să scape de Universitatea Craiova. Fotbalul de la Craiova e complicat rău. Există acolo așa: Universitatea Club Fotbal SA (starea firmei: reorganizare judiciară, lichidare, dizolvare, faliment); FC Universitatea F.E.F.S. Craiova SA – probabil Facultatea de Educație Fizică și Sport („SA“?), în funcțiune; Fotbal Club Universitatea SA, firmă înființată în 2002, aport social de 109 miliarde, starea firmei: fuziune prin absorbție. Lista de acționari nu este la vedere: unicul asociat este chiar „lista acționari”, cu domiciliu în România și cetățenie română. Dinel Staicu este administrator și președinte al CA. Vicepreședinte este un anume Staicu Marian, născut în aceeași comună cu Dinel: Leu, județul Dolj. Este cu 15 ani mai tînăr decît acesta („cel puțin deocamdată”, susține colegul Tănase). Probabil, fratele mai mic, uns vicepreședinte. Un alt administrator este Constantin Mitriță (www.constantin-mitrita.ro), membru al Forței Democratice, ca și Dinel Staicu. În rest, Dinel e acționar la cinci firme, administrator la zece. Mai există în Oltenia: FC Oltenia SA (Adrian Mititelu), FC Electro SA (Dinel Staicu). Frații Mihăilescu de la Extensiv sînt cu Extensiv Com SRL (plus alte cinci bucăți). Firme și fotbal, muică, pentru toată Oltenia. Și tot se ceartă.

Eva Hențigova

0 țară pe nume Sportugalia

Correspondență specială de la trimisul nostru special în fața televizorului

Campionatul European de Fotbal a început sîmbăta trecută și liniștiți ne-am așezat la locurile noastre, în fața televizorului și a nevestelor, acolo unde ne-a făcut rezervare, încă din noiembrie anul trecut, domnul selecționar vicepreședinte PSD Ilfov Anghel Iordănescu. Cu berile și copiii gălăgioși în frigider, cu telecomanda în mînă și cu programul meciurilor pus cu grijă sub sticla măsutei de cafea din sufragerie, vreme de trei săptămîni o să mîncăm, dormim și vorbim singuri doar fotbal. Mai bine să-i vedem pe ai lor evoluînd pe marile stadioane ale Portugaliei decît pe ai noștri con-

struind stîngaci în careul de 16 centimetri al Laurei Andreșan.

Portugalia-Grecia 1-2

Înfrîngerea Portugaliei din meciul inaugural seamănă oarecum cu eșecul PSD-ului în recente alegeri locale. Aroganță a fost și acolo și aici, incompetență asijderea, iar căpitanii de oști, Figo și respectiv Adrian, se îndreaptă cu pas întins spre finalul unor cariere interesante și extrem de bănoase.

Mă gîndesc că e totuși o chestie să fii țară gazdă, ca Portugalia. Avantajul e că și dacă ieși încă din grupe nu poate nimeni să te trimită acasă. Abia aștept să fim și noi o dată organizatori. Cu nea Puiu pe bancă, vom cîștiga toate meciurile, mai ales dacă le vom juca în nocturnă, la

lumina lumînărilor.

Spania-Rusia 1-0

În afara faptului că rușii joacă mult mai prost decît o arată scorul final, acest meci s-a remarcat și prin faptul că unicul gol al meciului a fost marcat de o rezervă intrată în teren cu 36 de secunde înainte. Eu în locul rușilor aș cere niște reluări la faza asta, deoarece am impresia că, în momentul șutului, Valeron, autorul golului, nici nu-și dăduse jos treningul de pe el.

Elveția + Croația = zero

Meciul a început la primul fluier al arbitrului și s-a încheiat la ultimul. Acestea au fost cele mai importante faze ale jocului. În intervalul ăsta, niște băieți care nu și-au găsit servicii mai bune au alergat după o minge. Sau, mai bine zis, o minge a alergat după ei. Meciul s-a terminat indecis: nici ei n-au reușit să prindă mingea, da' nici mingea n-a reușit să-i prindă pe ei.

Franța-Anglia 2-1

În timp ce englezii se îndreptau deja spre cabine felicitîndu-se pentru victorie, Zidane o băgă de două ori în ațe și aduse 3 puncte Franței, în care nu mai credea nici tabela de marcaj. Cu toate astea, englezii păstrează șanse intacte la locul întîi, decernat echipei cu cel mai frumos echipament de joc, în caz că nu-i vor prinde pînă atunci suporțerii la ieșirea din vestiar.

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Carne este

Jumătate din firmele producătoare de carne vor trebui închise în momentul aderării la UE pentru că nu corespund normelor europene. Pe piața producătorilor de carne români vor rămâne doar cei care au produse de calitate. Adică producătoarele.

O ciorbă mare cît o mare brînză

Un tulcean vrea să facă cea mai mare ciorbă de pește din lume. Deocamdată caută cu disperare o butelie cu care să poată da în clocot Marea Neagră.

Ban la ban fuge

Un polițist a fugit cu banii capturați de la clanul de traficanti de droguri Duduianu. Se pare că el este dispus să dea banii înapoi, dar cu condiția să-și poată reține șpagă din ei.

Golul de saur

Statistică: românul consumă pe an, în medie, 0,14 grame de bijuterii de aur. Rromii consumă ceva mai mult, statisticile plasîndu-i mult mai bine atît la brățările din aur, cît și la cele din metale mai modeste, ca oțelul.

Dai un ban, da' stai în coastă

Cică ungurii încep să vină la cumpărături în România din cauza alinierii prețurilor din țara lor la cele din UE. Să sperăm că la noi nu-i Ardealul mai ieftin ca în UE.

O etnie plină de rromosexuali

Potrivit unui studiu UNAIDS, rromii cred că SIDA nu se poate transmite prin sex anal. Iată așadar de ce cetățenii lui Mădălin populează cu atîta insistență pușcăriile: ca să se protejeze de SIDA!

Un candidat în gratiile alegătorilor

PSD Timiș a avut pe lista pentru Consiliul Județean un candidat cercetat pentru delapidare, de-turnare de fonduri și înșelăciune. Ăsta om popular, îl știa toți infractorii după afișele electorale față-profil de la secțiile de poliție.

Cronicarul
Grigore după Ureche

De ce nu mai vor ungurii Ardealul

Cine și-ar fi putut închipui în urmă cu 10 ani că, după trănțe dramatice de stradă cu ecou internațional, îmbrânceli parlamentare în registru dâmbovițean, statui mazăgălite cu intenții criminale, hărți de-ale patriei cu Ardealul decupat, universități și consulatate refuzate, complexe de superioritate grofice contra complexe de inferioritate cu taraf, UDMR-ul, partidulețul care se lupta cu două partide deodată, PDSR și PUNR, va

deveni cățelușul de șase al inamicilor săi istorici? Sau, dacă vreți, secția maghiară a PSD-ului? Ce mai, o frumusețe de sindrom Stockholm (sindromul înamorării victimei de terorist). Nu erau pe vremurile acelea companioni mai de nădejde ai ziariștilor acreditați decât parlamentarii unguri. Dacă PSD-ul comitea vreun „măi animalule” la adresa presei sau a societății civile, nu exista un mai vajnic european în parlamentul românesc decât ungurul ales.

Astăzi, după patru ani de concubinaj cu „sudiștii” social-democrați, vocația democratică inițială a civilizației erdelyene s-a transformat într-un șmen economic la nivel înalt, într-o autostradă cu două benzi a trocului politico-financiar. Che-resteaua, asfaltul, licitația, comisionul au susținut de-a valma legea presei împotriva ziariștilor, legea partidelor împotriva lor, legea alegerilor locale împotriva alegerilor, fraudele referendumului consti-

tuțional împotriva Constituției, bugetele anuale împotriva comunităților locale și alte jocuri, poturi și focuri de armă ale partidului-stat. Corupția a fost cea mai eficientă forță de menținere a păcii, iar traficul de influență a fost întruparea împăciuitoarismului etnic. Uniunea Democrată a fost înlocuită de înfrățirea cleptocrată. Ceea ce se putea transforma într-o Iugoslavie a devenit un Maidanistan. Ceea ce se anunța ca un arbitraj elegant al democrației,

un control intransigent al capitalismului de cumetrie, a eșuat lamentabil într-o prăduală ce transcende istoria. Gospodarii maghiari nu mai au nici un motiv de superioritate. UDMR-ul ne-a învățat, la rândul ei, că politica e nu numai curvă, ci și *kurva*.

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor

Hai să ne urnim cu țara!

Gata, pauza s-a terminat, voturile s-au numărat, ai lui Băsescu s-au scos, furturile s-au semnalat, rănilor PSD-ului s-au lins... Acum, sculați-vă de pe urechea pe care tocmai v-ați culcat pentru că săptămîna asta aveți din nou treabă cu ștampila pe la secțiile de votare: care să vă susțină candidatul în turul doi, care să vă susțină examenul de bac. Căci, spre ghinionul elevilor din clasa a XII-a, turul doi al alegerilor locale s-a suprapus cu bacalaureatul. Mișto, nu?

► Care va să zică, anul ăsta electoral în București, subiectele lu' ăștia micii la bac vor fi pe sistem grilă. Ia, toată lumea să scoată o foaie de hîrtie! Scrieți după mine: „Scur-tă re-ca-pi-tu-la-re pen-tru bac”. Începînd de la geam: nr. 1, nr. 2, nr. 1 etc. Acum, la sectorul 1... Știe cineva? Andrei Chiliman (DA) sau Vasile Ghe-rasim (NU). La sectorul 2 – Anca Boagiu contra Neculai Onțanu. La sectorul 3 – Negoită cu Pleșca. La sectorul 4 – Mihalache versus Inimă... roiuuu. La sectorul 5 – Vanghelie împotriva gramaticii limbii române, iar la sectorul 6 –

Darabont contra Poteraș. Astea-s subiectele! Să nu vă prind că copiați greșit „Ciorbea de la PNȚCD” sau „Ciuvică de la AP” că vă dau la toți nota 1%!

► Ca să vă menținem tonusul de învingători o să continuăm cu știri pe aceeași direcție: pentru a se dedica în totalitate luptei cu contracandidatul Boc, Rus și-a dat demisia simbătă din funcția de ministru de Interne. Polițiștii din Cluj au acum o problemă: dacă candidatul Rus nu mai e șeful lor, atunci ei cu cine or să voteze în turul 2? Cu domnul colonel Vochină? Da' ăsta nu e în turul 2, ci e la TVR-ul 1... ► Octav Cozmâncă despre Capitală: „Deci, n-am cîștigat-o, dar nu putem spune că am pierdut-o”. Deci, domnu' Cozmâncă, deci, vă spunem noi: deci, nici n-ați cîștigat-o, nici n-ați pierdut-o! De fapt, n-ați mai găsit-o! ► Dan Ioan „DIP” Popescu vrea să îl invite pe Marean Vanghelie înapoi în PSD. Social-democrații trebuie să aibă mare grijă cu această mișcare. A, nu pentru că ar strica imaginea partidului. Ci pentru că, analfabet cum e el, Marean ar putea să

Auzi,
Dipule, mersi pentru ideea
cu Geoană la primărie. Mi-a plăcut.
Acuma te rog să te ții de cuvînt și să-l
bagi tot pe el la președinție, ca să-l
ajutăm și pe Stolojan să ia din
primul tur.

Traian Băsescu, cel care și-a pus energia personală în folosul bucureștenilor, și Dan Ioan Popescu, cel care a pus energia țării în folosul lui personal

nu mai știe să citește literele „P”, „S”, „D” și să nimerească înapoi în PRM, PUR sau, dracu' ferește, în PNL Câmpineanu. ► Apropo de partide și negocieri, Vio Hrebe a dat liber PSD-ului la alianțe cu PRM sau PUR. Cele mai mari șanse le-ar avea o alianță de tip PS-PR-MUR, un fel de Partidul Social-Român Mare Umanist, cu

candidatul la prezidențiale Corneliu Vadriam Năstador. ► Pentru că tot vrea să relanseze creștin-democrația în România, Gigi Becali zice că a primit un semn de la Dumnezeu: dînsul a obținut 666 de mandate de consilier. Mă întreb cum o să fie cînd o să-i trimită un semn însuși Necuratul.

► Ca să-l țină minte oltenii lui, ca ultimă realizare a mandatului său, baronul Mischie înfrăți Gorjul cu Lazio. „Bravissimo, signor Misquie! Multo greeție! Arivederci, du-ti învîrtindu-te!”.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Vești bune

1, 2, 3, 4, 5, șase – Cupa și Campionatu', numai la tevé!

► A-nceput Campionatul European de Fotbal. Asta e bine, mai ales dacă ținem cont și de ora de difuzare: timp de o lună, România se va scula cu ochii injectați de nesomn și bere întinsă pînă după ora 1 noaptea, zi de zi, dacă putem zice așa. Nu că s-ar supăra cineva c-or să sară roțile la Mercedes-urile fabricate pe durata Campionatului European de Fotbal din cauza oboselii muncitorilor – că n-or să sară, că nu-s făcute la Buzău – dar nu puteau și ăștia să pună toate meciurile duminica asta, să nu iasă pesediștii din case și să se voteze încă patru ani primari și consilieri!

► Bulgarii de la Campionatul European au și început să se certe. Ăsta e și norocul nostru: să se certe bulgarii înainte de meci și să nu rămînem singurii din Balcani care n-au dat și ei cu picioru-n minge anul ăsta. Păi, dacă letoni sînt, Elveția este, Croația nu mai vorbim – măcar bulgarii să ia bătaie și pentru noi, care stăm acasă. Ne vedem în 2006, cînd o să-i batem pe bulgari – da' numai la meciul vedetelor, la meciul de retragere al lui Balakov.

Străbuna Vestire

DLE. PRESEDINTE
HU ZINTAO, DÎNSUL
ESTE DL. VĂCĂRDIU, SINEURUL
DINTRE NOI CARE O MAI
RUPE PE CHINEZEȘTE!

